

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΥΦΕΣΗ & ΕΙΡΗΝΗ
ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ Ε.Ε.Δ.Υ.Ε.

ΑΡΟΜΟΙ της ΕΙΡΗΝΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ Νο 47 • 3 € • ΟΚΤΩΒΡΗΣ-ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2009

Ας είναι το 2010 ειρηνικό, δημιουργικό,
αγωνιστικό και νικηφόρο!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κλήρωση του λαχνού

 ΕΕΔΥΕ	 ΕΕΔΥΕ	ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΣ ΑΓΟΡΑ (ΙΟΥΛΙΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 2009) Ένα αυτοκίνητο Skoda Fabia Ambiente 1200 κυβικά
ΟΝΟΜΑ		
ΕΠΩΝΥΜΟ		
ΤΗΛΕΦΩΝΟ		
№ 000001	№ 000001	
№ 000002	№ 000002	
ΕΕΔΥΕ		Η κλήρωση θα γίνει την Τετάρτη 14 Οκτωβρίου 2009 στα γραφεία της ΕΕΔΥΕ Θεμιστοκλέους 48, 106 81 Αθήνα Τηλ.: 210 3844853-54, Fax: 210 3844879
		Τιμή: 5 ευρώ

Η ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΣΤΡΙΝΟΥ από τον ΠΕΙΡΑΙΑ

είναι η κάτοχος του τυχερού αριθμού

No 39569

της λαχειοφόρου αγοράς της ΕΕΔΥΕ και κερδίζει

ένα αυτοκίνητο

Skoda Fabia Ambiente 1200 κυβικά

Αθήνα, 16 Δεκέμβρη 2009

Το Γραφείο Τύπου της ΕΕΔΥΕ

ΔΡΟΜΟΙ της ΕΙΡΗΝΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΥΦΕΣΗ & ΕΙΡΗΝΗ

ΤΕΥΧΟΣ № 47
ΟΚΤΩΒΡΗΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2009

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 48 - 106 81 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. (210) 38 44 853,
FAX: (210) 38 44 879
e-mail: eedye@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:
ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΑΝΝΑ ΜΠΑΛΛΗ
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:
ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΥΝΙΑΣ
ΑΓΑΠΙΟΣ ΠΑΠΑΝΕΟΦΥΤΟΥ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΡΑΓΚΕΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΤΣΩΝΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ ΖΑΡΚΑΔΟΥΛΑ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΖΗΛΑΚΟΣ
ΕΛΕΝΗ ΜΑΥΡΟΥΛΗ
ΚΑΛΛΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: **ΕΕΔΥΕ**

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
Ε. ΒΑΡΒΑΚΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:
ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
(4 ΤΕΥΧΗ) 16 €
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
(4 ΤΕΥΧΗ) 18 €

Οι φίλοι της ΕΕΔΥΕ
που διαθέτουν υπολογιστή
μπορούν να πληροφορούνται
για τις δραστηριότητές μας και
μέσω internet στην ιστοσελίδα:
www.eedye.gr

- 2 Της Σύνταξης
4 Ελλάδα... και πάλι ΠΑΣΟΚ
8 Νεο-Οθωμανισμός και ελληνική πολιτική
11 Ομπάμα: ευαίσθητος, τέλειος και φτηνός
12 Γκουαντανάμο: Δολοφονίες σε «τυφλή» τοποθεσία στη φυλακή;
15 Αγώνας μέχρι την απελευθέρωση - συνέντευξη του πρέσβη της Κούβας
17 Τα γκέτο βασιλεύουν στα προάστια του Παρισιού
18 Παλαιστίνη: ένα χρόνο μετά την ισραηλινή επίθεση
22 Απόφαση του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ
για την επίθεση του Ισραήλ στη Γάζα το Δεκέμβρη 2008
24 Αϊτή: εφιάλτης δίχως τέλος
26 Το πρόβλημα της μετανάστευσης
28 Οι αμερικανικές βάσεις στην Ελλάδα
32 Το Κοσσυφοπέδιο στο Διεθνές Δικαστήριο
34 Συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΠΣΕ στη Συρία
39 Εργατικοί αγώνες και φιλειρηνικό κίνημα
41 Επίσκεψη του 6ου Αμερικανικού Στόλου στη Σαντορίνη
44 Η συμμετοχή του Γιάννη Ρίτσου στο φιλειρηνικό κίνημα
47 «Το κύμα»: μια ενδιαφέρουσα επιλογή ταινίας

διαβάστε ακόμη...

Ανακοινώσεις της ΕΕΔΥΕ, Δελτία Τύπου, νέα από τον διεθνή Τύπο κ.ά.

Η δανειστική βιβλιοθήκη της ΕΕΔΥΕ

Αγαπητοί φίλοι της Ειρήνης, στην έδρα της ΕΕΔΥΕ (Θεμιστοκλέους 48), λειτουργεί δανειστική βιβλιοθήκη με μεγάλη ποικιλία τίτλων (λογοτεχνία, ποίηση, δοκίμια, ιστορικά κ.ά.) για τους φίλους της ειρήνης που αγαπούν το καλό βιβλίο.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΕΕΔΥΕ ΓΙΑ ΤΟ 2010

Η ανθρωπότητα υποδέχεται το 2010 με τους λαούς να δοκιμάζονται από την άκρατη επίθεση του ιμπεριαλισμού που προσπαθεί να εδραιώσει την κυριαρχία του και να κάμψει τους αναπτυσσόμενους αγώνες των λαών που παλεύουν για την ανατροπή της Νέας Τάξης.

Η ανθρωπότητα γυρίζει σελίδα στο 2009, με το χριστουγεννιάτικο «δώρο» του φετινού βραβευμένου με το Νόμπελ Ειρήνης, κ. Ομπάμα, ο οποίος στο πρόσφατο διάγγελμά του φέρνει εκ νέου στο προσκήνιο τον «μπαμπούλα της τρομοκρατίας», ανοίγοντας το δρόμο για νέες επιθέσεις.

Η ανθρωπότητα βρίσκεται στο κατώφλι μιας νέας χρονιάς, με λαούς που αντιστέκονται ενάντια στο NATO και στο Νέο του Δόγμα, το επιθετικότερο από όλα μέχρι σήμερα, το οποίο αναμένεται να εγκριθεί τον Δεκέμβρη του 2010.

Σήμερα, συνεχίζει να οξύνεται ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις ΗΠΑ και τις χώρες της ΕΕ για το μοίρασμα των αγορών και περιοχών, για τον έλεγχο των ενεργειακών πηγών και των δρόμων μεταφοράς τους. Συνεχίζουν οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί που οδηγούν σε μεγαλύτερη στρατιωτικοποίηση, σε νέα πιο εντατική κούρσα πυροβολισμών και συμβατικών εξοπλισμών.

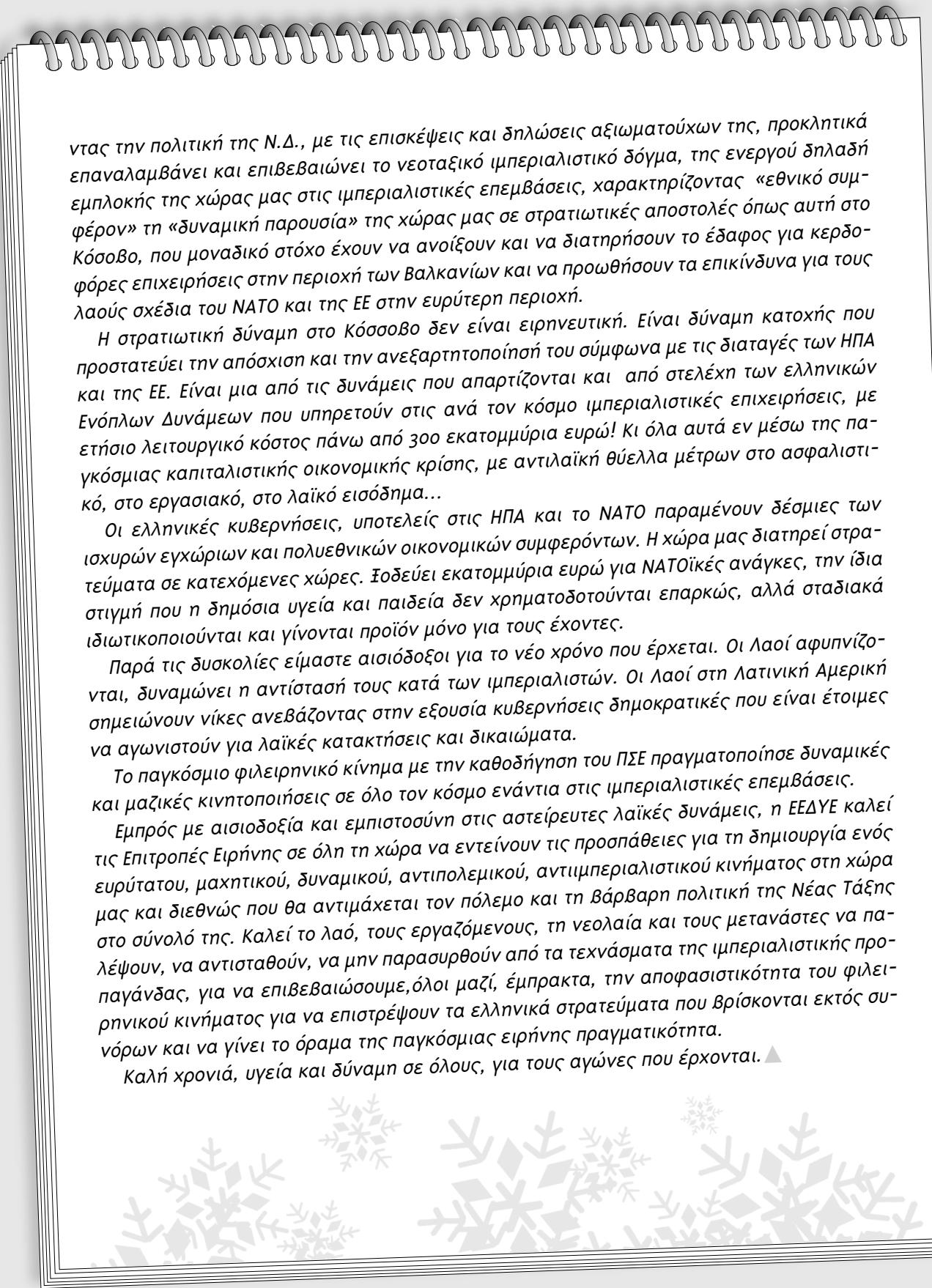
Η Ρωσική Ομοσπονδία, η Κίνα, η Τουρκία, το Ιράν και η Σαουδική Αραβία διεκδικούν νέο ρόλο, ενώ το NATO προσπαθεί να δυναμώσει όλο και περισσότερο τον επιθετικό του ρόλο στις νέες συνθήκες με τη διεύρυνση της ακτίνας δράσης του σε όλη την υδρόγειο, με την επέκτασή του στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες της Αν. Ευρώπης και τα Βαλκάνια, με την επέκτασή του σε χώρες της Μεσογείου.

Το NATO μετατράπηκε σε παγκόσμιο χωροφύλακα. Ετοιμάζεται να επεμβαίνει επιχειρησιακά σε όλο τον πλανήτη. Στη Σύνοδο Κορυφής που έγινε τον περασμένο Απρίλη στο Στρασβούργο υιοθέτησε τη Διακήρυξη για τη «Συμμαχική Ασφάλεια στον 21^ο αιώνα» συντελώντας έτσι, ακόμα περισσότερο, στη δημιουργία ενός κυριολεκτικά εκρηκτικού πεδίου που απειλεί ολόκληρο τον πλανήτη. Αν η πορεία αυτή δεν αντιστραφεί είναι βέβαιο ότι θα ξεσπάσουν νέες μεγάλες κρίσεις που θα συνοδεύονται από νέες επεμβάσεις και πολέμους με σημαντικότερη εμβέλεια και ένταση.

Το Διεθνές Δίκαιο και οι Αρχές του ΟΗΕ αντικαθίστανται από τις «αρχές» των ΗΠΑ και των προθύμων συμμάχων τους, άλλες φορές του NATO, άλλες φορές της ΕΕ και της G8.

Η κυριαρχία της Νέας Ιμπεριαλιστικής Τάξης επιδεινώνει την οικονομική κατάσταση των εργαζομένων και των λαών συνολικά και στις αναπτυγμένες και τις υπανάπτυκτες χώρες. Αυξάνεται η φτώχεια, η πείνα και η εξαθλίωση. Εντείνεται ο αυταρχισμός, η καταστολή και η επίθεση στα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες.

Η όξυνση στα Βαλκάνια με το θέμα του Κοσσόβου – φυσικά με την ιδιαίτερη συμβολή του NATO και της ΕΕ –, την καλλιέργεια εθνικισμών, θρησκευτικών φανατισμών και άλλων προβλημάτων που δίχασαν και διχάζουν λαούς αποτελεί εστία ανάφλεξης και πιθανότητας νέων επεμβάσεων. Μπροστά σε αυτή την πραγματικότητα, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, συνεχίζει

ΕΛΛÁΔΑ... ΚΑΙ ΠÁΛΙ ΠΑΣΟΚ

Της ΑΝΝΑΣ ΜΠΑΛΛΗ

Δημοσιογράφου

Ι Ι ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ έγιναν και το ΠΑΣΟΚ επανήλθε στην πηγεσία της χώρας. Ο νέος πρωθυπουργός και ΥΠΕΞ, ο κ. Παπανδρέου, αμέσως μετά την ανάληψη των καθηκόντων του έκανε και την πρώτη κίνηση έκπληξη και αντί, όπως όλοι περίμεναν, να κάνει το πρώτο του ταξίδι ως πρωθυπουργός στην Κύπρο, στην πιο κρίσιμη όπως όλα δείχνουν για το μέλλον του κυπριακού περίοδο, άξαφνα, με αφορμή την σύνοδο των ΥΠΕΞ της ΝΑ Ευρώπης στην Κωνσταντινούπολη, βρέθηκε στην Τουρκία. Έτσι, ο `Ελληνας πρωθυπουργός και ΥΠΕΞ, πριν συναντηθεί με τον πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας και τον Κύπριο ΥΠΕΞ, φρόντισε να συναντηθεί με τον Τούρκο πρωθυπουργό Ταγίπ Ερντογάν και τον Τούρκο ΥΠΕΞ Νταβούτογλου, που δήλωσαν ευχάριστα ξαφνιασμένοι από το γεγονός. Όσο για αυτά τα τετριμένα που είπε ο κ. Παπανδρέου μετά την συνάντησή τους, περί της ανάγκης να συμμορφωθεί η Τουρκία με τις υποχρεώσεις της προκειμένου να ανοίξει γι' αυτήν ο δρόμος προς την ΕΕ, δεν τους αντισύχησαν καθόλου. Αυτά επαναλαμβάνουν μονότονα χρόνια τώρα όλες οι κυβερνήσεις της χώρας μας, ενώ η Τουρκία, που δεν περιορίζει την πολιτική της απέναντι στην χώρα μας στα λόγια, διευρύνει και παγιώνει τις διεκδικήσεις της εις βάρος της Ελλάδας. Η τουρκική πηγεσία γνωρίζει ότι δηλώσεις, όπως αυτές του κ. Παπανδρέου, δεν είναι παρά λόγια κενού περιεχομένου που εκφέρονται κυρίως για να καθησυχάσουν τους `Έλληνες προς τους οποίους ουσιαστικά και απευθύνονται, Άλλωστε, ο κ. Παπανδρέου, όπως και ο ίδιος είπε, δεν είναι άγνωστος στην τουρκική πηγεσία, ήταν στην κυβέρνηση Σημίτη με το φιάσκο Οτσαλάν, και όταν έγινε η συμφωνία της Μαδρίτης που αναγνώριζε ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας στο Αιγαίο, ήταν ο ίδιος Υπουργός Εξωτερικών όταν με την συμφωνία του Ελσίνκι αναγνώριζε συνοριακές διαφορές της Ελλάδας με την γείτονα και ήταν επίσης αυτός που απροκάλυπτα στήριξε το σχέδιο Ανάν για την Κύπρο που απέρριψαν με συντριπτική πλειοψηφία οι Ελληνοκύπριοι. Ως πρωθυπουργός πλέον διόρισε αντιπρόεδρο της κυβέρνησής του τον Θεόδωρο Πάγκαλο, που ως ΥΠΕΞ την νύχτα

των Ιμίων έδινε συνέντευξη σε τηλεοπτικό σταθμό, ενώ με τις παρασκηνιακές του διαπραγματεύσεις με τους Αμερικανούς δημιουργήθηκαν οι γκρίζες ζώνες στο Αιγαίο και ως ΥΠΕΞ, επίσης, διαχειρίστηκε το θέμα Οτσαλάν, που κατέληξε στο ανεπανάληπτο φιάσκο.

Κατά την επίσκεψή του στην Κύπρο ο κ. Παπανδρέου έκανε λόγο για ένα νέο «οδικό χάρτη» για την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας, τονίζοντας, ότι η ελληνική κυβέρνηση βρίσκεται στο πλευρό της Τουρκίας για την ένταξή της στην Ε.Ε. Τα περί «οδικού Χάρτη» δεν ενθουσίασαν κανένα από τα κυπριακά κόμματα αφού ήταν φανερό ότι υποβάθμιζαν πλήρως την πιθανή αυστηρή κοινή στάση Αθήνας και Λευκωσίας το Δεκέμβριο, που θα κρινόταν η ενταξιακή πορεία της Τουρκίας, για κυρώσεις σε βάρος της Άγκυρας.

Ο κ. Παπανδρέου φρόντισε, επίσης, να δείξει φανερά ότι σύμμαχό του στην ΕΕ θεωρεί τη Βρετανία του Γκόρντον Μπράουν, του πιό ένθερμου υποστηρικτή της Τουρκίας, και σε ό,τι αφορά την ενταξιακή της πορεία στην ΕΕ και στην λύση του Κυπριακού σύμφωνα με το πνεύμα του σχεδίου Ανάν, στην κατάρτιση του οποίου άλλωστε η Βρετανία είχε ουσιαστικά συμβάλει και είχε ταχθεί σκανδαλώδώς υπέρ ο κ. Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ. Άλλωστε, ο κ. Παπανδρέου έχει τοποθετήσει στο Υπουργείο Εξωτερικών, ως αναπληρωτή ΥΠΕΞ, τον κ. Δρούτσα ο οποίος επίσης είχε εργαστεί για την σύνταξη του Σχεδίου Ανάν συνεργαζόμενος με τον Βρετανό Sir David Hannay. Το γεγονός, λοιπόν, ότι τον Δεκέμβριο η ΕΕ, όχι μόνο δεν επέβαλλε κυρώσεις στην Τουρκία, που δεν έχει συμμορφωθεί ως προς τις υποχρεώσεις της απέναντι στην Κυπριακή Δημοκρατία, αλλά άνοιξε την πόρτα για να συνεχισθεί απρόσκοπτα η ενταξιακή της πορεία, ήταν αναμενόμενο.

Και δεν είναι μόνο αυτά.

Από το τουρκικό πρακτορείο «Ανατολή» μάθαμε ότι ο Τούρκος πρωθυπουργός Ερντογάν έστειλε επιστολή στον κ. Παπανδρέου που του πρότεινε συζήτηση επί όλων των θεμάτων που αφορούν τις ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Ακολούθησε η επίσκεψη του Τούρκου υπουργού Επικρα-

Ο Έλληνας πρωθυπουργός και ΥΠΕΞ, πριν ακόμα συναντηθεί με τον πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας και τον Κύπριο ΥΠΕΞ, φρόντισε να συναντηθεί με τον Τούρκο πρωθυπουργό Ταγίπ Ερντογάν.

τείας, Ε. Μπαγίς ο οποίος επανέλαβε τις γνωστές και άκαμπτες τουρκικές θέσεις της Τουρκίας, με ιδιαίτερα προκλητικό και αλλαζονικό τρόπο στη διάρκεια ομιλίας του στο πλαίσιο εκδήλωσης του Διεθνούς Κέντρου Σπουδών της Μαύρης Θάλασσας.

Ο κ. Μπαγίς φρόντισε να αποκαλύψει και τους κύριους άδονες της επιστολής Ερντογάν, προς τον κ. Παπανδρέου λέγοντας ότι παρουσιάζει τις «τουρκικές σκέψεις για το Κυπριακό, το Αιγαίο, τις μειονότητες, τη λαθρομετανάστευση και την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας». Επίσης, δήλωσε ότι έχει προταθεί στην ελληνική κυβέρνηση το πλαίσιο των συναντήσεων των δύο πρωθυπουργών, παρουσία των Υπουργών που ανά περίπτωση είναι αρμόδιοι για το συγκεκριμένο θέμα που εξετάζεται, στο πρότυπο των επαφών που καθέρωσε η Τουρκία με τη Συρία και άλλες χώρες.

Περιττό να πει κανείς ότι και μόνο η κατηγοριοποίηση που προτείνει ο κ. Ερντογάν είναι απολύτως μονόπλευρη και φέρνει στο τραπέζι πάγιες διεκδικήσεις της Άγκυρας.

Οπως αποκάλυψε μάλιστα σε Τούρκους δημοσιογράφους ο κ. Μπαγίς, ο υπουργός Εξωτερικών, Α. Νταβούτογλου, που θα ερχόταν στην Αθήνα το διάστημα 1-2 Δεκεμβρίου

βρίου για τη Σύνοδο του ΟΑΣΕ, θα προετοίμαζε με την ελληνική πλευρά μια συνάντηση κορυφής των πρωτών των δύο χωρών. Και επιβεβαιώθηκε, αφού στο περιθώριο της συνόδου του ΟΑΣΕ ο κ. Νταβούτογλου είχε πράγματι συνάντηση με τον κ. Παπανδρέου και στην συνέχεια δήλωσε την ικανοποίησή του για την συζήτησή τους και εξέφρασε την αισιοδοξία του ότι μπορούν να λυθούν όλα τα προβλήματα μεταξύ των δύο πλευρών.

Για όλα αυτά ο κυβέρνηση και ο κ. Παπανδρέου τηρούσαν σιγή ιχθύος, σε σημείο που να αναρωτιέται κανείς αν αντί των ενημερώσεων του ελληνικού ΥΠΕΞ θα ήταν καλλιτέρα να παρακολουθούν οι δημοσιογράφοι τις ενημερώσεις του Τουρκικού ΥΠΕΞ για να μαθαίνουν τι ακριβώς εξωτερική πολιτική ακολουθεί η ελληνική κυβέρνηση.

Από την επίσκεψή του κ. Παπανδρέου στην Κωνσταντινούπολη και την επιστολή Ερντογάν είναι φανερό και επιβεβαιώνονται οι πληροφορίες ότι οικοδομείται με τη συμμετοχή της αμερικανικής διπλωματίας ένας μηχανισμός εφ' όλης της ύλης διμερούς διαπραγμάτευσης, καθώς η Ουάσιγκτον θεωρεί μεγάλη ευκαιρία το γεγονός ότι στην προσεχεία των δύο χωρών είναι ο Γιώργος Παπανδρέου και ο Ταγίπ Ερντογάν. Γι' αυτό και τους παροτρύνει να προχω-

ρήσουν γρήγορα, όσο ακόμα η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ διατηρεί μεγάλο απόθεμα πολιτικού κεφαλαίου.

Τι αποκαλύπτουν παλαιότερα δημοσιεύματα

Αξίζει να υπενθυμίσουμε δηλώσεις και ενέργειες του κ. Παπανδρέου που δείχνουν πολύ καθαρά την θέση του για την εξωτερική πολιτική της χώρας μας απέναντι στην Τουρκία.

• Εθνική κυριαρχία:

«Προσωπικά πιστεύω ότι είναι καλύτερα να έχουμε μερικά στρέμματα γης λιγότερα από εκείνα που μας ανήκουν, και να κοιμόμαστε τα βράδια ήσυχοι και ασφαλείς, παρά να έχουμε ό, τι μας ανήκει και να μη μπορούμε να κλείσουμε μάτι από τον κίνδυνο κάποιας ξαφνικής επίθεσης κακόβουλων γειτόνων εναντίον μας...»

(Εφημερίδα «Πατρίδες» του Καναδά. Η δήλωση έγινε το 1999 από τον κ. Παπανδρέου, που ήταν τότε Υπουργός Εξωτερικών, απευθυνόμενος στον εκδότη της εφημερίδας κ. Θωμά Σάρα, σε δημόσια εκδήλωση, παρουσία πλήθους κόσμου και μαρτύρων).

• Σχέδιο Ανάν

«Τώρα που έχει έρθει η ώρα της κρισιμότερης απόφασης της σύγχρονης ιστορίας μας, η μεγάλη

δημοκρατική και προοδευτική παράταξη, συνεπής στις αρχές, στους αγώνες και στις παραδόσεις μας, λέει το «ναι» στο κοινό μέλλον των δυο Κοινοτήτων, το «ναι» στην κοινή συμβίωση, το «ναι» στην ένταξη μιας επανενωμένης Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Λέει «ναι» στη συνεργασία και «όχι» στο δικασμό. Λέει «ναι» στην προοπτική και «όχι» στη στατικότητα... Το ΝΑΙ θα είναι μια γενναία ιστορική, πατριωτική στάση υπέρβασης του παρελθόντος.»

Η δήλωση αυτή έγινε δύο ώρες πριν το προγραμματισμένο διάγγελμα του Τάσσου Παπαδόπουλου. Γεγονός διπλωματικά και πολιτικά απρεπέστατο, διότι επιχείρησε να προκαταβάλει την τοποθέτηση του Προέδρου της Κύπρου. Απόσπασμα από την Καθημερινή 8/4/2004.

• Θράκη

«Βεβαίως, οι Συνθήκες μιλάνε για μουσουλμάνους. Κατά καιρούς, το θέμα της μειονότητας τίθεται παράλληλα με το θέμα της διεκδίκησης εδαφών. Εάν δεν αμφισβητούνται τα σύνορα, ποσώς μ' ενδιαφέρει το αν ο ένας λέγεται μουσουλμάνος ή Τούρκος, Βούλγαρος ή Πομάκος.»

(Περιοδικό ΚΛΙΚ, Αύγουστος 1999. Η συνέντευξη η οποία οδήγησε στο πρωτοσέλιδο BRAVO YORGO από την Hurriyet στις 28 Ιουλίου 1999, ΜΙΑ μόνο ημέρα μετά την κυκλοφορία του περιοδικού)

• Βαφτίζει Τούρκικα τα "Στενά"(!)

Ύστερα από προφορική εντολή του Υπουργού Εξωτερικών Γ. Παπανδρέου προς τις Βρυξέλλες, η Ελλάδα αποδέχθηκε το αίτημα της Τουρκίας να αλλάξει στο πλαίσιο του NATO, η διεθνώς κατοχυρωμένη από τη Συνθήκη του Μοντρέ του 1936 ονομασία των «Στενών» σε «Τουρκικά Στενά». Το τουρκικό αυτό αίτημα έχει έρθει πιεστικά στους κόλπους του NATO εδώ και ένα χρόνο με την Αθήνα να μην συναινεί στην αλλοίωση της ορολογίας τής διεθνούς Συνθήκης του Μοντρέ για τα Στενά μέχρι πριν από λίγες μέρες.

(Ελευθεροτυπία 7 Ιουνίου 2002 - είδηση υπ" αριθμόν 6 στην επισκόπηση του ελληνικού τύπου)

• Τουρκία και ΕΕ

«Θα σύρουμε το κάρο της Τουρκίας στην Ε.Ε.»

(Καθημερινή, 19 Δεκεμβρίου 1999)

• Αυτόκλητος εκπρόσωπος του Τουρκικού Υπουργείου Εξωτερικών(!)

Σχόλιο του κ. Παπανδρέου για τη δημοσίευση στον Τούρκικο τύπο «μαύρης λίστας» Ελλήνων για την είσοδό τους στην Τουρκία:

«Τέτοιες πράξεις προέρχονται από ακραίους κύκλους της Τουρκίας οι οποίοι θέλουν να φρενάρουν την ελληνοτουρκική προσέγγιση», δήλωσε ο Υπουργός Εξωτερικών, Γιώργος Παπανδρέου, μιλώντας στον ραδιοφωνικό "Flash" και σχολιάζοντας το δημοσίευμα της "Σαμπάχ", σύμφωνα με το οποίο οι τουρκικές αρχές έχουν απαγορεύσει την είσοδο στη χώρα 56 προσωπικοτήτων της πολιτικής και κοινωνικής ζωής από χώρες της Ευρώπης μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα.»

(Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων, 26 Μαρτίου 2000)

Άδειασμα την επόμενη ημέρα, αφού ο (πραγματικός) εκπρόσωπος του Τουρκικού Υπουργείου Εξωτερικών παραδέχθηκε την ύπαρξη της μαύρης λίστας!!

Ανώτατος αξιωματούχος του τουρκικού υπουργείου Εξωτερικών φέρεται ότι δήλωσε στην εφημερίδα πως «κατά καιρούς το Υπουργείο Εσωτερικών θέτει περιορισμούς εισόδου στη χώρα, αλλά η συγκεκριμένη λίστα με τα άτομα των οποίων η είσοδος στην Τουρκία απαγορεύεται αναθεωρήθηκε το 1999.»

[Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων, 27 Μαρτίου 2000]

• Ο Ισμαήλ Τζεμ για τον Γ. Παπανδρέου

Κάποτε είπα στον Γιώργο Παπανδρέου πειράζοντάς τον: «Αν κάποια μέρα τα βρεις δύσκολα στην ελληνική πολιτική ζωή, μη λυπθείς. Βάζεις υποψηφιότητα στην Τουρκία και θα εκλεγείς αμέσως...»

(«ΕΨΙΛΟΝ» -25/1/2004. Αναφορά σ' αυτή τη δήλωση, και σε άλλες σχετικές με τον Γ.Α.Π. από την εφημερίδα «Χρόνος» 27/2/2004)

• Λευκά κελιά στην Τουρκία

Στις 15/3/2001, στη σύνοδο των Υπουργών Εξωτερικών της Ε.Ε., ο Βέλγος Υπουργός, για να εξυπηρετήσει τις γαλλογερμανικές σκοπιμότητες, πρότεινε να καταδικαστεί η Τουρκία για την κατάσταση των πολιτικών της κρατουμένων («λευκά κελιά», δολοφονίες κλπ). Ενώ κανείς υπουργός δεν τόλμησε να έχει αντίρρηση, ούτε ακόμη και ο επίτροπος Φερχόιγκεν, σποκώθηκε ο Γιωργάκης και υποστήριξε ότι «η τουρκική κυβέρνηση ρυθμίζει το καθεστώς των φυλακών προς την σωστή κατεύθυνση» και ακύρωσε την έκδοση απόφασης! Από τότε, έχουν πεθάνει 107 απεργοί πείνας...

«Προς τη σωστή κατεύθυνση προχωρεί η Τουρκία» όχι μό-

νον γενικώς, αλλά και εις ό,τι αφορά στα λευκά κελιά!

Ποιος το δήλωσε αυτό (το φρικώδες); ο κ. Γιωργάκης Παπανδρέου! Ενώπιον ποίων; Των άλλων 14 Υπουργών Εξωτερικών της Ένωσης! Μάλιστα αυτόκλητος!! Διευκολύνοντας έτσι την Τουρκία να αποφύγει επίσημη Ευρωπαϊκή κριτική και ίσως καταδίκη.

Πότε όλα αυτά; Την ίδια στιγμή που στα λευκά κελιά πεθαίνουν άνθρωποι! Που το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Στρασβούργο καταδικάζει σφόδρα την Τουρκία δίνοντας ένα όπλο στην Κύπρο, το οποίο η ελληνική κυβέρνηση διά του κ. Ρέππα πετάει στα ψάρια.

(Ο γελοιογράφος Στάθης για τον Γ. Παπανδρέου 16/5/2001)

• «Πισώπλατη μαχαιρία στην Κύπρο: Ο Γιώργος Παπανδρέου δέχθηκε την ένταξη του κόμματος του Ταλάτ στη Σοσιαλιστική Διεθνή!»

Φαίνεται απίστευτο και όμως είναι αληθινό. Χρειάσθηκε να γίνει Έλληνας πρόεδρος για να πάρει η Σοσιαλιστική Διεθνής μια τέτοια θέση, όταν προγομένως το ΠΑΣΟΚ έδωσε επανειλημένα μάχες για να μη γίνει μέλος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς ούτε το ρεπουμπλικανικό κόμμα του Ετσεβίτ, λόγω ακριβώς της τουρκικής εισβολής και της κατοχής στην Κύπρο.

Ο Γιώργος Παπανδρέου, αγνοώντας τις έντονες αντιρρήσεις και τις αντιδράσεις του αδελφού κόμματος της Κύπρου ΕΔΕΚ, «αξιοποίησε» τη θέση του ως προέδρου για να περάσει ομόφωνα, εν απουσίᾳ της ΕΔΕΚ, απόφαση του Συμβουλίου υπέρ της εντάξεως του ρεπουμπλικανικού κόμματος του σημερινού κατοχικού Τουρκοκυπρίου πγέτη Ταλάτ στη Σοσιαλιστική Διεθνή.

Το ρεπουμπλικανικό κόμμα του Ταλάτ είναι αδελφό κόμμα του ομώνυμου κόμματος της Τουρκίας, του οποίου σημερινός πρόεδρος είναι ο Ντενίζ Μπαϊκάλ, διάδοχος του πρωθυπουργού του «Αττίλα», Ετσεβίτ. ... Αντί δηλαδή να καταγγέλλεται η τουρκική κατοχή και να ζητείται η αποχώρηση των τουρκικών κατοχικών στρατευμάτων, αντιμετωπίζονται τα κατεχόμενα περίου ως η «επικράτεια», ως το «κράτος» των Τουρκοκυπρίων! Στη βάση αυτή, η Σοσιαλιστική Διεθνής προσφέρεται να διαμεσολαβήσει μεταξύ των δύο «κοινοτήτων» και να καταστήσει μέλος της και «σοσιαλιστές συντρόφους» το κυβερνών κόμμα του ψευδοκράτους, με «πρόεδρο» τον Ταλάτ!

«ΤΟ ΠΑΡΟΝ», 12 Νοεμβρίου 2006

Και εις άλλα με υγεία...

Νέο-Οθωμανισμός και ελληνική πολιτική

Της ΑΝΝΑΣ ΜΠΑΛΛΗ

Δημοσιογράφου

Ο Τούρκος ΥΠ.ΕΞ. Νταβούτογλου, στο βιβλίο του «Στρατηγικό βάθος», αναλύει λεπτομερώς το όραμά του για την Pax Ottomana υιοθετώντας τον νέο-οθωμανισμό, που προωθεί μια αυτοκρατορική επεκτατική πολιτική ώστε να καταστήσει την Τουρκία περιφερειακή υπερδύναμη

ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ περίοδο στην χώρα μας, τόσο από τα δύο κόμματα που έχουν ασκήσει εξουσία, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, όσο και από τα ΜΜΕ καταβάλλεται μεγάλη προσπάθεια, δυστυχώς με επιτυχία, να περιορισθεί η συζήτηση στην οικονομία και να μην συζητηθούν θέματα εξωτερικής πολιτικής. Σαν να μην έχει σχέση η οικονομική, αλλά και εξωτερική πολιτική που ακολουθεί η εκάστοτε κυβέρνηση, με ξένα και

ντόπια οικονομικά συμφέροντα ή σαν μια χώρα με περιορισμένη κυριαρχία να έχει την δυνατότητα να ασκήσει οικονομική πολιτική προς όφελος του λαού. Αποτέλεσμα, ελάχιστοι να γνωρίζουν τι λαμβάνει χώρα στην περιοχή μας για να είναι και αυτό ένα κριτήριο την ώρα που καλούμαστε στην κάλπη. Και όμως, ιδιαίτερα σημαντικές και επικίνδυνες εξελίξεις έχουμε άμεσα μπροστά μας, ιδιαίτερα σε σχέση με την γειτονική Τουρκία που

κλιμακώνει τις προκλήσεις της και το νέο δόγμα της εξωτερικής της πολιτικής, αρχιτέκτονας του οποίου είναι ο Τούρκος ΥΠΕΞ, Νταβούτογλου, τον οποίο ο αμερικανός πρεσβευτής στην Άγκυρα, Μαρκ Πάρις αποκάλεσε «Χένρι Κίσινγκερ της Τουρκίας».

Τουρκία και νέο-οθωμανισμός

Η διάλυση της ΕΣΣΔ, η αποτυχία των ΗΠΑ να επιβάλουν τη Νέα Τάξη Πραγ-

μάτων και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στα Βαλκάνια, την Μέση Ανατολή και την Ασία οδηγούν στην ανάδειξη περιφερειακών δυνάμεων. Μία από τις χώρες στην περιοχή μας που επιδιώκει έναν τέτοιο ρόλο, εκμεταλευόμενη τη σπουδαιότητα της γεωγραφικής της θέσης, τα μεγάλα της μεγέθη, το φιλοδυτικό της ρόλο και τη μουσουλμανική της κληρονομιά, είναι η Τουρκία. Η Άγκυρα, όπου το ισλαμικό κόμμα του Ταγίπ Ερντογάν βρίσκεται στην εξουσία, χρησιμοποιώντας όλα όσα αναφέραμε, χωρίς να καταργεί τον κοσμικό κεμαλισμό, υιοθετεί τον νέο-οθωμανισμό που πρωθεί μια αυτοκρατορική επεκτατική πολιτική που θα καταστήσει την Τουρκία περιφερειακή υπερδύναμη, και ίσως, όπως φιλοδοξεί η Άγκυρα, παγκόσμια δύναμη. Θεωρητικός του νέου τουρκικού δόγματος ο Τούρκος ΥΠΕΞ, Αχμέτ Νταβούτογλου, που δοθείσης της ευκαιρίας, ανέπτυξε όχι τυχαία, από το Σεράγεβο, κατά την επίσκεψή του εκεί και την ομιλία την οποία εκφώνησε σε διεθνές συνέδριο με θέμα: «Η οθωμανική κληρονομιά και οι μουσουλμανικές κοινότητες στα Βαλκάνια», το όραμά του για την «Pax Ottomana».

«Πρότυπο συνεργασίας σε όλους τους τομείς υπήρξαν τα Βαλκάνια κατά την περίοδο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας» ισχυρίστηκε ο επικεφαλής της τουρκικής διπλωματίας στην ομιλία του. Και προχώρησε στην περιγραφή της δικής του νεο-οθωμανικής «χάρτας», λέγοντας: «Επιθυμούμε μια νέα Βαλκανική, που θα θεμελιώνεται στις πολιτικές αξίες, στην οικονομική αλληλεξάρτηση, στη συνεργασία και στην πολιτιστική αρμονία. Όλα αυτά εξασφαλίζονταν στα οθωμανικά Βαλκάνια».

Ο Τούρκος Υπουργός δεν έκρυψε τον μεγαλοϊδεατισμό και τις επεκτατικές βλέψεις της Άγκυρας πίσω από θεωρητικές διατυπώσεις. «Εμείς θα αναβιώσουμε την εποχή αυτή, τα οθωμανικά Βαλκάνια ήταν μια επιτυ-

χημένη ιστορία και τώρα πρέπει να αναγεννηθούν. Θα κάνουμε τα Βαλκάνια, τον Καύκασο, τη Μέση Ανατολή, μαζί με την Τουρκία, επίκεντρο της παγκόσμιας πολιτικής σκηνής. Αυτός είναι ο στόχος της εξωτερικής μας πολιτικής στο μέλλον και θα τον πετύχουμε» τόνισε.

Στο Βιβλίο του «Στρατηγικό Βάθος» (το οποίο ακόμα δεν έχει μεταφραστεί ούτε στα ελληνικά ούτε σε κάποια άλλη γλώσσα!!!) αναλύει λεπτομερώς αυτό το όραμά του.

Κατά τον κ. Νταβούτογλου, η Τουρκία θα πρέπει να ασκεί εξωτερική πολιτική ήδη ως μια περιφερειακή υπερδύναμη αποδεχόμενη και αξιοποιώντας το μουσουλμανικό και οθωμανικό της παρελθόν, διαδραματίζοντας ρυθμιστικό ρόλο στην περιφέρεια της. Η πολιτική αυτή αποτυπώθηκε σε μια σειρά από πρωτοβουλίες τελευταία, αλλά και παρεμβάσεις της που την αναδείκνυαν σε υπερασπιστή του μουσουλμανικού κόσμου, όπως η διαμεσολάβηση μεταξύ Συρίας-Ισραήλ και Συρίας-Ιράκ, η προθυμία της, αν και αποτυχημένη, να διαδραματίσει ρόλο διαμεσολαβητή μεταξύ Ιράν-ΗΠΑ, η στάση της Άγκυρας υπέρ των Παλαιστινών, την ίδια ώρα που εδακολουθεί να διατηρεί στρατηγική συμμαχία με το Ισραήλ, ενώ ο Αχμέτ Νταβούτογλου παρενέβη και στις συγκρούσεις μεταξύ Χαν και Ουιγούρων στην Κίνα, καλώντας την Κίνα να πάρει μέτρα για τον τερματισμό των συγκρούσεων, τονίζοντας ότι το ενδιαφέρον της Άγκυρας για τους Ουιγούρους είναι πραγματικό. Φυσικά, δεν θα πρέπει να παραλείψουμε την πρόσφατη συμφωνία της Τουρκίας με την Αρμενία, που σύμφωνα με τον Νταβούτογλου θα ανοίξει τον δρόμο για την διευθέτηση και του προβλήματος με το Ναγκόρνο Καραμπάχ, τις κοινές στρατιωτικές ασκήσεις που συμφώνησε με την Συρία με την οποία επίσης υπέγραψε μια σειρά από συμφωνίες, όπως πολλές συμφωνίες υπέγραψε και με το Ιράκ. Όλες αυτές οι

κινήσεις της Άγκυρας γίνονται με τις ευλογίες και την υποστήριξη της Ουάσιγκτον, και της ΕΕ καθώς εξυπηρετούνται τα δικά τους επίσης συμφέροντα. Η Άγκυρα όμως στρέφει το βλέμμα της και προς την Μόσχα, καθώς ενδιαφέρεται πρωτίστως για τα δικά της συμφέροντα. Καθώς στη Βουλγαρία και την Ελλάδα οι νέες κυβερνήσεις υποχωρούν από τα συμφωνήθεντα για την κατασκευή του ρωσικού αγωγού Σάουθ Στριμ ζητώντας επαναδιαπραγμάτευση, ο Βλαντιμίρ Πούτιν επισκέφτηκε την Άγκυρα υπογράφοντας μαζί της συμφωνία για να περάσει ο Σάουθ Στριμ από την Τουρκία, η οποία επίσης έχει συμφωνία για να περάσει από τα εδάφη της ο αμερικανικών συμφερόντων αγωγός Ναμπούκο. Έτσι, η Τουρκία αναδυκείται μεταξύ άλλων και σε ενεργειακό κόμβο.

Κυπριακό - Αιγαίο

Προφανώς, ο χώρος ενός άρθρου είναι πολύ μικρός για να κάνει κάποιος εκτεταμένη ανάλυση της νέας εξωτερικής πολιτικής της Άγκυρας, γι' αυτό ας δούμε τι πρεσβεύει η θεωρία του κ. Νταβούτογλου για την Κύπρο και την χώρα μας. Πρόσφατα ο κ. Νταβούτογλου είχε πει ότι η Τουρκία δεν επιθυμεί την δικοτόμηση της Κύπρου. Ο λόγος; Απλούστατα η Τουρκία θέλει πλέον ολόκληρη την Κύπρο.

Αν και οι σχέσεις Ελλάδας-Τουρκίας, καθώς και για την Κύπρο στο βιβλίο του Τούρκου ΥΠΕΞ καταλαμβάνουν πολύ μικρό μέρος, οι απόψεις του είναι ξεκάθαρες και έχουν πολύ ενδιαφέρον.

Για την Κύπρο, ο Νταβούτογλου γράφει: «Μια χώρα που αγνοεί την Κύπρο δεν μπορεί να είναι ενεργός στις παγκόσμιες και περιφερειακές πολιτικές. Στις παγκόσμιες πολιτικές δεν μπορεί να είναι ενεργός, διότι αυτό το μικρό νησί κατέχει μια θέση που επηρεάζει ευθέως τις στρατηγικές συνδέσεις μεταξύ Ασίας-Αφρικής, Ευρώπης-Αφρικής και Ευρώπης-Ασίας».

«Η Τουρκία, επηρεαζόμενη λόγω θέσεως από πολλές ισορροπίες, είναι υποχρεωμένη να αξιολογήσει την κυπριακή πολιτική της, βγάζοντάς την από την τουρκο-ελληνική εξίσωση. Η Κύπρος γίνεται με αυξανόμενη ταχύτητα ένα ζήτημα Ευρασίας και Μέσου Ανατολής-Βαλκανίων (Δυτικής Ασίας-Ανατολικής Ευρώπης). [...] Στο ζήτημα της Κύπρου, από πλευράς Τουρκίας, η σημασία μπορεί να εντοπιστεί σε δύο κύριους άξονες: ο ένας εξ αυτών είναι ο άξονας της ανθρώπινης αξίας, προσανατολισμένος στην κατοχύρωση της ασφάλειας της μουσουλμανικής τουρκικής κοινότητας.

Μια αδυναμία [της Τουρκίας] που [ενδεχομένως] θα φανερωθεί στο θέμα της ασφάλειας και της προστασίας της τουρκικής κοινότητας της Κύπρου μπορεί να εξαπλωθεί σαν κύμα στη Δυτική Θράκη και τη Βουλγαρία – και μάλιστα ακόμη και στο Αζερμπαϊτζάν και στη Βοσνία».

«Ο δεύτερος σημαντικός άξονας του Κυπριακού είναι η σημασία που έχει το νοσί αυτό από γεωστρατηγικής απόψεως. [...] Ακόμη και αν δεν υπήρχε κανένας μουσουλμάνος Τούρκος στην Κύπρο, η Τουρκία είναι υποχρεωμένη να έχει ένα κυπριακό ζήτημα. Καμία χώρα δεν μπορεί να μείνει αδιάφορη απέναντι σε ένα τέτοιο νοσί, που βρίσκεται μέσα στην καρδιά του ίδιου του ζωτικού της χώ-

ρου [...]. Αυτή η γεωστρατηγική σημασία έχει δύο διαστάσεις: Η μία εξ αυτών έχει στενή στρατηγική σημασία και έχει σχέση με τις ισορροπίες Τουρκίας-Ελλάδος και Τ.Δ.Β. Κύπρου-Ελληνικού Τμήματος (!!!) στην Ανατολική Μεσόγειο. Η δεύτερη διάσταση, της γεωστρατηγικής σημασίας, είναι ευρείας στρατηγικής σημασίας και σχετίζεται με τη θέση του νησιού μέσα στις παγκόσμιες και περιφερειακές στρατηγικές».

«Την Κύπρο δεν μπορεί να την αγνοήσει καμία περιφερειακή ή παγκόσμια δύναμη που κάνει στρατηγικούς υπολογισμούς στη Μέση Ανατολή, την Ανατολική Μεσόγειο, το Αιγαίο, το Σουεζ, την Ερυθρά Θάλασσα και τον Κόλπο. Η Κύπρος βρίσκεται σε τόσο ιδανική απόσταση απ' όλες αυτές τις περιοχές, που έχει την ιδιότητα μιας παραμέτρου που μπορεί να επηρεάζει καθεμία απ' αυτές ευθέως. Η Τουρκία, το στρατηγικό πλεονέκτημα που απέκτησε τη δεκαετία του 1970 πάνω σε αυτή την παράμετρο, πρέπει να το αξιοποιήσει, όχι ως στοιχείο μιας αμυντικής κυπριακής πολιτικής με στόχο τη διαφύλαξη του *status quo*, αλλά ως ένα θεμελιώδες στήριγμα μιας διπλωματικής φύσεως επιθετικής θαλάσσιας στρατηγικής».

‘Όσον αφορά στο Αιγαίο, ο Τούρκος ΥΠΕΞ το θεωρεί ως το πιθανότερο πεδίο πολέμου για την Τουρκία. Συγκεκριμένα γράφει:

«Σήμερα, είναι γνωστά πλέον τα αποτελέσματα της στρατηγικής ολιγωρίας για το ότι δεν τέθηκαν υπό έλεγχο τα νησιά του Αιγαίου και εγκαταλείφθηκαν μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Τη στιγμή που η Τουρκία κρατά τον σφυγμό του μαλακού υπογάστρου της Ρωσίας, μέσω των Στενών, η Ελλάδα έχει αποκτήσει στρατηγικό πλεονέκτημα απέναντι στην Τουρκία, μέσω των νησιών του Αιγαίου. Ο χώρος στον οποίο η Τουρκία βρίσκεται κοντά στον πόλεμο, περισσότερο από κάθε άλλη περίπτωση, είναι τα νησιά του Αιγαίου,

που περιορίζουν σε σημαντικό βαθμό τον ζωτικό της χώρο, πράγμα που οφείλεται στα ασυγχώρητα λάθη που έχουν γίνει, εξαιτίας της απουσίας συνεπούς θαλάσσιας στρατηγικής. Η κρίση στο Καρντάκ (Ιμια), που έφερε στην επιφάνεια την ελληνική κυριαρχία ακόμη και σε βραχονησίδες που βρίσκονται κοντά στις ακτές μας, είναι το πικρό αντίτιμο των συσσωρευμένων αυτών λαθών» («Στρατηγικό Βάθος», σελ. 154).

Η αμφισβήτηση του στάτους κβο είναι από τα σημαντικά σημεία στη θεώρηση Νταβούτογλου:

«Η πηγή του βασικού προβλήματος στο Αιγαίο είναι η αντίθεση μεταξύ της γεωλογικής και γεωπολιτικής πραγματικότητας και του τρέχοντος στάτους κβο. Σε αντίθεση προς το γεγονός ότι τα νησιά του Αιγαίου Πελάγους είναι φυσική πρόεκταση της γεωλογικής δομής της χερσονήσου της Ανατολίας, και προς τις γεωπολιτικές αναγκαιότητες που γεννιούνται από την παραπάνω κατάσταση, η πολιτική διανομή έγινε μέσω διεθνών συμφωνιών, υπέρ της Ελλάδας, πράγμα που υποδαυλίζει προβλήματα όπως η υφαλοκρηπίδα, τα χωρικά ύδατα, ο εναέριος χώρος, η γραμμή FIR, οι περιοχές διοίκησης και ελέγχου και η στρατιωτικοποίηση των νησιών» («Στρατηγικό Βάθος», σελ. 171).

Φυσικά, δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι ο κ. Νταβούτογλου και η Άγκυρα θα πετύχουν τους στόχους τους. Ήδη αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα στην πρώθηση αυτής της πολιτικής, ενώ η πολιτική αυτή την εμπλέκει στις άγριες ενδοϊμπεριαλιστικές διαμάχες που διεξάγονται στα παρασκήνια.

Όμως, στην χώρα μας, οι κατευθύνσεις υπεριαλιστικών κέντρων (ΗΠΑ και ΕΕ), που υιοθετούνται από την ελληνική κυβέρνηση, και τα οικονομικά συμφέροντα κάποιων ντόπιων παραγόντων που δείχνουν να νοσταλγούν την οθωμανική εποχή, Βάζουν πλάτη στους μεγαλοϊδεατισμούς της Άγκυρας. ▲

Ομπάμα: ευαισθητος, τέλειος και ψηφινός...

Ο πρόεδρος των ΗΠΑ, Μπαράκ Ομπάμα σε συνέντευξη του, που μεταδόθηκε από το τηλεοπτικό δίκτυο CBS, δήλωσε ότι η απόφασή του να στείλει επιπλέον 30.000 στρατιώτες στο Αφγανιστάν ήταν η πιο δύσκολη που έπρεπε να λάβει μετά την άφιξη του στο Λευκό Οίκο.

«Δεν υπάρχει καμία άλλη από τις ομιλίες που έκανα που να μου έσχισε την καρδιά» εξομολογήθηκε, αναφερόμενος στην ομιλία του στη Στρατιωτική Ακαδημία του Γουέστ Πόιντ, την ιν Δεκεμβρίου, όπου ανακοίνωσε τη νέα στρατηγική για το Αφγανιστάν.

Ερωτηθείς για το εάν η απόφαση αυτή ήταν η πιο σκληρή της μέχρι σήμερα προεδρίας του, απάντησε: «απόλυτα».

«Ήταν ίσως η πιο συγκινητική ομιλία μου που έκανα ποτέ. Επειδή κοιτούσα μια ομάδα δοκίμων, ορισμένοι από τους οποίους θα πρέπει να αναπτυχθούν στο Αφγανιστάν. Ίσως και να υπάρξουν κάποιοι που δεν θα επιστρέψουν» πρόσθεσε ο Μπ.Ομπάμα.

Είπε, επίσης, ότι το γεγονός ότι παρακολούθησε τις κηδείες των στρατιωτών που έπεσαν στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν τον σημάδεψε βαθιά.

Πάντως ο ίδιος δήλωσε, επίσης, ότι αποτιμά θετικά τον πρώτο του χρόνο στον Λευκό Οίκο. Σε συνέντευξη που παραχώρησε στη διάσημη τηλεπαρουσιάστρια Οπρα Γουίνφρεϊ, ο πρόεδρος των ΗΠΑ δήλωσε ότι «βαθμολογεί τον εαυτό του με B+» (λίγο κάτω από το άριστα δηλαδή). Προσέθεσε, μάλιστα ότι αν η Γερουσία εγκρίνει το νομοσχέδιο για τη μεταρρύθμιση του συστήματος υγείας πριν από τις διακοπές των Χριστουγέννων, όπως ελπίζει, τότε θα αλλάξει τη βαθμολογία του σε «σχεδόν άριστα». (σ.σ αν δεν παινέψεις το σπίτι σου θα πέσει και θα σε πλακώσει, αλλά και

λίγη μετριοφροσύνη δεν θα έβλαπτε) Ο Αμερικανός πρόεδρος δικαιολόγησε την αποτυχία του να εφαρμόσει μέχρι τώρα όσες πολιτικές είχε εξαγγείλει κατά τη διάρκεια της προεκλογικής του εκστρατείας, λέγοντας ότι παρέλαβε τη χώρα στην πιο κρίσιμη κατάσταση «από την εποχή του Φρανκλίνου Ρούζβελτ». Ανέφερε ως χαρακτηριστικό παράδειγμα το γεγονός ότι, ενώ η οικονομία επανήλθε σε αναπτυξιακούς ρυθμούς μετά το τεράστιο πακέτο τόνωσης που εισηγήθηκε ο ίδιος και ενέκρινε το Κογκρέσο, ακόμη δεν έχουν δημιουργηθεί αρκετές νέες θέσεις εργασίας ώστε να μειωθεί η ανεργία.

Στη συνέντευξη συμμετείχε και η Πρώτη Κυρία των ΗΠΑ, Μισέλ Ομπάμα, η οποία δεν ξενάγησε την κυρία Γουίνφρεϊ στον στολισμένο Λευκό Οίκο και μίλησε για τις προετοιμασίες που γίνονται στην προεδρική κατοικία εν όψει των Χριστουγέννων.

Προφανώς, για να μην πέσει σε κατάθλιψη ο Αμερικανός πρόεδρος μετά την δύσκολη απόφασή του να στείλει 30.000 επιπλέον στρατιώτες στο Αφγανιστάν όλο τον Δεκέμβριο, η οικογένεια Ομπάμα θα οργανώσει 28 χριστουγεννιάτικα πάρτι με συνολικά 50.000 καλεσμένους.

Οι συνεργάτες του Μπαράκ Ομπάμα δηλώνουν ότι η κατάσταση δεν θα είναι διαφορετική φέτος σε σύγκριση με τους προκατόχους του. Για τα φετινά Χριστούγεννα θα υπάρχουν πραλίνες με φουντούκι, τρουφάκια και μπισκότα με λεμόνι. Όμως το σημαντικότερο και πιο εντυπωσιακό γλύκισμα θα είναι το παραδοσιακό σπίτι από ψωμί πιπερόριζας και άσπρη σοκολάτα, αντίγραφο της κατοικίας του προέδρου, το οποίο ζυγίζει 188 κιλά και χρειάστηκε έξι εβδομάδες για να ολοκληρωθεί.

Για πρώτη φορά ανάμεσα στα παραδοσιακά γλυκά θα υπάρχουν και λαχανικά φτιαγμένα από αμυγδαλόψιχα, όπως ζήτησε η Μισέλ Ομπάμα, η οποία τις πρώτες ημέρες που εγκαταστάθηκε στο Λευκό Οίκο ζήτησε να δημιουργηθεί ένα μικρός λαχανόκηπος, ώστε κάθε ημέρα να υπάρχουν φρέσκα λαχανικά.

Το επίσημο χριστουγεννιάτικο δέντρο στο Μπλε Δωμάτιο έχει διακομηθεί με 700 ανακυκλωμένα στολίδια, τα οποία ζωγράφισαν μέλη 60 κοινοτήτων σε όλη τη χώρα, επίσης με πρωτοβουλία της Πρώτης Κυρίας.

Το ύψους πεντέμισι μέτρων δέντρων είναι διακομημένο μόνο με λαμπάκια εξοικονόμησης ενέργειας και φυσικά υπάρχουν παντού γιρλάντες, στεφάνια και μικρότερα δέντρα στολισμένα με λουλούδια μανόλιας, ορτανσίες και πιπεριές.

Αυτό που οι Ομπάμα μείωσαν δραματικά είναι ο αριθμός των χριστουγεννιάτικων καρτών. Φέτος, θα σταλούν «μερικές εκατοντάδες χιλιάδες, σε σύγκριση με τα 1,5 εκατομμύρια που έστειλε το 2003 ο Μπους», τονίζουν οι συνεργάτες του Αμερικανού προέδρου. (σ.σ. Γι' αυτό μην ανησυχήσετε αν δεν πάρετε χριστουγεννιάτικη κάρτα από τον Λευκό Οίκο φέτος, η οικογένεια Ομπάμα προσπαθεί να μειώσει και αυτή τα έξιδα λόγω οικονομικής κρίσης...).

Γκουαντάναμο: Δολοφονίες σε «τυφλή» τοποθεσία στη φυλακή;

ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ ΕΓΕΙΡΕΙ αμερικανικό περιοδικό για τις συνθήκες θανάτου τριών «αυτόχειρων» κρατουμένων στο Γκουαντάναμο, αμφισβητώντας ότι επρόκειτο για αυτοκτονίες και υποστηρίζοντας ότι προκλήθηκαν από βασανιστήρια σε «τυφλή» μυστική τοποθεσία.

Ρεπορτάζ του περιοδικού Harper's που δημοσιεύτηκε τον Ιανουάριο υποστηρίζει ότι οι τρεις κρατούμενοι της φυλακής είχαν οδηγηθεί, κάποιες ώρες πριν το θάνατό τους, την 9η Ιουνίου 2006, σε κρυφή τοποθεσία στο νησί όπου βασανίστηκαν. Το περιοδικό αμφισβητεί ότι οι τρεις άνδρες, ηλικίας μεταξύ 22 και 37, έβαλαν τέλος στη ζωή τους στα κελιά τους και υπονοεί ότι η Ουάσιγκτον συγκαλύπτει λεπτομέρειες για το τι συνέβη τη νύχτα του θανάτου τους.

Απαντώντας στο δημοσίευμα, το αμερικανικό υπουργείο Δικαιοσύνης ανέφερε ότι έπειτα από επισταμένη έρευνα κατέληξε στο συμπέρασμα πως δεν προκύπτει ζήτημα οποιασδήποτε παράνομης δράσης.

Το δημοσίευμα του περιοδικού, όμως, υποστηρίζει ότι ο θάνατος των τριών προκλήθηκε από βασανιστήρια που υπέστησαν στην «Πτέρυγα Όχι», μυστική τοποθεσία του νησιού στην οποία είχαν μεταφερθεί πριν το θάνατό τους. Το μεγαλύτερο μέρος του ρεπορτάζ βασίζεται σε μαρτυρίες που αποδίδονται σε ακοπούς του στρατοπέδου, οι οποίοι υποστηρίζεται ότι έγιναν μάρτυρες της μεταφοράς των τριών ανδρών.

Την επόμενη ημέρα, λέει το δημοσίευμα, ο διοικητής του στρατοπέδου, συνταγματάρχης Μάικλ Μπάμγκαρνερ, δήλωσε στο προσωπικό του Γκου-

Ερωτηματικά εγείρει το περιοδικό Harper's σχετικά με τις συνθήκες θανάτου τριών κρατουμένων στο Γκουαντάναμο. Δεξιά, ο χάρτης που δημοσιεύει το περιοδικό, υποδεικνύοντας τις κρυφές τοποθεσίες όπου εικάζεται ότι βασανίστηκαν και τελικά υπέκυψαν οι κρατούμενοι.

αντάναμο κατά την πρωινή αναφορά πως τρεις κρατούμενοι είχαν πνιγεί καταπίνοντας υφάσματα, αλλά στα ΜΜΕ θα ανακοινωνόταν ότι οι τρεις είχαν κρεμαστεί. Δηλώσεις που τυχόν θα έκαναν σε δημοσιογράφους δεν θα έπρεπε να παρεκβαίνουν από την επίσημη εκδοχή, υποστηρίζει το περιοδικό πως διέταξε ο διοικητής.

Το περιοδικό επικαλείται μαρτυρίες τεσσάρων σκοπών εκείνης της νύκτας, τους οποίους, αναφέρει, δεν εξέτασε η υπηρεσία του αμερικανικού ναυτικού που ερεύνησε το περιστατικό. Από την πλευρά του, το υπουργείο Δικαιοσύνης ανέφερε ότι «πήρε πολύ σοβαρά την έρευνα, και μετά από ενδελεχή εξέταση των όσων υποστηρίζονται δεν βρέθηκε κανένα στοιχείο τέλεσης παρανομίας».

Το δημοσίευμα του Harper's συνέταξε ο Σκοτ Χόρτον, δικηγόρος που ασχολείται με υποθέσεις του Γκουαντάναμο τα τελευταία τέσσερα χρόνια, ο οποίος επέβλεψε επίσης έρευνα νομικής σκολής για τις συνθήκες των εν λόγω θανάτων. Η έρευνα υποστηρίζει ότι τα σχετικά κυβερνητικά έγγραφα, 1.700 σελίδων, δεν καταφέρνουν να εξηγήσουν πώς τρεις κρατούμενοι κατόρθωσαν να μείνουν κρεμασμένοι για δύο ώρες στα κελιά τους, ενώ αυτά βρίσκονταν υπό συνεχή παρακολούθηση.

Μυστική φυλακή λειτουργεί ακόμα σε αμερικανική βάση στο Αφγανιστάν

Κρατητήριο που λειτουργεί μυστικά σε βάση της αμερικανικής αεροπορίας στο Αφγανιστάν κρατά τους υπόπτους σε απομόνωση για εβδομάδες, χωρίς πρόσθαση στον Ερυθρό Σταυρό, αναφέραν πρώην κρατούμενοι και ερευνητές, τον Νοέμβριο στους New York Times.

Η μυστική φυλακή στην αεροπορική βάση του Μπαγκράμ αποτελείται από ατομικά κελιά, χωρίς παράθυρα, τα οποία φωτίζονται όλο το 24ωρο. Οι κρατούμενοι δεν έχουν επαφή με κανέναν άνθρωπο εκτός από τους ανακριτές που προσπαθούν να τους αποσπάσουν πληροφορίες δύο φορές την ημέρα.

Η μυστική φυλακή είναι διαφορετική από το πολύ μεγαλύτερο κέντρο κράτησης του Μπαγκράμ, με περίπου 700 κρατούμενους. Σύμφωνα με στρατιωτικούς αξιωματούχους που επικαλείται η εφημερίδα, η μυστική φυλακή του Μπαγκράμ και μια παρόμοια εγκατάσταση στην αεροπορική βάση του Μπαλάντ στο Ιράκ χρησιμοποιούνται για ανακρίσεις κρατουμένων υψηλής σημασίας και θα συνεχίσουν να λειτουργούν.

Τον Ιανουάριο ο Μπαράκ Ομπάμα υπέγραψε εντολή για το κλείσιμο των κέντρων κράτησης που διατηρεί η CIA, ωστόσο η απόφαση δεν ισχύει για στην περίπτωση της φυλακής του Μπαγκράμ, την οποία διαχειρίζονται οι δυνάμεις ειδικών επιχειρήσεων του στρατού.

Τρεις πρώην κρατούμενοι που μίλησαν στην εφημερίδα ανέφεραν ότι παρέμειναν σε απομόνωση για αρκετές εβδομάδες. Δεν θασανίστηκαν οι ίδιοι, δήλωσαν όμως ότι άκουγαν ήχους θασανισμών από διπλανά κελιά.

Δήλωσαν επίσης ότι, μετά την απομόνωση και την ανάκρισή τους στη μυστική φυλακή, παρέμειναν φυλακισμένοι στο κέντρο κράτησης για μίνες, χωρίς να τους δωθούν εξηγήσεις. Τελικά αφέθηκαν ελεύθεροι χωρίς να τους απαγγελθούν κατηγορίες.

Μετά από 28 χρόνια «έκλεισε» η δίκη για την Dev-Sol στην Τουρκία

Τον Νοέμβριο, μετά από 28 ολόκληρα χρόνια, έπεισε στην Τουρκία η αυλαία της δίκης I.223 κατηγορούμενων για συμμετοχή στην οργάνωση της άκρας αριστεράς Dev-Sol, οι οποίοι συνελήφθησαν μετά το πραξικόπημα του 1980.

Δικαστήριο της Κωνσταντινούπολης έκρινε 39 κατηγορούμενους ένοχους για απόπειρα ανατροπής της κυβέρνησης και του Συντάγματος και τους καταδίκασε σε ποινές ισόβιας κάθειρξης. Οι κατηγορίες είς βάρος των υπολοίπων αποσύρθηκαν εξαιτίας του χρόνου που έχει παρέλθει.

Η δίκη της Dev-Sol άρχισε στις 15 Μαρτίου του 1982. Είκοσι επτά χρόνια και εννέα μήνες αργότερα, οι δικαστές κατέληξαν σε επυμηγορία. Καταδικάστηκαν 39 άτομα — 13 εκ των οποίων έχουν πεθάνει — αλλά δεν θα εκτίσουν την ποινή εξαιτίας του χρόνου που έχουν ήδη παραμείνει στη φυλακή. Στο δικαστήριο της Κωνσταντινούπολης εμφανίστηκαν 22 κατηγορούμενοι μαζί με τα παιδιά και τα εγγόνια τους.

Η αρχική δίκη κράτησε δέκα χρόνια. Η υπόθεση οδηγήθηκε στη συνέχεια στο Εφετείο, όπου και παρέμεινε για 13 χρόνια γιατί είχαν εξαφανιστεί 100 φάκελοι με στοιχεία.

Η δίκη της Dev-Sol έχει σπάσει ίσως κάθε ρεκόρ σε χρονική διάρκεια.

ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ - ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΜΟΝΗ

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ ΤΩΡΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ: ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-Ε.Ε.

Η ΕΕΔΥΕ χαιρετίζει και συμμετέχει ολόψυχα στις αγωνιστικές κινητοποιήσεις από τους χιλιάδες εργαζόμενους σ' όλη την Ελλάδα. Στηρίζει με όλες τις δυνάμεις τις διεκδικήσεις των ταξικών δυνάμεων για δουλειά, ανθρώπινους μισθούς, εργασιακές σχέσεις και ασφαλιστικά δικαιώματα, για την κάλυψη των σύγχρονων και υπερώριμων αναγκών των εργαζομένων. Στηρίζει τους αγώνες ενάντια στα μονοπώλια και τα υπερκέρδη τους από τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, τη σφαγή των λαών, τους υπέρογκους εξοπλισμούς παρά την κρίση. Η κούρσα των εξοπλισμών καλά κρατεί μαζί με τα συγχροτήρια της Ουάσιγκτον στη νέα κυβέρνηση, μαζί με την "αναβαθμισμένη" ανταπόκριση της Ελλάδας στις υποχρεώσεις στο ΝΑΤΟ και στην Ε.Ε.

Η ΕΕΔΥΕ καταγγέλλει τις δηλώσεις και αποφάσεις της νέας κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που τηρεί στο ακέραιο τις δεσμεύσεις στο ΝΑΤΟ και την Ε.Ε. της προηγούμενης κυβέρνησης της ΝΔ, που ήταν συνέχεια της προηγούμενης του ΠΑΣΟΚ. Δεν χωράει καμιά ανοχή και καμία αναμονή.

Η κλιμάκωση της ιμπεριαλιστικής επιθετικότητας και του ανταγωνισμού και στο φόντο της καπιταλιστικής κρίσης, η ένταση του πολέμου στο Αφγανιστάν, στο Πακιστάν, στις ακτές της Σομαλίας και αλλού, των προκλήσεων στην Παλαιστίνη, των αντιπαραθέσεων στα Βαλκάνια αλλά και η χωρίς προηγούμενο αμφισβήτηση από ΝΑΤΟ, ΕΕ και Τουρκία των συνόρων στο Αιγαίο απαιτούν άμεση απάντηση.

Για να μην πληρώσουν αυτοί την κρίση πρέπει οι εργαζόμενοι μαζικά να απορρίψουν:

- Τις προκλητικές αποφάσεις στο ΚΥΣΕΑ για ενίσχυση της εκστρατευτικής δύναμης στο Αφγανιστάν ώστε να εξυπρετήσουν τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς για το γεωστρατηγικό έλεγχο της Ευρασίας από τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ. Η πολιτική αυτή είναι ακόμα πιο προκλητική, γιατί διατηρεί τις δαπάνες της χώρας για στρατιωτικές επιχειρήσεις εκτός συνόρων πάνω από ι εκατομμύριο ευρώ την ημέρα όταν την ίδια στιγμή έχουμε πάγωμα μισθών και συντάξεων, δραστική μείωση των κοινωνικών δαπανών, πράσινα κίνητρα για νέα υπερκέρδη κλπ.
- Τη συνέχιση της συμμετοχής των ενόπλων δυνάμεων της χώρας στην ιμπεριαλιστική εκστρατεία των ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και Ευρωστρατού κατά των λαών.
- Τις κινήσεις στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, κάτω από τη στενή εποπτεία των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, και με ορίζοντα την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας στην Ε.Ε. Στο πλαίσιο αυτό ΕΕ, ΝΑΤΟ και Τουρκία μιλούν για «διμερείς διαφορές» και όχι για παραβίαση του διεθνούς δικαίου, για ένα διάλογο εφ' όλης της ύλης στη βάση των τουρκικών διεκδικήσεων (συνοριακές διαφορές, Αιγαίο, γκρίζες ζώνες, Κυπριακό, μειονότητες, μετανάστες) ενώ η κυβέρνηση δέχεται την ύπαρξη συνοριακών διαφορών, εκτός της υφαλοκρηπίδας, μεταξύ των δυο χωρών μιλώντας για ένα νέο Ελσίνκι.
- Τις μεθοδεύσεις για «λύση» πακέτο στο Κυπριακό με την ένταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε, λύση στα μέτρα της ΕΕ και του ΝΑΤΟ αλλά αντίθετη με τα συμφέροντα και τους αγώνες του Κυπριακού λαού και με τις αποφάσεις του ΟΗΕ.
- Τη νέα αμερικανική "αντιπυραυλική ασπίδα", με ενεργό ρόλο του ΝΑΤΟ και την ένταξη της περιοχής του Αιγαίου σ' αυτή.
- Το απαράδεκτο μνημόνιο με το ΝΑΤΟ για την ελεύθερη διέλευση των ΝΑΤΟϊκών στρατευμάτων όπως και τη θέση σε λειτουργία του νέου διευρυμένου σ' όλα τα Βαλκάνια αεροπορικού ΝΑΤΟϊκού στρατηγείου στη Λάρισα.

Η ΕΕΔΥΕ καλεί το λαό να καταδικάσει αυτή την πολιτική και να ενισχύσει με τη δράση του το αντιιμπεριαλιστικό, αντιπολεμικό, φιλειρηνικό κίνημα. Να μην παρασυρθεί από τις αυταπάτες, που καλλιεργεί η κυβέρνηση, για εθνικά συμφέρουσα πολιτική, αλλά στην ουσία δένει ακόμα πιο σφιχτά στο άρμα του ιμπεριαλισμού τη χώρα. Ο ελληνικός στρατός έχει δουλειά να φυλάει τα σύνορα της Ελλάδας και όχι να υπηρετεί τις εγκληματικές ενέργειες του ιμπεριαλισμού.

Η ΕΕΔΥΕ και οι Επιτροπές της, θα συνεχίσουν σταθερά τον αγώνα, σε συντονισμό με το εργατικό κίνημα, τα κινήματα γυναικών, νεολαίας και αλληλεγγύης ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης για την αποδέσμευση της Ελλάδας από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς για την έξοδό της από το ΝΑΤΟ, την ακύρωση όλων των μέχρι σήμερα συμφωνιών και την απομάκρυνση όλων των βάσεων, για την επιστροφή όλων των ελληνικών στρατιωτικών αποστολών που βρίσκονται εκτός συνόρων για την κατοχή χωρών και λαών.

Αγώνας μέχρι την απελευθέρωση

Συνέντευξη του πρέσβη της Κούβας, Έρμες Ερρέρα

Free The Cuban 5

Του ΑΡΗ ΚΑΡΡΕΡ

Δημοσιογράφου

Οι αγώνες για την απελευθέρωση των πέντε Κουβανών πατριωτών, καθώς και το κίνημα της διεθνούς αλληλεγγύης, το οποίο όπως είναι γνωστό το αγκαλιάζουν άνθρωποι διαφορετικών πολιτικών και θρησκευτικών πεποιθήσεων, έχουν αρχίσει να δίνουν τους πρώτους καρπούς. Ο πρέσβης της Κούβας, κ. Έρμες Ερρέρα Ερνάνδες μιλάει στους «Δρόμους της Ειρήνης» και δίνει μία ολοκληρωμένη εικόνα του όλου προβλήματος και πώς αυτό ξεκίνησε

● **Σήμερα (7 Νοεμβρίου 2009)**
ολοκληρώθηκε η Διεθνής Διάσκεψη για την Απελευθέρωση των 5 στην πόλη Χόλγκιν της Κούβας.
Τι αναμένετε από αυτή και ποια τα αποτελέσματά της;
Προσπαθήσαμε, με τη Διάσκεψη αυτή, να κάνουμε γνωστό σε όλο τον κόσμο και ειδικότερα στην βορειο-αμερικανική κοινή γνώμη τις λεπτομέρειες όλων των γεγονότων μέχρι τη σύλληψη των πέντε Κουβανών πατριωτών. Και αυτό, γιατί η πλειοψηφία του Τύπου στις ΗΠΑ, έχει παραγκωνίσει σκόπιμα αυτό το θέμα. Τις ελάχιστες φορές που δημοσιεύονται ειδήσεις, αναφέρονται αόριστα για κάποιους Κουβανούς που καταδικάστηκαν χωρίς όμως να περιγράφεται καμιά λεπτομέρεια.

● Πολλοί ρωτάνε για το ιστορικό αυτής της υπόθεσης. Για το πώς συνελήφθησαν και με ποια αφορμή. Θέλετε να φρεσκάρουμε λίγο τη μνήμη των αναγνωστών; Εδώ κατ' αρχήν πρέπει να τονίσουμε ότι δεν πρόκειται για κατασκόπους όπως καλλιεργήσανε πολύ καλά και επιδέξια για να ξεγελάσουν την κοινή γνώμη. Όταν κάποιος χαρακτηρίζεται κατάσκοπος, σημαίνει ότι αυτός πηγαίνει σε μια τρίτη χώρα και κατασκοπεύει υπέρ της χώρας του. Στην περίπτωσή μας όμως, οι 5 Κουβανοί πατριώτες δεν πήγαν στις ΗΠΑ με την ιδιότητα του κατασκόπου, αλλά για να εισχωρήσουν στις οργανώσεις Κουβανών αντικαθεστωτικών που βρισκόντουσαν και βρίσκονται στο Μαϊάμι. Σκοπός των οργανώσεων αυτών, ήταν τρομοκρατικές και αντικαθεστωτικές ενέργειες εναντίον της Δημοκρατίας της Κούβας. Μερικές από αυτές είναι η τοποθέτηση βομβών σε ξενοδοχεία, η βύθιση πλοίων που είχαν

προορισμό την Κούβα, εμβολισμός από τη θάλασσα ξενοδοχειακών μονάδων και εγκαταστάσεων, καθώς και άλλους οικονομικούς στόχους. Το πιο πρόσφατο αλλά και συνταρακτικό γεγονός, μας λέει ο Κουβανός πρέσβης, ήταν η κατάρριψη αεροπλάνου των κουβανικών αερογραμμών που προκάλεσε τον θάνατο 73 επιβατών, η πλειοψηφία τους Κουβανοί και οι υπόλοιποι επιβάτες άλλων χωρών. Οι αντικαθεστωτικές αυτές οργανώσεις είχαν σχεδιάσει και άλλες τρομοκρατικές ενέργειες που αφορούσαν την κατάρριψη αμερικανικών αεροπλάνων όπου θα επέβαιναν Αμερικανοί πολίτες και στη συνέχεια θα χρέωναν τις πράξεις αυτές στη Δημοκρατία της Κούβας. Οι πέντε Κουβανοί που εισχωρούσαν στις αντικαθεστωτικές κουβανικές οργανώσεις, έμαθαν με κάθε λεπτομέρεια τα σχέδιά τους αυτά και η Κούβα για λόγους ηθικής εννημέρωσε την κυβέρνηση των ΗΠΑ. Και αυτό γιατί εμείς πιστεύουμε ότι

έχουμε το δικαίωμα να προνοούμε και να προβλέπουμε ώστε ν' αποτρέπουμε τέτοιες ενέργειες, γιατί πρόκειται για ζωές τόσο Κουβανών όσο και άλλων πολιτών στον κόσμο. Αντί όμως οι ΗΠΑ να συλλάβουν αυτούς που επρόκειτο να κάνουν τις τρομοκρατικές ενέργειες, συνέλαβαν τους πέντε Κουβανούς. Τους κατηγόρησαν δε ότι βρισκόντουσαν στις ΗΠΑ για κατασκοπία και τους παρουσιάσανε σαν ομάδα δολοφόνων.

● **Πού βρίσκεται το θέμα των πέντε πατριωτών και ποιες ενέργειες θα γίνουν στο μέλλον για την απελευθέρωσά τους; Το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης τι καρπούς έχει επιφέρει;**

Το άμεσο αποτέλεσμα που είχαμε ήταν «προϊόν» της διεθνούς αλληλεγγύης. Από τους τρεις, στον έναν έχουν μειώσει την ποινή. Από ισόβια και 15 χρόνια που ήταν καταδικασμένος, η ποινή του μειώθηκε στα 21 χρόνια και 8 μήνες. Φυσικά, εξακολουθεί να είναι άδικη αυτή η καταδίκη γιατί δεν έκαναν κάτι το επιλήψιμο, αλλά πάντως είναι μία σημαντική μείωση και σε 7 χρόνια θα μπορέσει να βγει από τη φυλακή, αν δεν καταφέρουμε να τον απελευθερώσουμε νωρίτερα με τον αγώνα που κάνουμε. Για τους υπόλοιπους δύο που θα δικαζόντουσαν στις αρχές Δεκεμβρίου 2009, περιμένουμε ότι θα τους μειωθούν οι ποινές. Εμείς σε αυτό που επιμένουμε και εξακολουθούμε να παλεύουμε είναι ν' απελευθερωθούν γιατί δεν έκαναν κάτι το μεμπτό και οι καταδίκες τους είναι άδικες. Ακόμα και στους τρεις στους πέντε να μειώσουν την ποινή τους, θα εξακολουθούμε να επιμένουμε ότι αυτή είναι άδικη. Ο αγώνας θα πρέπει να συνεχίζεται μέχρι την απελευθέρωση και των πέντε, καταλήγει ο πρέσβης της Κούβας κ. Έρμες Ερρέρα Ερνάντες. ▲

Τα γκέτο βασιλεύουν στα προάστια του Παρισιού, τέσσερα χρόνια μετά τις ταραχές

Πέρασαν τέσσερα χρόνια από τις ταραχές στα προάστια του Παρισιού με αφορμή των τραγικού θάνατο δύο ανηλίκων μεταναστών και ελάχιστα πράγματα έχουν αλλάξει. Τα γκέτο παραμένουν γκέτο και οι δήμαρχοι προειδοποιούν ότι θα υπάρχει και νέος γύρος.

Οι ταραχές είχαν ξεσπάσει το Νοέμβριο του 2005. Δύο ανήλικοι –ηλικίας 15 και 17 ετών– βρήκαν τραγικό θάνατο από πλεκτροπληρία σε υποσταθμό πλεκτρικής ενέργειας στον οποίο είχαν καταφύγει, πιστεύοντας εσφαλμένα ότι καταδιώκονταν από τη γαλλική αστυνομία.

Ακολούθησαν πολλές νύχτες βίαιων συγκρούσεων συμμοριών με αστυνομικούς: Αυτοκίνητα, καταστήματα και κάδοι απορριμάτων παραδόθηκαν στις φλόγες, αξιωματικοί της αστυνομίας και πολίτες τραυματίστηκαν, εκατοντάδες συνελήφθησαν.

Τα γεγονότα προκάλεσαν πολιτική κρίση με τον Zak Σιράκ να βλέπει τη δημοτικότητά του να πλήττεται και τον Νικολά Σαρκοζί να αναδεικνύεται σε πρωταγωνιστή.

Όπως αναφέρει έκθεση των γαλλικών υπηρεσιών που επικαλείται η El País, το ένα τρίτο από τα 4,5 εκατομμύρια κατοίκων των προαστίων εξακολουθούν να ζουν με λιγότερα από 900 ευρώ το μήνα, ποσό που για τα δεδομένα της γαλλικής οικονομίας θεωρείται κάτω από το όριο της φτώχειας. Επιπλέον, το 47,7% των νέων από 14 έως 24 ετών που ζουν εκεί δεν έχει δουλειά.

Αρκετοί Γάλλοι οικονομολόγοι και αναλυτές που επικαλείται η εφημερίδα Le Monde δεν διστάζουν πλέον να μιλήσουν για μια χαμένη γενιά. Εξίσου άσχημα είναι τα στοιχεία που αφορούν στην εκπαίδευση. Το 66,2% των νέων έχουν απλώς ένα απολυτήριο λυκείου.

Αρκετοί δήμαρχοι, αλλά και οργανώσεις πολιτών κατηγορούν την κυβέρνηση Σαρκοζί ότι θυμάται τα υποβαθμισμένα προάστια μόνο όταν επιθυμεί να κερδίσει την ψήφο του φόβου: για την αταξία, την παρουσία ένων, τα επεισόδια.

Ο Κλοντ Ντιλέν, ο σοσιαλιστής δήμαρχος του Κλισί-σου-Μπουά, του προαστίου όπου ξεκίνησαν τα επεισόδια το 2005, αναρωτιέται σε συνέντευξή του στην Le Monde: «Τελικά τι θέλουμε; Προάστια με ασφάλεια ή να τελειώνουμε οριστικά με τα γκέτο; Πριν το 2005 εμείς προειδοποιούσαμε για τη σοβαρότητα της κατάστασης. Τώρα έχουμε επιστρέψει στο σημείο που ήμασταν πριν το 2005».

Στις ταραχές που ξέσπασαν στα προάστια του Παρισιού το Νοέμβριο του 2005, αυτοκίνητα, καταστήματα και κάδοι απορριμάτων παραδόθηκαν στις φλόγες, αξιωματικοί της αστυνομίας και πολίτες τραυματίστηκαν... Μετά από τέσσερα χρόνια, η σοβαρότητα της κατάστασης που άθησε στα γεγονότα παραμένει ίδια...

Παλαιοτίνη: ένα χρόνο μετά την ισραηλινή επίθεση στη Λωρίδα της Γάζας

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΑΥΡΟΥΛΗ

δημοσιογράφου

«...Ο πατέρας συνειδητοποιούσε την τραγωδία της κατάστασης.
Η μοίρα τους είχε γραφτεί, δεν υπήρχε πια καμία αμφιβολία...
Έτσι απλά, μας παίζουν το σκοπό του θανάτου και εμείς πρέπει
να τον χορέψουμε. Αυτό ήταν το μέλλον των παιδιών του;
Αυτό ήταν το μέλλον του κάθε παιδιού;»...

Σαχάρ Χαλίφα, «Πύρινη Άνοιξη»

TΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2008, το μεσημέρι, ο ουρανός άρχισε να βρέχει θάνατο και φωτιά στη Λωρίδα της Γάζας. Και δεν σταμάτησε παρά μόνο μετά από 23 μερόνυχτα. Σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα, ο ισραηλινός στρατός σφυροκόπησε ανηλεώς τη μικρή αυτή λωρίδα γης, από αέρος, θαλάσσης και εδάφους. Ισχυρές ισραηλινές δυνάμεις εισέβαλλαν από διάφορα σημεία. Όπως αναφέρεται στις αναφορές ανθρωπιστικών οργανώσεων αλλά και τον ΟΗΕ, σκοτώθηκαν 1.400 άνθρωποι, στην πλειοψηφία τους άμαχοι και τραυματίστηκαν πολλαπλάσιοι, πολλοί εκ των οποίων έμειναν ανάπτοροι. Τα ίδια στοιχεία αναφέρονται και στην έκθεση της επιτροπής υπό τον ειδικό απεσταλμένο του ΟΗΕ, πρώην μέλος του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης και εβραϊκής καταγωγής, νομικό Ρίτσαρντ Γκόλντστοουν, ο οποίος λόγω αυτών των αναφορών αλλά και της εκτίμησής του ότι πρέπει να διερευνηθεί η δράση του ισραηλινού στρατού γιατί διατελέστηκαν εγκλήματα πολέμου, χαρακτηρίστηκε *persona non grata* στο Ισραήλ.

Επί 23 μερόνυχτα, ο ισραηλινός στρατός ισοπέδωνε τη Λωρίδα της Γάζας. Ολόκληρα οικοδομικά τετράγωνα σβήστηκαν από το χάρτη. Διαλύθηκαν τα εναπομείναντα δίκτυα υδροδότησης και αποχέτευσης. Καταστράφηκαν ολοσχερώς το μοναδικό εργοστάσιο παραγωγής αλεύρου, το υδραγωγείο, πάνω από 200 βιοτεχνίες παραγωγής και επεξεργασίας τροφίμων και μεγάλες εκτάσεις αγροτικών καλλιεργειών. Βομβαρδίστηκαν ακόμη και εγκαταστάσεις του ΟΗΕ, όπου είχαν βρει καταφύγιο γυναικόπαιδα.

Ο ισραηλινός στρατός χρησιμοποίησε **βόμβες λευκού φωσφόρου**, οι οποίες έπληξαν και τις εγκαταστάσεις του ΟΗΕ, χρησιμοποίησε **βόμβες διασπόρας**, χρησιμοποίησε άγνωστα μέχρι εκείνη τη στιγμή εκρηκτικά, που προκαλούν θανατηφόρα τραύματα σε

όποιον βρεθεί σε απόσταση λίγων μόνο μέτρων από αυτά. Και όλα αυτά, παρά το γεγονός ότι η Γάζα είναι **μία από τις πλέον πυκνοκατοικημένες περιοχές του πλανήτη** με μέση πληθυσμιακή πυκνότητα 4.117 άτομα ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο.

Και η πυκνότητα αυτή γίνεται ακόμη μεγαλύτερη αν αναλογιστεί κανείς ότι από το 1,5 εκατομμύριο κατοίκους της Λωρίδας, το ένα εκατομμύριο περίπου είναι πρόσφυγες. Και για να διατηρήσουν το χαρακτηρισμό αυτό που τους διασφαλίζει το δικαίωμα, με βάση το διεθνές δίκαιο, να διεκδικούν την επιστροφή στον τόπο τους, είναι υποχρεωμένοι να ζουν σε πρόσφυγικούς καταυλισμούς, των οποίων η έκταση ορίζεται άπαξ όταν στήνονται, δηλαδή το 1948 και το 1967 με ότι αυτό συνεπάγεται για τις τωρινές συνθήκες διαβίωσης που δημιουργούνται από την φυσιολογική πληθυσμιακή αύξηση.

Επί 23 μερόνυχτα, ασθενοφόρα και νοσηλευτές, ομάδες του Ερυθρού Σταυρού, της Ερυθράς Ήμισελήνου και ξένοι εθελοντές γίνονταν στόχος του ισραηλινού στρατού όταν προσπαθούσαν να προσεγγίσουν πληγείσες περιοχές με αποτέλεσμα **νεκροί, τραυματίες και επιζώντες να κείτονται επί ώρες ή και μέρες αβούθηποι ή παγιδευμένοι σε συντρίμμια, χωρίς νερό, τρόφιμα, φάρμακα**. Τα, ήδη, παραπαίοντα νοσοκομεία κατέρρευσαν από την έλλειψη προσωπικού, υποδομών, φαρμάκων, αίματος, ενώ η ανθρωπιστική βοήθεια και οι όποιοι εθελοντές γιατροί εγκλωβίστηκαν επί μέρες στη μεθόριο, αφού απαγορεύονταν η είσοδος στη Λωρίδα.

Η γνωστή δοκιμασμένη ισραηλινή τακτική

Η ισραηλινή επιχείρηση στη Γάζα παρουσιάστηκε από την ισραηλινή πλευρά ως «αναγκαία κίνηση για την υπεράσπιση των πολιτών του νοτίου Ισραήλ από τις αλλεπάλληλες επιθέ-

σεις με αυτοσχέδιες ρουκέτες». Μάλιστα, μέχρι σήμερα Ισραηλινοί ιθύνοντες φέρνουν ως επιχείρημα το ότι έκτοτε έχουν σχεδόν εκμπδενιστεί οι επιθέσεις με ρουκέτες.

Πολλοί αναλυτές εκτιμούσαν, τότε, ότι η εισβολή αποτέλεσε μια ύστατη απόπειρα της τότε κυβέρνησης του «Καντίμα», υπό τον πρωθυπουργό Εξωτερικών Τζίπι Λίβνι, να κερδίσει «πό-

ντους» ενόψει των πρόωρων εκλογών που είχαν προκηρυχθεί στο Ισραήλ για το Φεβρουάριο. Τελικά, Βέβαια, αποδείχτηκε ότι η επιχείρηση λειτούργησε υπέρ του νυν πρωθυπουργού Νετανιάχου και των ακροδεξιών του συμμάχων.

Όπως και να έχει, **το μόνο Βέβαιο**, όπως έχει αποδείξει η ιστορία των τελευταίων χρόνων στην περιοχή, είναι ότι οι ισραηλινές πηγείς σχεδόν ποτέ δεν αντιδρούν «**αυθορμήτως** σε στρατιωτικό επίπεδο. Αυτό έχουν αναδείξει μέσα από σειρά στοιχείων και ισραηλινών εγγράφων που δημοσιοποίησαν, πολλοί αναλυτές και Ισραηλινοί, μεταξύ των οποίων η αείμνηστη, πλέον, Τάνια Ράινχαρτ. Οι ισραηλινές πηγείς **δημιουργούν τις συνθήκες εκείνες που θα οδηγήσουν την παλαιστινιακή πλευρά** (στην προκειμένη περίπτωση τη «Χαμάς» στη Γάζα) **να προβεί σε ενέργειες τέτοιες που να μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως πρόσκημα**

για επιχειρήσεις «αυτοάμυνας», όπως η εισβολή στη Γάζα. Με τον τρόπο αυτό δημιουργούνται δεδομένα επί του εδάφους, που με την πάροδο του χρόνου, παγιοποιούνται.

Στην περίπτωση της Λωρίδας της Γάζας, τα πράγματα είναι προφανή. Το μικρό αυτό κομμάτι γης παραμένει υπό αυστηρό αποκλεισμό σχεδόν από τα τέλη του 2006. Ο αποκλεισμός δεν άρθηκε ούτε για την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας κατά τη διάρκεια της εισβολής, αλλά ούτε και μετά από αυτήν. Το αποτέλεσμα είναι ότι σήμερα, ένα χρόνο μετά, σχεδόν καμία από τις κατεστραμμένες υποδομές δεν έχει αποκατασταθεί γιατί ο ισραπλινός στρατός δεν επιτρέπει την είσοδο στην Λωρίδα βασικών υλικών όπως είναι ο ασβέστης ή οι σωληνώσεις.

Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι έχουν γίνει εκ νέου πρόσφυγες μέσα στην ίδια τους τη γη διαμένοντας σε πρόχειρα καταλύματα και παράγκες, ενώ το υδροδοτικό και αποχετευτικό δίκτυο παραμένει κατεστραμμένο και έτσι το 80% των αποβλήτων της περιοχής χύνεται στη Μεσόγειο καταστρέφοντας μία από τις τελευταίες πηγές τροφής των κατοίκων, την αλιεία. Με άλλα

λόγια, οι ισραπλινές πηγεσίες πέτυχαν αυτό που προφανώς επεδίωκαν: η Γάζα να μετατραπεί σε μια τεράστια φυλακή, όπου η ζωή θα είναι αφόρητη έως αδύνατη, και οι ακραίες φωνές θα βρουν πρόσφορο έδαφος να κυριαρχήσουν πάνω στην απελπισία ενιακύοντας τον εσωτερικό παλαιστινιακό δικασμό ενώ ο πληθυσμός της, σταδιακά, θα εξωθηθεί να την εγκαταλείψει.

Μάπως αυτή η τακτική δεν ακολουθείται, μέχρι σήμερα και στη Δυτική Όχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ με τους εποικισμούς; Τα παλαιστινιακά εδάφη είναι κατακερματισμένα σε μικρές φυλακές, η δυνατότητα οικονομικής ανάπτυξης ανύπαρκτη, η εξάρτηση από τη διεθνή βοήθεια απόλυτη, η καθημερινότητα μαρτυρική, η προοπτική ίδρυσης ενός ανεξάρτητου βιώσιμου παλαιστινιακού κράτους ακόμη πιο μακρινή. Την ίδια ώρα, ο εσωτερικός δικασμός δεν είναι απλά υπαρκτός αλλά κλιμακώνεται μέρα με την ημέρα, με αποτέλεσμα να έχει ανοίξει η κερκόπορτα των ξένων παρεμβάσεων στα εσωτερικά των Παλαιστινίων. Είναι δεδομένη η επιρροή του Ιράν στη «Χαμάς», όπως από την άλλη και οι σχέσεις του

Προέδρου Αμπάς με τις ΗΠΑ, κάτι που μετατρέπει το Παλαιστινιακό σε πεδίο αντιπαράθεσης ξένων δυνάμεων, με μόνο δραματικές αρνητικές συνέπειες για τον παλαιστινιακό λαό.

Η πρώτη μίαψευση των ψευδαισθήσεων περί τακτικής Ομπάμα

Εκτός από αυτά, δεν μπορεί κανείς να μην σημειώσει, σήμερα έχοντας την ασφάλεια της χρονικής απόστασης, ότι **Θα μπορούσε κάλλιστα η εισβολή στη Γάζα στις αρχές του 2009 να είναι και μια μεγάλη «δοκιμή - μήνυμα» του Ισραήλ στις «αντοχές και ανοχές» της λεγόμενης «διεθνούς κοινότητας».** Και μάλιστα σε μια περίοδο που ο Μπαράκ Ομπάμα παρουσιαζόταν από τα κυρίαρχα ΜΜΕ ως «ο φέρων τις μεγάλες αλλαγές στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ».

Ασχέτως των όποιων ισραπλινών προθέσεων, γεγονός είναι ότι αν άντως η εισβολή ήταν «δοκιμή», τότε τα αποτελέσματά της λειτούργησαν υπέρ των ισραπλινών σχεδιασμών. Κατά τη διάρκεια της εισβολής, όλοι οι δήθεν «ανησυχούντες» επιδόθηκαν σε σειρά ευχολογίων αλλά δεν προχώρησαν σε κανένα απολύτως από μέτρο που θα υποχρέωνε τον ισραπλινό στρατό να σταματήσει τη σφαγή. Η στάση αυτή δεν ήταν κάτι καινούργιο. Το ίδιο ακριβώς έχει συμβεί πολλές φορές στο παρελθόν, με πιο πρόσφατα παραδείγματα την δεύτερη Ιντιφάντα το 2000 καθώς και την εισβολή και ισοπέδωση μεγάλου μέρους της Δυτικής Όχθης το 2002.

Οσοι είχαν, άντως, επενδύσει ελπίδες στην προεδρία Ομπάμα, (με ψευδαισθήσεις που συνέχισαν να καλλιεργούνται τους πρώτους μήνες ανάλογης των καθηκόντων του), σήμερα δεν έχουν και πολλά επιχειρήματα. Παρά το διαφορετικό ύφος, η Ουάσινγκτον είναι ξεκάθαρο ότι δεν αλλάζει τη στρατηγική της ως προς την ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής.

Αν και δεν μπορεί κανείς ν' αποκλείσει το ενδεχόμενο, στο πλαίσιο της νέας τακτικής Ομπάμα, να εντάσσεται μια πιο «απαιτητική» στάση απέναντι στο Ισραήλ προκειμένου να υπάρξει έστω και μια επιφανειακή πρόοδος που θα επιτρέψει στο Λευκό Οίκο ν' ανασκευάσει την εικόνα του στην αραβική κοινή γνώμη, είναι πλέον προφανές ότι αυτή η νέα τακτική δεν θ' αποφέρει ούτε καν αυτές τις αλλαγές εντυπωσιασμού που επιδιώκει. Ο Τζωρτζ Μίτσελ ως ειδικός απεσταλμένος του Ομπάμα, έχει επισκεφτεί αλλεπάλληλες φορές το Ισραήλ χωρίς να πετύχει συμφωνία «παγώματος» της εποικιστικής δραστηριότητας, όπως θέτει ως ελάχιστη προϋπόθεση επανέναρξης του διαλόγου η παλαιστινιακή πλευρά. Αντίθετα, ο εποικισμός συνεχίζεται με τάχιστους ρυθμούς, ιδιαίτερα στην ανατολική Ιερουσαλήμ, όπως άλλωστε και ο αποκλεισμός της Γάζας. Έτσι, η Ουάσινγκτον επανακάμπτει με μια «πρωτοβουλία» παροχής εκατέρωθεν εγγυήσεων προκειμένου να αναθερμανθεί ο διάλογος, που, ήδη, αντιμετωπίζεται με εξαιρετική δυσπιστία.

Η μεγάλη υποκρισία της ΕΕ

Απαράλλακτη παραμένει και η υποκριτική στάση της ΕΕ, της οποίας η ηγεσία τόσο ως Ενωσης όσο και ως έξιχωριστές χώρες, **συχνά «θολώνει τα νερά»** με δήθεν σκληρό ύφος, χωρίς να λαμβάνεται όμως ούτε ένα μέτρο, έστω για τις παλαιστινιακές υποδομές που οι Ευρωπαίοι φορολογούμενοι χρηματοδοτούν και ο ισραηλινός στρατός διαλύει. Αντίθετα, σήμερα, ένα χρόνο μετά το λουτρό αίματος στη Γάζα, **οι Βρυξέλλες παραμένουν ο βασικός εμπορικός εταίρος του Ισραήλ, συνεχίζουν κανονικά τη διαπραγμάτευση για αναβάθμιση της σχέσης και δεν υιοθέτησαν παρά ένα ακόμη ευχολόγιο, κατά την τελευταία σύνοδο κορυφής του**

2009, στο οποίο δεν έγινε καν δεκτή η σουηδική πρόταση περί αναφοράς της ανατολικής Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας ενός μελλοντικού παλαιστινιακού κράτους.

Προτιμήθηκε, αντίθετα, η πιο «ουδέτερη» έκφραση περί «πρωτεύουσας δύο κρατών». Και παρά το γεγονός ότι στα επίσημα ευρωπαϊκά έγγραφα εμφανίζεται ακόμη πού και πού η λέξη «κατοχή», (η οποία έχει εξαφανιστεί από το λεξιλόγιο της διεθνούς διπλωματίας), αυτό δεν εμποδίζει την ΕΕ να υιοθετεί ίσες αποστάσεις απέναντι στον κατακτητή και τον κατεχόμενο, να ζητά από το θύμα να διαπραγματεύτει με το θύτη και να περιθωριοποιεί επισταμένα το αυτονότο: την εφαρμογή ειλημμένων αποφάσεων του ΟΗΕ που ζητούν σαφώς τον τερματισμό της ισραηλινής κατοχής και όλων των παρελκόμενών της, άνευ όρων.

Αν λάβει κανείς υπ' όψιν του όλα αυτά, είναι ξεκάθαρο ότι σήμερα, ένα χρόνο μετά το μακελειό στη Γάζα, ο παλαιστινιακός λαός, στο σύνολο των παλαιστινιακών εδάφων, θρίσκεται σε μία από τις πλέον δύσκολες στιγμές της βασανιστικής πορείας τού αγώνα του για ανεξαρτησία. **Με δικοτυμημένη την εξουσία μεταξύ Γάζας**

και Δυτικής Οχθης, με τον εσωτερικό δικασμό, παρά τις προσπάθειες εξεύρεσης λύσης, να εντείνεται, με την ισραηλινή ηγεσία να διαμορφώνει ανενόχλητη ακόμη περισσότερα δεδομένα επί του εδάφους και να θέτει ακόμη πιο απροκάλυπτα όρους (εποικισμός, εμπάργκο στη Γάζα κλπ), με το διεθνή συσχετισμό δύναμης να παραμένει εξαιρετικά αρνητικός, με τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς για την ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής και του Κόλπου να βρίσκονται σε εξέλιξη με την εκδήλωση και ενδο-ιμπεριαλιστικών αντιθέσεων, **η έμπρακτη έκφραση αλληλεγγύης προς τους Παλαιστινίους δεν είναι απλώς θεμιτή.**

Είναι ζήτημα ύψιστης προτεραιότητας και αναγκαιότητας, ελάχιστο δείγμα αναγνώρισης του αγώνα και των θυσιών όχι μόνο του παλαιστινιακού αλλά και οποιουδήποτε λαού για αξιοπρέπεια και ελευθερία. **Η ίδρυση ανεξάρτητου βιώσιμου παλαιστινιακού κράτους με πρωτεύουσα την ανατολική Ιερουσαλήμ στα όρια του 1967 δεν θα είναι δικαίωση μόνο για τον παλαιστινιακό αγώνα, θα είναι δικαίωση για τον αγώνα όλων των λαών ενάντια στον ιμπεριαλισμό.** ▲

Απόφαση του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ για την επίθεση του Ισραήλ στη Γάζα το Δεκέμβρη 2008

Του ΣΤΡΑΤΗ ΚΟΥΝΙΑ

Αντιπροέδρου της ΕΕΔΥΕ

TΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ του ΟΗΕ (ΣΑΔ) ιδρύθηκε το 2006 με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ και έχει έδρα στη Γενεύη της Ελβετίας. Σκοπός του ΣΑΔ είναι να εξετάζει τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις 192 χώρες-μέλη του ΟΗΕ. Οι αποφάσεις του ΣΑΔ λαμβάνονται από ένα σώμα που αποτελείται από 47 χώρες και εκλέγονται με θητεία 3 ετών, από τη γενική Συνέλευση του ΟΗΕ. Αυτές εκλέγουν τον πρόεδρο του ΣΑΔ με θητεία ενός έτους. Κάθε χώρα αποφασίζει αν θέλει να ανήκει στο ΣΑΔ. Από τις 192 χώρες-μέλη του ΟΗΕ, οι 163 έχουν αποφασίσει να είναι μέλη του ΣΑΔ. Οι ΗΠΑ, Κίνα, Ισραήλ και άλλες 28 χώρες δεν έχουν γίνει ακόμη μέλη του.

Στις 3 Απριλίου 2009 ο Πρόεδρος του ΣΑΔ συγκρότησε μια τετραμελή επιτροπή για να ερευνήσει (i) Τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διαπράχθηκαν κατά την εισβολή του Ισραηλινού στρατού στη Γάζα της Παλαιστίνης, την περίοδο 20 Δεκεμβρίου 2008-19 Ιανουαρίου 2009, (ii) τους περιορισμούς του Ισραήλ σε Παλαιστίνιους να επισκέπτονται την ανατολική Ιερουσαλήμ και τους τόπους λατρείας, (iii) τις παραβιάσεις από την Παλαιστινιακή οργάνωση ΧΑΜΑΣ με τις ρουκέτες που έριχνε σε κατοικημένες περιοχές του Ισραήλ. Επικεφαλής της επιτροπής ορίστηκε ο Richard Goldstone, δικηγόρος από τη Νότια Αφρική, που είχε υπηρετήσει σε πολλές αποστολές του ΟΗΕ. Ο Goldstone είναι Εβραίος και είχε διατελέσει πρόεδρος του Πανεπιστημίου Hebrew της Ιερουσαλήμ. Η επιτροπή έκανε δύο επισκέψεις στη Γάζα, 1-5 Ιουνίου 2009 και 26 Ιουνίου-1 Ιουλίου 2009, επίσης επισκέφθηκε το Αμμάν της Ιορδανίας. Εξέτασε πολλούς μάρτυρες και θύματα του πολέμου, έκανε επίσης δύο δημόσιες

ακροάσεις στη Γάζα και στη Γενεύη. Το Ισραήλ απαγόρευσε στην επιτροπή να επισκεφθεί το Ισραήλ και τη Δυτική Όχθη που ήταν υπό κατάληψη. Η επιτροπή κατέθεσε την έκθεσή της (report), που αποτελείται από 575 σελίδες, στις 15/9/2009 και παρουσιάστηκε στο ΣΑΔ στις 29/9/2009. Η έκθεση καταλογίζει παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Ισραήλ για τα εγκλήματα κατά τις καταστροφές που έκανε και για την απαγόρευση σε Παλαιστίνιους να επισκέπτονται την Ανατολική Ιερουσαλήμ και τους τόπους λατρείας τους καθώς και για το τείχος που κατασκεύασε. Επίσης, καταλογίζει ευθύνες στη ΧΑΜΑΣ για τις ρουκέτες που ρίχνει. Η έκθεση προτείνει στο Ισραήλ και τη ΧΑΜΑΣ να αναλάβουν την ευθύνη και να ερευνήσουν τις καταγγελίες για τους υπαίτιους των εγκλημάτων, μέσα σε διάστημα 6 μηνών, αλλιώς το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ να παραπέμψει τους υπαίτιους στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης. Ο Αμπάς πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής ζήτησε από το ΣΑΔ να αναβάλει τη συζήτηση της έκθεσης για το Μάρτιο 2010, αυτό βέβαια ξεσήκωσε τους Παλαιστίνιους, τους Έραβες και άλλους και αναγκάστηκε ο Αμπάς να ζητήσει από το ΣΑΔ να ανακαλέσει την πρότασή του. Ο Αμπάς είχε πιεστεί από τον πρόεδρο των ΗΠΑ Ομπάμα και το Ισραήλ που του υποσχέθηκαν στήριξη, συνέχιση των διαπραγματεύσεων και ποιος ξέρει τι άλλους εκβιασμούς του έκαναν. Τελικά η έκθεση συζητήθηκε στη συνεδρίαση του ΣΑΔ στις 15-16 /10/2009 και εγκρίθηκε με 25 ψήφους υπέρ, 6 κατά και 11 αποχές. Απομένει τώρα να εξεταστεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ (ΣΑ), που αποτελείται από 15 μέλη, από τα οποία πέντε είναι μόνιμα (ΗΠΑ, Κίνα, Γαλλία, Ρωσία, Μεγάλη Βρετανία), τα άλλα δέκα

είναι με διετή θητεία.

Οι αποφάσεις στο ΣΑ παίρνονται αν ψηφίσουν υπέρ τουλάχιστον εννέα μέλη και να μην ψηφίσει κατά (βέτο) κανένα από τα πέντε μόνιμα μέλη. Είναι μάλλον σίγουρο ότι οι ΗΠΑ θα βάλουν Βέτο.

Η Εβραϊκή κοινότητα ανά τον κόσμο κινητοποιήθηκε κατηγορώντας την έκθεση για μεροληψία κατά του Ισραήλ, με δημοσιεύσεις σε εφημερίδες και περιοδικά και πιέσεις σε κυβερνήσεις. Το Κογκρέσο (Κοινοβούλιο) των ΗΠΑ ψήφισε στις 3/11/2009 πρόταση προς τον Πρόεδρο Ομπάμα και την Χίλαρη Κλίντον να αγνοήσουν την έκθεση διότι δεν είναι αντικειμενική. Υπέρ ψήφισαν 344 βουλευτές, κατά 36 και 52 είπαν «παρών» ή δεν ψήφισαν. Ο πρόεδρος της επιτροπής Goldstone έστειλε επιστολή στο Κογκρέσο ανατρέποντας τα επιχειρήματά τους.

Τι επιπτώσεις μπορεί να έχει η απόφαση τού Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Ισραήλ και τη ΧΑΜΑΣ; Όταν επισκέπτεται μια χώρα ένας Υπουργός ή στρατιωτικός του Ισραήλ υπάρχει περίπτωση να συλληφθεί για εγκλήματα πολέμου και να δικαστεί. Αυτό εξαρτάται από τη νομοθεσία κάθε χώρας. Πάντως στην Ισπανία οπωσδήποτε θα συλληφθούν, όπως έγινε με τον Πινοσέτ δικτάτορα της Χιλής, που ένας Ισπανός δικαστής εξέδωσε ένταλμα σύλληψή του.

Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (ΔΠΔ) ιδρύθηκε την 1/2/2002 από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ. Υπέρ ψήφισαν 120 χώρες, κατά 7 χώρες και 21 απείχαν. Δικάζει άτομα μόνο για γενοκτονία και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Μέχρι τον Οκτώβριο 2009 είχαν γίνει μέλη του 110 χώρες, οι ΗΠΑ, Ινδία, Ρωσία, Κίνα, δεν είναι μέλη.

Μάλιστα οι ΗΠΑ κάνουν συμφωνία με κάθε χώρα ώστε όταν συλληφθεί πολίτης των ΗΠΑ για να δικαστεί από το ΔΠΔ, να τον στείλουν στις ΗΠΑ για να μην δικαστεί. Το ΔΠΔ δικάζει μόνο άτομα που είναι πολίτες χώρας-μέλους ή που έκαναν εγκλήματα σε χώρα μέλος του ΔΠΔ.

Το Προσωρινό Ποινικό Δικαστήριο για την πρώην Γιουγκοσλαβία ιδρύθηκε από το ΣΑ του ΟΗΕ το 1993 και όχι από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, για να δικάσει αυτούς που θεωρούσε ως εγκληματίες πολέμου στο διάστημα 1991-1999. Αυτό το δικαστήριο το στελέχωσαν και το χρηματοδότησαν οι Αγγλο-Αμερικάνοι και δίκαζαν τον Μιλόσεβιτς 4 χρόνια μέχρι που τον έστειλαν στον τάφο. Αυτούς που βομβάρδισαν και κατέστρεψαν τη Γιουγκοσλαβία ποιος θα τους δικάσει;

ΑΪΤΝ: ΕΙΦΙΆΛΤΠΟΣ ΔÍΧΩΣ ΤÉΛΟΣ

ΤΟΝ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ ΕΦΙΑΛΤΗ ζει ο λαός της Αϊτής μετά τον σεισμό 7,3 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ που έπληξε την πρωτεύουσα της χώρας. Η εικόνα της πρωτεύουσας Πορτ-ο-Πρενς είναι εικόνα ολικής καταστροφής. Μεγάλα κτίρια, περιλαμβανομένων γραφείων, ξενοδοχείων και καταστημάτων, κυβερνητικών κτιρίων, μεταξύ των οποίων και το προεδρικό μέγαρο, νοσοκομείων, σχολείων, αλλά και σπίτια, γέφυρες, το κτίριο που στεγαζόταν η αποστολή του ΟΗΕ που έχει παρουσία στην χώρα κ.ά. κατέρρευσαν. Άνθρωποι τραυματισμένοι, για μέρες, βρισκόντουσαν στο δρόμο δίχως να υπάρχει θούθιση από πουθενά και τα πτώματα κείτονταν στους δρόμους, σε σειρές. Χιλιάδες θαμμένοι στα συντρίμμια, πολλοί αργοπέθαναν, από την έλλειψη πόσιμου νερού, από την έλλειψη τροφίμων, από την έλλειψη υγειονομικής περίθαλψης, άλλοι απελπισμένοι έψαχναν στα ερείπια για επιζόντες, άλλοι μετέφεραν τραυματίες σε καροτσάκια ή πρόχειρα φορεία. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, στη δεινότερη θέση όλων είναι τα παιδιά. Πάνω από 2 εκατομμύρια παιδιά έχουν πληγεί άμεσα από το σεισμό, ενώ χιλιάδες έχουν μείνει ορφανά.

70.000 περίπου είχαν ενταφιαστεί, μέχρι την στιγμή που γραφόντουσαν αυτές οι γραμμές, σε μαζικούς τάφους. Δεκάδες χιλιάδες ήταν αγνοούμενοι και ο συνολικός αριθμός των θυμάτων άγνωστος, ενώ οι αρχές έκαναν λόγο για τουλάχιστον 200.000 νεκρούς.

Σε ό,τι αφορά την κρισιμότητα της κατάστασης, ενδιαφέρον έχουν τα όσα αναφέρει ο γιατρός ειδικός εμπειρογνώμονας για μεγάλες καταστροφές, δρ. Ρίτσαρντ Μπέσερ. Η Αϊτή είναι από τις φτωχότερες χώρες του πλανήτη, έχει τα υψηλότερα ποσοστά κρουσμάτων φυματίωσης, HIV/AIDS, ιογενών ασθενειών και ασθενειών του αναπνευστικού σε όλη τη Λατινική Αμερική, αλλά και στον κόσμο. Ο κίνδυνος ασθενειών και επιδημιών καραδοκεί να αποδεκατίσει τον πληθυσμό που έχει απομείνει.

Την ίδια ώρα οι ΗΠΑ, με πρόσχημα τη διανομή της ανθρωπιστικής θούθισης, έσπευσαν να θέσουν την χώρα υπό τον έλεγχό τους. Από τις πρώτες μέρες οι αμερικανικές δυνάμεις κατέλαβαν τη μοναδική πύλη πρόσβασης προς τους σεισμοπαθείς, το αεροδρόμιο, και επέτρεπαν

επιλεκτικά προσγείωση αεροσκαφών. Υπήρξαν καταγγελίες για μη προσγείωση αεροσκαφών της CARICOM (Συνεργασία των χωρών της Καραϊβικής), της Γαλλίας, και της ΜΚΟ "Γιατροί του κόσμου" που μετέφεραν ανθρωπιστική θούθιση.

Πρόκειται για εισβολή, δήλωσε κατηγορηματικά ο πρόεδρος της Βενεζουέλας, Όυγο Τσάβες, τονίζοντας ότι οι ΗΠΑ «καταλαμβάνουν μυστικά την Αϊτή», ενώ από την πλευρά τους Αϊτινοί αξιωματούχοι τόνιζαν σε δηλώσεις τους ότι «ποτέ δεν έδωσαν το πράσινο φως για την ανάληψη του ελέγχου εκ μέρους των ΗΠΑ».

Η στρατιωτική απόβαση των ΗΠΑ στην Αϊτή, προκάλεσε έντονες αντιθέσεις και από άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, όπως η Γαλλία ή η αναδυόμενη Βραζιλία.

Χαρακτηριστικές είναι οι δηλώσεις του υπουργού Αμυνας της Βραζιλίας, Νέλσον Τζομπίμ, μετά την επιστροφή από την Δομινικανή Δημοκρατία, όπου παρέστη σε Σύνοδο με τους πρόεδρους της Αϊτής και της Δομινικανής Δημοκρατίας και άλλους αξιωματούχους ότι «η Βραζιλία δεν πρόκειται οικειοθελώς να παραδώσει τη διοίκηση». Ο Υπουργός Συνεργασίας της Γαλλίας Αλέν Ζογιαντέ από την πλευρά του δήλωσε ότι «ζήτησε από τον ΟΗΕ να προσδιορίσει το ρόλο των ΗΠΑ». Σε ανάλογο μήκος κύματος και οι δηλώσεις του ΓΓ του Οργανισμού Αμερικανών Κρατών, Χοσέ Μιγκέλ Ινσούλσα, που τόνισε ότι θα «πρέπει να υπάρχει μία και μόνο λύση όσον αφορά το συντονισμό της θούθισης».

Όμως και ενώ ήταν σε εξέλιξη το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ για την Αϊτή, περίπου δώδεκα αμερικανικά στρατιωτικά ελικόπτερα προσγειώθηκαν στον περίβολο του προεδρικού μεγάρου που έχει καταρρεύσει και άρχισαν να αποβιβάζουν Αμερικανούς στρατιώτες με πλήρη στρατιωτική εξάρτυση. Όπως ανακοινώθηκε χθες «οι στρατιώτες και οι πεζοναύτες που θα πάνε στην Αϊτή θα φτάσουν τις 10.000». Στο μεταξύ, η κυβερνηση της Αϊτής κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης για περίοδο 30 ημερών, γεγονός που σημαίνει ότι είναι σε ισχύ στρατιωτικός νόμος, που φυσικά θα τον εφαρμόσουν αυτόκλητα οι αμερικανικές δυνάμεις και μετά από απαίτηση της Υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ, Χίλαρι Κλίντον, κατά την επίσκεψή της το περασμένο Σάββατο: «Το διάταγμα θα δώσει τερά-

στια εξουσία στην κυβέρνηση, την οποία στην πράξη θα την μεταδώσει σε εμάς». Λίγη ώρα μετά την απόβαση των Αμερικανών πεζοναυτών τα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας συμφώνησαν ομόφωνα να αυξηθεί κατά 3.500 άνδρες –2.000 στρατιώτες και 1.500 αστυνομικούς— ο αριθμός της δύναμης των κυανόκρανων στην Αϊτή, Minustah, ανεβάζοντας το συνολικό αριθμό τους στους 8.940 στρατιώτες και 3.711 αστυνομικούς.

Να υπενθυμίσουμε ότι η «διεθνής κοινότητα» και οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, που σήμερα σπεύδουν να στείλουν «ανθρωπιστική βοήθεια» στην Αϊτή είναι οι κυρίως υπεύθυνοι για την έκταση των δεινών του λαού.

Η Αϊτή είναι η φτωχότερη χώρα της αμερικανικής πεπέρου, χώρα των εξεγερμένων σκλάβων που επαναστάτησαν το 1791 και μετά από 12 χρόνια αγώνων κατόρθωσαν να ανακηρύξουν την ανεξαρτησία τους και την 1η Γενάρη 1804 να γίνουν το πρώτο απελευθερωμένο από τη δουλεία και την αποικιοκρατία κράτος και η πρώτη μαύρη Δημοκρατία στον κόσμο, που μάλιστα έγινε και η πρώτη που αναγνώρισε την προσωρινή Ελληνική Διοίκηση, και ρετίζοντας την Επανάσταση του 1821.

- Την 1η Γενάρη του 1804 γίνεται επανάσταση των σκλάβων ενάντια στους Γάλλους αποικιοκράτες.

- Το 1915 οι ΗΠΑ καταλαμβάνουν το Πορτ-ο-Πρενς και η αμερικανική κατοχή διαρκεί για 19 χρόνια.

- Από το 1951 έως το 1986, η δικτατορία των Ντιβαλιέ, πατέρα και υιού (με στήριξη των Γάλλων ιμπεριαλιστών) καταλήστευσε τη χώρα. Ο υιός Ντιβαλιέ (σήμερα Βρίσκεται στη Γαλλία) ανατράπηκε από λαϊκή εξέγερση το 1986 και οι Αϊτινοί εξέλεξαν τον «πάστορα» Ζαν Μπερτράντ Αριστίντ. Ο Αριστίντ πολύ σύντομα ανατράπηκε από πραξικόπημα. Για να αποκατασταθεί λίγο πριν την επίσημη λήξη της θητείας με μία «χολιγουντιανού τύπου» επέμβαση της κυβέρνησης Κλίντον υπό τον όρο όμως ότι «θα είναι υποτακτικός σε όλες τις διαταγές των διεθνών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων». Εκλέχτηκε εκ νέου το 2000. Οι ΗΠΑ αμέσως επέβαλαν κυρώσεις «επειδή θεώρησαν ότι εκλέχτηκε με νοθεία», κυρώσεις που ήραν αμέσως μετά την ανατροπή του και την εκδίωξή του στην Κεντροαφρικανική Ένωση με το «μεταμοντέρνο πραξικόπημα» της 29ης Φλεβάρη 2004, πραξικόπημα από κοινού με τον Καναδά και τη Γαλλία, αφήνοντας τους «κυανόκρανους» του ΟΗΕ να ολοκληρώσουν το έργο της καταστολής και της καταστροφής.

Η Αϊτή αποτελεί το 1/3 της νήσου Ισπανιόλα της Καραϊβικής, με έκταση μόλις 27.751 τετραγωνικά χιλιόμετρα και σε αυτά κυριολεκτικά στοιβάζονται 9.933.000 άνθρωποι. Ο σεισμός, είχε αυτά τα καταστροφικά αποτελέσματα, λόγω της άναρχης καπιταλιστικής ανάπτυξης, των χρόνιων αντιλαϊκών πολιτικών των κυβερνήσεων της πλουτοκρατίας και των επεμβάσεων των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. ▲

Τον χειρότερο εφιάλτη ζει ο λαός της Αϊτής μετά τον σεισμό 7,3 βαθμών της κλίμακας Rίχτερ που έπληξε την πρωτεύουσα της χώρας. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, στη δεινότερη θέση όλων είναι τα παιδιά. Πάνω από 2 εκατομμύρια παιδιά έχουν πληγεί άμεσα από το σεισμό, ενώ χιλιάδες έχουν μείνει ορφανά.

Η εικόνα της πρωτεύουσα Πορτ-ο-Πρενς είναι εικόνα ολικής καταστροφής. Μεγάλα κτίρια, περιλαμβανομένων γραφείων, ξενοδοχείων, καταστημάτων, κυβερνητικών κτιρίων, νοσοκομείων, σχολείων αλλά και σπίτια, γέφυρες, κατέρρευσαν. Την ίδια ώρα οι ΗΠΑ, με πρόσχημα τη διανομή της ανθρωπιστικής βοήθειας, έσπευσαν να θέσουν την χώρα υπό τον έλεγχό τους.

Το πρόβλημα της μετανάστευσης

Του ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ που αντιμετωπίζουν σήμερα πολλές χώρες είναι το πρόβλημα της Μετανάστευσης. Το φαινόμενο αυτό δεν είναι καινούργιο και οι αιτίες που το προκαλούν είναι παρόμοιες με αυτές που προκαλούν την αστυφιλία, δηλαδή, αιτίες οικονομικές, πολιτικές, κοινωνικές, ψυχολογικές και όχι μόνο. Πρόκειται για ένα σύνολο κινήτρων που ωθεί για μετάβαση σε βιοτικές δυνατότητες μεγαλύτερου και ευνοϊκότερου φάσματος προσαρμογής. Στην περίπτωση δε που μιλάμε για μαζική μετανάστευση, αντιλαμβανόμαστε ότι, οι οικονομικές αιτίες υπερέχουν όλων των άλλων.

Ας δούμε όμως τι συμβαίνει και στις χώρες προέλευσης των μεταναστών. Όταν οι πολίτες μιας χώρας αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την ίδια τους την πατρίδα, σημαίνει ότι αυτή η

χώρα δεν έχει τη δυνατότητα να καλύψει τις ανάγκες τους, εργασιακές, οικονομικές, εκπαιδευτικές, υγειονομικές και να τους εξασφαλίσει ένα ανθρώπινο, ικανοποιητικό επίπεδο ζωής. Οι μετανάστες αυτοί, οικονομικοί, στην πλειοψηφία τους είναι άνθρωποι αποφασιστικοί, θαρραλέοι, αισιόδοξοι κι εργατικοί. Δεν πρόκειται για τυχοδιώκτες, ματαιόδοξους οπορτουνιστές και καιροσκόπους οι οποίοι στοχεύουν στο «ζην πολυτελώς» αλλά για ανθρώπους συνχρόνως με οικογένεια, παιδιά, με υποχρεώσεις οι οποίοι στοχεύουν στο «ζην ευπρεπώς». Πρόκειται γι' ανθρώπους που απλά επιθυμούν να ζουν με αξιοπρέπεια και σε ανθρώπινες συνθήκες. Να έχουν δουλειά, περίθαλψη, σχολειά για τα παιδιά τους. Τα αυτονότα δηλαδή...

Αν είχαν τη δυνατότητα να έχουν τα «αυτονότα» στις χώρες τους όχι

μόνο δεν θα τις εγκατέλειπαν αλλά θα συνέβαλαν κιόλας θετικά στην ανάπτυξή τους. Όταν μάλιστα, ανάμεσα στους οικονομικούς μετανάστες συγκαταλέγονται άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών, επιστήμονες και άλλοι ειδήμονες, με αξιόλογη επιστημονικοτεχνική κατάρτιση αντιλαμβανόμαστε πόσο μεγάλη απώλεια είναι για τις χώρες τους η φυγή τους.

Έτσι, εκατομμύρια δυστυχείς άνθρωποι αναγκάζονται να αφήνουν τα σπίτια και τις οικογένειές τους για μια καλύτερη ζωή. Το ταξίδι τους είναι συχνά επικίνδυνο και η υποδοχή ανάλογη με την διαθεσιμότητα σε εργατικά χέρια στον τόπο άφιξης. Με τον ψυχισμό του κυνηγημένου από τη μοίρα, αρκούνται σε συνθήκες ταπεινής έως άθλιας διαβίωσης, με εξευτελιστικά μεροκάματα, ανέχονται υποτιμητικές και προσβλητικές συμπεριφορές. Είναι αναγκασμένοι να δείχνουν ζήλο και προθυμία με την ελπίδα ότι θα εξασφαλίσουν εύνοια ή και ανθρωπιά από τους εργοδότες τους. Οι δε εργοδότες βρίσκουν την ευκαιρία να μειώσουν το εργατικό κόστος χρησιμοποιώντας φτηνά εργατικά χέρια αντιμετωπίζοντας έτσι το άγχος του σκληρού ανταγωνισμού που τους επιβάλλει το κατεστημένο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ σύστημα.

Η μετανάστευση εκτός των άλλων προκαλεί και πρακτικά προβλήματα στην καθημερινή συμβίωση μεταξύ ντόπιων και μεταναστών στις συνοι-

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

κίες στις οποίες οι δεύτεροι εγκαθίστανται-καταφεύγουν. Συχνά οι «ντόπιοι» στην προσπάθειά τους για ομαλή και αρμονική συμβίωση δείχνουν θετική συμπεριφορά και αλληλεγγύη, δυστυχώς όμως πολλές φορές αργά ή γρήγορα προκύπτουν συγκρούσεις κατά την «συγκατοίκηση». Έτσι, στις λαϊκές συνοικίες στις οποίες καταφεύγουν οι περισσότεροι από τους οικονομικούς μετανάστες, αναγκάζονται να στοιβάζονται υπεράριθμοι σε μικρά διαμερίσματα (συχνά και οικογένειες με μικρά παιδιά) όπου και δημιουργούνται εκ των πραγμάτων εύλογα προβλήματα.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες φτώχειας, μιζέριας, στερήσεων και εξαθλίωσης αναπτύσσεται αναπόφευκτα και εγκληματικότητα, η οποία παρά τον διεθνή χαρακτήρα της, χρεώνεται σχεδόν αποκλειστικά στους μετανάστες. Ελάχιστοι είναι εκείνοι που ασχολούνται με τις γενεσιουργές αιτίες, τους πραγματικούς λόγους δημιουργίας εγκληματικών τάσεων και παραβλέπουν ότι η ένδεια θαθαίνει ακόμα περισσότερο και προκαλεί συχνά τέτοια απόγνωση που οδηγεί σε παραστρατήματα και παρανομίες, ΑΝΑΠΟΣΠΑΣΤΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ.

Ανάμεσα σε αυτά αθροίζονται και άλλα, τα οποία συχνά προκαλούν δυσαρέσκεια, δυσανασχέτηση και κατευθύνουν σε ακραίες τάσεις ακόμα και στον εναγκαλισμό απαράδεκτων και απορριπτέων πολιτικών θέσεων της Άκρας Δεξιάς.

Μακροπρόθεσμα δημιουργούνται δημογραφικές αλλοιώσεις και ανάπτυξη μειονοτήτων, οι οποίες δεν προστατεύονται στην πράξη. Δυστυχώς, η λεγόμενη «Διεθνής Κοινότητα», κυριαρχημένη και καθοδηγούμενη από τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις (ΟΗΕ, ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ κλπ) μετατρέπει το πρόβλημα των μειονοτήτων σε εστία διπλωματικών ραδιουργιών, οι οποίες αποβλέπουν στην ισχυροποίηση της κυριαρχίας τους. Αντί να υποστηρίζουν και να ενισχύουν τις μειο-

νότητες κάνουν τα πάντα για να διασπάσουν χώρες και λαούς, όπως για παράδειγμα συνέβη στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες όπου, μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού, δόθηκε η ευκαιρία να «ανθίσουν» εθνικιστικές εξάρσεις, τόσο στην πρώην Σοβ.Ένωση όσο και στις άλλες χώρες (Τσεχοσλοβακία, Γιουγκοσλαβία κλπ).

Το πρόβλημα των μειονοτήτων, αντί να βρει τη λύση του με τη θέσπιση κανόνων συμβίωσης με διεθνείς εγγυήσεις και παγκόσμια αναγνώρι-

ση, στην έκταση που του αρμόζει, κατέληξε να χρησιμοποιείται ως όργανο εξυπηρέτησης των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων.

Προϋπόθεση για την επίλυση των προβλημάτων αυτών είναι η ανάπτυξη μέσα από μια οικουμενική δημοκρατική διαχείριση που θα στοχεύει στη σύγκλιση των οικονομιών, πράγμα το οποίο δεν είναι δυνατό να πραγματοποιηθεί όσο κυριαρχεί ο καπιταλισμός με τα όργανά του: ΗΠΑ, Ε.Ε, G-8, G-20. ▲

29/10/2009

Οι αμερικανικές βάσεις στην Ελλάδα

Για να θυμοθούν οι παλιοί και να γνωρίζουν οι νέοι σημαντές της ειρήνης

Του ΑΡΗ ΚΑΡΡΕΡ

Δημοσιογράφου

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ στην Ευρώ-
πη μετά την υποχώρηση του σο-
σιαλισμού, ξεφύτρωσαν σαν μα-
νιτάρια ιδίως στις πρώην σοσιαλιστι-
κές χώρες και εξακολουθούν να ξε-
φυτρώνουν με το πρόσχημα της αντι-
πυραυλικής ασπίδας.

Χαρακτηρίζονται σαν φίδι στον κόρ-
φο των λαών αυτών σε βάρος της ανε-
ξαρτησίας των χωρών τους, φοβού-
μενες (οι ΗΠΑ) κυρίως μην αναζω-
γονοθούν οι ιδέες του σοσιαλισμού.

Όμως οι ΗΠΑ δεν σταματούν εκεί.
Προκειμένου να διαφυλάξουν τα γεω-
πολιτικά συμφέροντά τους, τους αγω-
γούς πετρελαίου και φυσικού αερίου,
επεμβαίνουν στη Μέση και Άπω Ανατολή.

Η αρχική εγκατάσταση των βάσε-
ων στην χώρα μας, γίνεται με πρωτο-
βουλία της ελληνικής πλευράς (κυ-
βέρνηση Ελληνικού Συναγερμού-Αλ.
Παπάγος) και η συμφωνία υπογράφε-

ται στις 12 Οκτωβρίου του 1953 από τον
υπουργό Στέφανο Στεφανόπουλο. Εκτός
από το φανερό κείμενο της συμφω-
νίας που δίνεται στη δημοσιότητα για
«ενημέρωση» του ελληνικού λαού,
υπογράφονται απόρρητα παραρτήματα
και μυστικά πρωτόκολλα, με άγνωστο
περιεχόμενο για το λαό. Μόνη ενημέ-
ρωση αποτελούν κάποιες γενικόλογες
δηλώσεις αμερικανών επισήμων, που
γίνονται κατά διαστήματα.

Τα μυστικά πρωτόκολλα και πα-
ραρτήματα φθάνουν τα 108 μέχρι
πρόσφατα, όπως τουλάχιστον επίση-
μα έχει αναγνωριστεί, χωρίς όμως ν'
αποκλείεται το γεγονός να υπάρχουν
περισσότερα. Το αρχικό κείμενο που
δίνεται στη δημοσιότητα, περιλαμβά-
νει αποικιακούς όρους εξάρτησης, σε
αντιστοιχία με το πολιτικό κλίμα της
εποχής (1953).

Μέχρι το 1974 η συμφωνία τροπο-

ποιείται 4 φορές, όσον αφορά τους
γεωγραφικούς χώρους εγκατάστασης
των βάσεων.

Μετά την μεταπολίτευση τα κείμε-
να των συμφωνιών που δίνονται στην
δημοσιότητα, εκσυγχρονίζονται σε
μία προσπάθεια εξαπάτησης του λαϊ-
κού κινήματος που αρχίζει ν' ανα-
πτύσσεται μετά την 7χρονη δικτατο-
ρία και την προδοσία της Κύπρου.

Η κυβέρνηση Καραμανλή επανεξε-
τάζει τις συμφωνίες. Αρχίζουν οι δια-
πραγματεύσεις για να καταλήξουν
στις 9 Απριλίου του 1975 σε κοινή δή-
λωση Ελλάδας-ΗΠΑ όπου αναφέρο-
νται τα εξής:

- Κατάργηση λιμενικών ευκολιών (ελλιμενισμός δου στόλου κλπ)
- Κατάργηση βάσης Ελληνικού
- Αναθεώρηση νομικού καθεστώτος όσο αφορά τους Έλληνες εργαζό-
μενους στις στρατιωτικές βάσεις.
- Οι βάσεις που θα παραμείνουν θα
έχουν Έλληνα διοικητή

Οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται
και στις 15 Απριλίου του 1976 υπογρά-
φεται συμφωνία των υπουργών Εξω-
τερικών Μπίτσου και Κίσσινγκερ που
προβλέπει:

- «Έλληνοποίηση». Έλληνας διοικη-
τής στις βάσεις.
- Κοινοποίηση στρατιωτικών πληρο-
φοριών και στις ελληνικές Ενοπλες
Δυνάμεις από τις βάσεις
- Διάρκεια συμφωνίας 4 χρόνια και
χορήγηση βοήθειας (όχι δωρεάν)
700 εκ. δολλάρια.

Η περίοδος εκσυγχρονισμού των

Το πολεμικό υποβρύχιο *USS Scranton* έτοιμο να βυθιστεί στη θάλασσα μετά από προγραμματισμένη επίσκεψη στον κόλπο της Σούδας στην Κρήτη. Το *Scranton* ανήκει στη δύναμη του 6ου αμερικανικού στόλου (φωτ. US Navy).

Βάσεων συνεχίζεται το 1980 μετά τη λήξη της συμφωνίας του 1976 και όσο το λαϊκό κίνημα δυναμώνει, συνεχίζεται η προσπάθεια παραπλάνησής του. Νέες συνομιλίες με τον πρέσβη των ΗΠΑ Μακλόσκου και το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών με το γενικό γραμματέα Στ. Ρούσσο (υπουργός Κ. Μπτσοτάκης).

Τα ελληνικά αιτήματα που δίνονται στη δημοσιότητα, όπως προκύπτει από τις διαπραγματεύσεις, είναι:

- Ισορροπία στρατιωτικών δυνάμεων στο Αιγαίο (αναλογία 7:10)
- Εγγύηση συνόρων προς ανατολάς
- Λειτουργία των βάσεων στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ
- «Ελληνοποίηση» (Ελληνας διοικητής)
- Χορήγηση ικανοποιητικού ποσού έναντι ενοικίου

Οι συνομιλίες σταματούν στις 18 Ιουνίου του 1981 με πρωτοβουλία των ΗΠΑ, εν' όψει των βουλευτικών εκλογών. Οι ΗΠΑ θέλουν τη νέα συμφωνία να υπογραφεί από το ΠΑΣΟΚ γιατί είναι δύσκολο ν' αμφισβητηθεί από τον

ελληνικό λαό, επειδή θα στηριζόταν στο σύνολο σχεδόν των πολιτικών δυνάμεων. Μέχρι τότε είχαν συμφωνηθεί τα παρακάτω: • Περιορισμός των αρμοδιοτήτων στα πλαίσια του ΝΑΤΟ. • Εφαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας για τους Έλληνες εργαζόμενους στις βάσεις. • Διατήρηση ισορροπίας στρατιωτικών δυνάμεων στο Αιγαίο (χωρίς αναφορά στην αναλογία 7:10).

Μετά τις εκλογές του 1981, αρχίζουν μαραθώνιες συνομιλίες μεταξύ του Έλληνα Υφυπουργού Εσωτερικών της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ Γ. Καψή και του Αμερικανού διπλωμάτη-διαπραγματευτή Μπαρτόλομιου, που καταλήγουν στην υπογραφή συμφωνίας στις 8 Σεπτεμβρίου 1983. Ας σημειωθεί ότι τα διάφορα σημεία της συμφωνίας, δε διαφέρουν ουσιαστικά από αυτά που διαπραγματεύόταν η ΝΔ. Ορισμένα είναι και χειρότερα. Αφορούν τα εξής: • Ελεγχος της δραστηριότητας των βάσεων, ώστε να μην χρησιμοποιηθούν εναντίον φιλικών χωρών, • Τοποθέτηση Έλληνα

«αντιπροσώπου» σε αντιστοιχία με το διοικητή που περιείχαν οι προηγούμενες συμφωνίες, ο οποίος θα διοικεί και θα ελέγχει μόνο το ελληνικό προσωπικό που εργάζεται στις βάσεις. Εννοείται ότι σε όσες βάσεις δεν εργάζεται ελληνικό προσωπικό, δεν τοποθετείται «αντιπρόσωπος».

Χαρακτηριστικό του νέου κειμένου της συμφωνίας, είναι ότι αυτή δεν δίνεται ταυτόχρονα στη δημοσιότητα στην Ελλάδα και στις ΗΠΑ, αλλά με διαφορά μερικών ημερών δίνεται πρώτα στην ελληνική γλώσσα για να προλάβει να δημιουργήσει εντυπώσεις. Το αμερικανικό κείμενο που ακολουθεί περιέχει τον όρο "Terminable" (χρόνος δυνητικός), δηλαδή δυνατόν να επέλθει τερματισμός της συμφωνίας. Το Υπουργείο Εξωτερικών στο ελληνικό κείμενο μεταφράζει: «η συμφωνία τερματίζεται».

Τη δημοσιότητα του κειμένου ακολουθούν θεαματικές δηλώσεις του πρωθυπουργού Ανδρέα Παπανδρέου και άλλων αρμόδιων (Μαζικά Μέσα

Ενημέρωσης κλπ) ότι είναι συμφωνία απομάκρυνσης των βάσεων και ότι απομακρύνονται σε 5 χρόνια.

Η πραγματική όμως διάρκεια της συμφωνίας είναι μέχρι 31/5/1990 (έναρξη της συμφωνίας 1/1/1984, συν 5 χρόνια, συν 17 μήνες, συν 5 μήνες), δηλαδή 8,5 χρόνια από τις εκλογές του 1981 και αφού μεσολαβούν δύο ακόμα περίοδοι βουλευτικών εκλογών, χρόνος αρκετός για σχεδιασμό πολιτικών εξελίξεων.

Στη Βουλή τώρα, ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ χαρακτηρίζει τη συμφωνία: «օρόσημο-καμπή στη νεώτερη ιστορία του έθνους, κλείνει το κεφάλαιο που άρχισε με την συμφωνία του 1953 και ανοίγει ο δρόμος προς την εθνική ανεξαρτησία». Η ΝΔ με αρχηγό τότε τον Ε. Αβέρωφ, ψηφίζει πανηγυρικά την συμφωνία. Ο ίδιος ο Αβέρωφ δηλώνει ότι «η συμφωνία αποτελεί το μόνο φωτεινό σημείο στην πολιτική του ΠΑΣΟΚ». Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της ΝΔ τότε, Κ. Μπτσοτάκης δηλώνει στη Βουλή: «Η συμφωνία που ψηφίζουμε σήμερα, αποτελεί θετικό και χρήσιμο βήμα, η κυβέρνηση θα έχει αμέριστη και πλήρη τη συμπαράστασή μας, η συμφωνία αποτελεί κατευθυντήρια γραμμή της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής που το κόμμα μας είχε πάντα ακολουθήσει και ακολουθεί και σήμερα η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ».

Στο πρώτο άρθρο της συγκεκριμένης συμφωνίας γίνεται σαφές πως σε συνδυασμό με την ενίσχυση του καθεστώτος στην Ελλάδα, πρωθυπουργός και τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα στην ευρύτερη περιοχή με τη συμμετοχή της χώρας μας. Ας το δούμε:

«Διά του παρόντος η Ελληνική κυβέρνηση, υπό τάς προϋποθέσεις και τους όρους τους καθοριζόμενους εν τη παρούση Συμφωνία, ως και επί τη βάσει των τεχνικών συνεννοήσεων, μεταξύ των αρμοδίων αρχών των δύο κυβερνήσεων, εξουσιοδοτεί την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, να χρησιμοποιήσει οδούς, σι-

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΟΥ ΟΑΣΕ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η ΕΕΔΥΕ εκφράζει τις ανησυχίες της για τις συζητήσεις που γίνονται αυτές τις μέρες στη σύνοδο των υπουργών εξωτερικών του ΟΑΣΕ, που πραγματοποιείται στην Αθήνα με την προεδρία της Ελλάδας, σε συνέχεια της άτυπης συνόδου της Κέρκυρας.

Καμία σχέση δεν έχουν αυτές με την τελική πράξη του Ελσίνκι, την ειρήνη και την ασφάλεια των λαών.

Αντίθετα επιχειρούν να προωθήσουν τη διαμόρφωση όλων εκείνων των παραγόντων, που θα αποτυπώνουν τους συσχετισμούς δύναμης μεταξύ των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στην Ευρώπη.

Όμως οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις δεν μπορούν να σταματήσουν. Οι αντιπαραθέσεις θα συνεχιστούν και αυτό θα το πληρώσουν οι λαοί της Ευρώπης, όπως και άλλοι λαοί που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο εμπλέκονται στους γεωστρατηγικούς σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστών.

Αυτό αποδεικνύει η σφαγή των λαών της Γιουγκοσλαβίας, της Παλαιστίνης, του Αφγανιστάν, του Ιράκ. Αυτό αποδεικνύει η στήριξη και η ανοχή που δείχνουν στα εγκλήματα των ιμπεριαλιστών όλα τα κράτη μέλη του ΟΑΣΕ.

Οι εκκλήσεις και το κάλεσμα του Προέδρου της Δημοκρατίας και του Πρωθυπουργού σε όλες τις άλλες κυβερνήσεις να κάνουν ένα βήμα μπροστά για να αντιμετωπίσουν τις σύγχρονες προκλήσεις για την ασφάλεια στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο αποτελούν τεράστια υποκρισία, γιατί η ίδια η ελληνική κυβέρνηση είναι χωμένη μέχρι το λαιμό στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και συμμετέχει ενεργά στην αντιτρομοκρατική εκστρατεία του ιμπεριαλισμού. Η ίδια η ελληνική κυβέρνηση, του ΠΑΣΟΚ σήμερα της ΝΔ χθες, συμμετέχει στο NATO, το μεγαλύτερο εχθρό των λαών και της Ειρήνης, τον πρώτο και τον κυριότερο παράγοντα αποσταθεροποίησης και ανασφάλειας για τους ευρωπαϊκούς λαούς και τους λαούς όλου του κόσμου.

ΑΘΗΝΑ 01/12/2009

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΕΕΔΥΕ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΣΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Η ΕΕΔΥΕ καταγγέλλει στον ελληνικό λαό την εγκληματική πρόθεση της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ να διπλασιάσει τη δύναμη του ελληνικού εκστρατευτικού στρατιωτικού σώματος στο Αφγανιστάν, το οποίο βρίσκεται εκεί ενταγμένο στο στρατό κατοχής του NATO, ώστε το Μάρτη του 2010 να φτάσει στα 300 στελέχη και να μετακινθεί στην εμπόλεμη περιοχή. Αυτό επιβεβαιώνεται από τις σχετικές κινήσεις των στρατιωτικών επιτελείων του ΓΕΕΘΑ για την εφαρμογή των σχετικών αποφάσεων, τις οποίες δεν διέψευσε ο κ. Βενιζέλος, αλλά απλά μετέφερε την ανακοίνωσή τους στο εγγύς μέλλον, μετά τη συνεδρίαση του ΚΥΣΕΑ. Με την ενέργεια αυτή η κυβέρνηση έρχεται να εξυπηρετήσει τις δεσμεύσεις της προηγούμενης κυβέρνησης της ΝΔ στο NATO, τις οποίες, όπως έχει δηλώσει και ο πρωθυπουργός και ο υπουργός Άμυνας, η κυβέρνηση θα τις τηρεί στο ακέραιο. Άλλωστε αυτή η κίνηση εντάσσεται στη σχετική κατεύθυνση και της πρόσφατης Συνόδου Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ενίσχυση των δραστηριοτήτων της ΕΕ στο Πακιστάν και το Αφγανιστάν.

Η ενέργεια αυτή γίνεται σύμερα ακόμα πιο προκλητική, γιατί έχει συνέπεια την αύξηση των δαπανών της χώρας μας για τη συγκεκριμένη αποστολή, οι οποίες θ' αγγίζουν τα 400 εκ. ευρώ μόνο για το Αφγανιστάν, όταν την ίδια στιγμή στο προϋπολογισμό προβλέπει μόνο 1,5% αύξηση των μισθών.

Η ΕΕΔΥΕ καλεί τον ελληνικό λαό, τους εργαζόμενους και τη νεολαία, να καταδικάσουν την κυβερνητική πολιτική, που δένει ακόμα πιο σφιχτά στο άρμα του ιμπεριαλισμού τη χώρα και να ενισχύουν με τη δράση τους το αντιιμπεριαλιστικό αντιπολεμικό φιλειρηνικό κίνημα. Καλεί τις επιτροπές ειρήνης να συμμετέχουν μαζικά στις εκδηλώσεις για τον γιορτασμό του Πολυτεχνείου, το οποίο, 36 χρόνια μετά, συνεχίζει να στέλνει το μήνυμα για την ανάγκη αποδέσμευσης της Ελλάδας από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, για την έξοδο της από το NATO και την απομάκρυνση όλων των βάσεων, για την επιστροφή όλων των ελληνικών στρατιωτικών αποστολών που βρίσκονται εκτός συνόρων για την κατοχή χωρών και λαών.

13 Νοέμβρη 2009

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΕΕΔΥΕ

δηποδρομικάς γραμμάς και χώρους και να κατασκευάζη, αναπτύσση, χρησιμοποιί και θέτην εν λειτουργία στρατιωτικά και βοηθητικά έργα εν Ελλάδι οία οι αρμόδιαι αρχαί των δύο κυβερνήσεων, ήθελον θεωρήση ως αναγκαία διά την εφαρμογήν ή την προαγωγήν εγκεκριμένων σχεδίων του NATO. Η κατασκευή, ανάπτυξης, χρησιμοποίησης και θέσης εν λειτουργία τοιούτων έργων, θα είναι σύμφωνος προς συστάσεις, τύπους και οδηγίας της Οργανώσεως Βορειοατλαντικής Συνθήκης (NATO) όπου αύται είναι εφαρμόσιμοι.

Οι Αμερικανοί αποθήκευσαν στον ελληνικό χώρο 300 πυρονικές κεφαλές και νάρκες. Το κέντρο διοίκησης ήταν στην Ελευσίνα, κοντά στο πολεμικό αεροδρόμιο. Τα αμερικανικά κλιμάκια που εγκαταστάθηκαν μέσα σε ελληνικές βάσεις είχαν τον απόλυτο έλεγχο των πυρονικών. Τα πυρονικά άρχισαν ν' αποσύρονται σταδιακά από τον Οκτώβριο του 1985 έως το 1992, σύμφωνα με απόφαση της επιτροπής πυρονικού σχεδιασμού του NATO που ελήφθη στο Μοντεμπέλο του Καναδά.

Εδώ πρέπει ν' ανοίξουμε μία παρένθεση και να σημειώσουμε ότι «ο αρχηγός του Κόμματος των Προοδευτικών, Σπύρος Μαρκεζίνης και ο κεντρώος πηγέτης Σοφοκλής Βενιζέλος τάχθηκαν κατά της εγκατάστασης πυρονικών πυραύλων στην Ελλάδα και αποδέχτηκαν την πρόταση της Μόσχας για απύραυλη Βαλκανική. Αντίθετα, ο Γεώργιος Παπανδρέου διακήρυξε τη θέση του, υπέρ της ισορροπίας του τρόμου, «εφόσον απειλούμεθα από τον κομμουνιστικό πανσλαβισμό».

Σήμερα, επίσημα υπάρχει μόνο η βάση της Σούδας μετά την κατάργηση των υπολοίπων. Η ύπαρξη όμως της τελευταίας, έπαιξε τεράστιο ρόλο όπως στα θέματα της Κύπρου, του Αφγανιστάν, του Κόλπου κλπ. ▲

** Στοιχεία αντιλήθηκαν μεταξύ άλλων και από το βιβλίο του Δημοσιογράφου κ. Κώστα Μαρδά «Βάσεις, Αίμα και Πετρέλαιο».

Το Κοσσυφοπέδιο στο Διεθνές Δικαστήριο

«Το Κόσοβο είναι η ιστορική κοιτίδα της Σερβίας και ουσιώδες για την ταυτότητά της», δήλωσε ο πρεσβευτής της Σερβίας στη Γαλλία Ντούσαν Μπατάκοβιτς.

Το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης άρχισε να εξετάζει τη νομιμότητα της μονομερούς ανεξαρτητοποίησης του Κοσόβου από τη Σερβία, ακούγοντας τη θέση του Βελιγραδίου.

«Η συμβουλευτική απόφασή σας θα έχει πρωταρχική σημασία και θα χρησιμεύσει ως οδηγός για τη Γενική Συνέλευση, το Συμβούλιο Ασφαλείας και τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ», δήλωσε προς τους δικαστές ο επικεφαλής της σερβικής αντιπροσωπείας, Ντούσαν Μπατάκοβιτς, κατά την έναρξη της συνεδρίασης.

«Το θέμα που έχετε αναλάβει είναι ουσιώδες για τη χώρα μου, καθώς το Κόσοβο είναι η ιστορική κοιτίδα της Σερβίας και ουσιώδες για την ταυτότητά της», δήλωσε ο Μπατάκοβιτς, ο οποίος είναι πρεσβευτής της Σερβίας στη Γαλλία. Η μονομερής ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσόβου είναι "μια απόπειρα να τερματισθεί η διοίκηση του από τον ΟΗΕ και η κυριαρχία της Σερβίας στη νότια επαρχία της", συνέχισε ο διευθυντής του Ινστιτούτου Βαλκανικών Σπουδών του Βελιγραδίου, υπενθυμίζοντας ότι το Κόσοβο βρίσκεται από το 1999 υπό τη διοίκηση του ΟΗΕ.

Η Σερβία, το Κόσοβο και 29 κράτη συμμετείχαν στην προφορική διαδικασία ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, που αποτελεί το κύριο δικαστικό όργανο του ΟΗΕ. Η απόφαση του δικαστηρίου θα ανακοινωθεί έπειτα από αρκετούς μήνες.

«Περιμένουμε ότι θα εφαρμοστεί το διεθνές δίκαιο», δήλωσε προς το Γαλλικό Πρακτορείο ο Σέρβος Υπουργός Εξωτερικών, Βουκ Γέρεμιτς, κατά την άφιξή του στη Χάγη. «Έχουμε εμπιστοσύνη στο διεθνές δίκαιο», πρόσθεσε.

Η Σερβία πέτυχε στις 8 Οκτωβρίου 2008 από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ να ζητήσει τη γνώμη του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης σχετικά με τη νομιμότητα της ανακήρυξης ανεξαρτησίας του Κοσόβου, στις 17 Φεβρουαρίου 2008. Εξήντα τρεις χώρες, εκ των οποίων 22 από τις 27 χώρες της ΕΕ, έχουν αναγνωρίσει την ανεξαρτησία του Κοσόβου.

Από την ίδρυσή του, το 1946, το Διεθνές Δικαστήριο του ΟΗΕ στη Χάγη, το οποίο είναι αρμόδιο για τη διευθέτηση διενέξεων μεταξύ κρατών, έχει ανακοινώσει 25 συμβουλευτικές αποφάσεις.

**Βοσνία-Ερζεγοβίνη:
ο Υπουργός Ασφάλειας
δεν έχει άδεια οδήγησης
γιατί θεωρείται
επικίνδυνος για τη
μηρόσια ασφάλεια!!!**

Ο νεοδιορισμένος υπουργός Ασφάλειας της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, Σαντίκ Αχμέτοβιτς, δεν έχει άδεια οδήγησης, επειδή την παρακράτησαν αστυνομικοί στη Σερβική Δημοκρατία, λόγω υπέρβασης των ορίων ταχύτητας, μετέδωσαν τα βοσνιακά ΜΜΕ.

Την πληροφορία επιβεβαίωσε ο ίδιος ο Υπουργός εξηγώντας ότι το περιστατικό συνέβη τον περασμένο Απρίλιο, προτού αναλάβει καθήκοντα υπουργού Ασφάλειας. Ταυτόχρονα ο κ. Αχμέτοβιτς είπε ότι ήταν η πρώτη φορά που ξεπέρασε τα όρια ταχύτητας.

«Νομίζω ότι οδηγούσα με 40 χιλιόμετρα πάνω από το όριο ταχύτητας. Βιαζόμουν να φθάσω σε μία σύσκεψη, αλλά θεωρώ ότι όλοι είμαστε ίσοι απέναντι στο νόμο», δήλωσε ο κ. Αχμέτοβιτς, σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας του Σαράγεβο «Ντνέβνι Άβαζ».

Ο αρχηγός της αστυνομίας της Σερβικής Δημοκρατίας, Όγρος Πένα δήλωσε ότι έχει αφαιρεθεί η άδεια οδήγησης του κ. Αχμέτοβιτς λόγω τροχαίας παράβασης, αλλά πρόσθεσε ότι δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει.

«Είναι η τέταρτη φορά που του επιβάλλεται το συγκεκριμένο μέτρο», είπε και πρόσθεσε ότι και άλλοι Υπουργοί και αξιωματούχοι της Βοσνίας δεν έχουν προσωρινά άδεια οδήγησης λόγω παράβασης.

Κοσσυφοπέδιο

Συμμετείχε σε εκκαθαρίσεις με εντολή του κόμματος του Χασίμ Θάτσι

Η αστυνομία της αποστολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Κόσοβο (Eulex) προχώρησε τον Νοέμβριο στην προσαγωγή του Ναζίμ Μπλάτς, ο οποίος δημόσια παραδέχθηκε ότι ως μέλος των μυστικών υπηρεσιών, της Υπηρεσίας Πληροφοριών του Κοσόβου (SHIK), συμμετείχε σε εκκαθαρίσεις πολιτικών, με εντολή του κόμματος του Χασίμ Θάτσι, του πρωθυπουργού του Κοσόβου.

Η εκπρόσωπος της Eulex, Κριστίνα Χερόντος δήλωσε στα ΜΜΕ της Πρίστινας ότι η προσαγωγή του Μπλάτς έγινε με εντολή εισαγγελέα της Eulex. Ο Μπλάτς δήλωσε ότι ως μέλος της SHIK συμμετείχε σε 17 παράνομες δράσεις, μεταξύ των οποίων, πολιτικές δολοφονίες, απόπειρες δολοφονίας και απειλές και ότι πριν από ένα μήνα ενημέρωσε για τις δραστηριότητές του την αποστολή της E.E. στο Κόσοβο.

Η Eulex άρχισε έρευνα με αφορμή ισχυρισμούς του βουλευτή της Δημοκρατικής Συμμαχίας Δαρδανίας (DSD), Γκάνι Γκέτσι, ο οποίος κατήγγειλε συμμετοχή στελεχών του κόμματος του πρωθυπουργού του Κοσόβου, Χασίμ Θάτσι, στο οργανωμένο έγκλημα. Ο Γκάνι Γκέτσι υποστήριξε ότι υπάρχουν αποδείξεις και έδωσε στη δημοσιότητα οπτικό δίσκο (DVD), στο οποίο εμφανίζεται ο Μπλάτσα να προβαίνει στις αποκαλύψεις.

Ο Μπλάτσα, ο οποίος γεννήθηκε στο χωριό Βέλικι Ρίμπαρ, στο δήμο Λίπιλιαν, δήλωσε ότι μετάνιωσε για τα εγκλήματα που διέπραξε, προσθέτοντας ότι πίστευε ότι το κάνει για το καλό της πατρίδας.

Φάνηκε πως δεν ήταν έτοι, ανέφερε ο Μπλάτσα και τόνισε ότι οι εντολείς των δολοφονιών ήταν ένας από τους διοικητές του πρώην Απελευθε-

ρωτικού Στρατού του Κοσόβου (UCK), ο Αζέμ Σούλια, ο βουλευτής και στέλεχος του Δημοκρατικού Κόμματος Κοσόβου, Τζαβίτ Χαλίτ, και άλλα στελέχη του κόμματος του Χασίμ Θάτσι. Όπως υποστήριξε, εργάστηκε στην Υπηρεσία Πληροφοριών του Κοσόβου (SHIK) από το 1999 έως το 2003. Ισχυρίστηκε ακόμη ότι από την SHIK του είχαν πει ότι οι στόχοι ήταν μέλη των σερβικών μυστικών υπηρεσιών, αλλά αργότερα διαπίστωσε ότι στόχοι ήταν στελέχη της Δημοκρατικής Συμμαχίας Κοσόβου.

Ο εκπρόσωπος της Eulex, Κριστόφ Λαμφαλούσι, δήλωσε ότι η αστυνομία της αποστολής της E.E. έλαβε το DVD στις 22 Οκτωβρίου και το παρέδωσε στις 29 του ίδιου μήνα στον εισαγγελέα της Eulex.

Ο Γκάνι Γκέτσι, προεδρεύων της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Ελέγχου των Υπηρεσιών Πληροφοριών στη διάρκεια συνεδρίασης της Βουλής, τόνισε ότι στα βουλευτικά έδρανα κάθονται άνθρωποι που έδιναν εντολή για τις δολοφονίες, του βουλευτή της Δημοκρατικής Συμμαχίας Κοσόβου Αγκίμ Βελίου, και του μέλους της Δημοκρατικής Συμμαχίας Δαρδανίας, Αντέμ Σαλιχάι, μετά τις πολεμικές συγκρούσεις, το 1999.

Με αφορμή τις δηλώσεις του Ναζίμ Μπλάτς, συνεδρίασε το Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας του Κοσόβου και ο κ. Θάτσι συναντήθηκε με τον πρόεδρο του Κοσόβου, Φατμίρ Σεΐντιου, και τον επικεφαλής της Eulex, I.B. vte Κερμαμπόν. Συζητήσαμε όλα τα θέματα που έχουν προκύψει τις τελευταίες μέρες και απειλούν την εθνική ασφάλεια, ανέφερε ο πρωθυπουργός του Κοσόβου στη διάρκεια κοινής συνέντευξης Τύπου με τον επικεφαλής της Eulex.

Πάνω: Ο Ναζίμ Μπλάτς παραδέχθηκε ότι ως μέλος των μυστικών υπηρεσιών (SHIK), συμμετείχε σε εκκαθαρίσεις πολιτικών.

Κάτω: Η εκπρόσωπος της Eulex Κριστίνα Χερόντος δήλωσε στα ΜΜΕ ότι η προσαγωγή του Μπλάτς έγινε με εντολή εισαγγελέα της Eulex.

Στη Συρία πραγματοποιήθηκε η συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής

MΕ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ αλλά και ανεβασμένο το κύρος του, το **Παγκόσμιο Συμβούλιο Ειρήνης** πραγματοποίησε από τις 23 έως τις 25 Οκτωβρίου στη Δαμασκό της Συρίας, την συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του. Ήταν η πρώτη συνεδρίαση της ΕΕ μετά το τελευταίο Συνέδριο του ΠΣΕ στο Καράκας της Βενεζουέλας, στο οποίο είχαν πάρει μέρος αντιπρόσωποι από περισσότερες από 120 οργανώσεις και 83 χώρες. Η συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΠΣΕ, που συνέπεσε με την **επέτειο των 60 χρόνων από την ίδρυσή του**, έρχεται λίγους μήνες μετά την απόδοση στο ΠΣΕ του επίσημου καθεστώτος του παρατηρητή στο **Κίνημα των Αδεσμεύτων**, μετά από πρόταση που έκανε ο Κουβανός Πρόεδρος **Ραούλ Κάστρο** στην Σύνοδο Κορυφής 113 χωρών στην Αίγυπτο, τον Ιούλιο του 2009. Το ανεβασμένο κύρος του ΠΣΕ του δίνει τη δυνατότητα, από καλύτερες θέσεις, να συμβάλει αποφασιστικά στην άνοδο του παγκοσμίου φιλειρηνικού, αντιμπεριαλιστικού κινήματος.

Συνολικά, στη συνεδρίαση της Δαμασκού συμμετείχαν **34 οργανώσεις** και κινήματα από τις εξής χώρες:

Βραζιλία, Ελλάδα, ΗΠΑ, Βιετνάμ, Βενεζουέλα, Νεπál, Γερμανία, Λάσ, Κούβα, Καναδά, Σρι Λάνκα, Παναμά, Παλαιστίνη, Δανία, Ινδία, Πακιστάν, Πορτογαλία, Μπαγκλαντές, Κύπρο, Αίγυπτο, Ιορδανία, Λίβανο, Νορβηγία, Μεξικό, Ισπανία, Τουρκία, Κίνα,

Ρουμανία, Βέλγιο, ΛΔ Κορέας, ενώ οικοδεσπότης της συνάντησης ήταν το **Συριακό Εθνικό Συμβούλιο Ειρήνης με επικεφαλής τον πρόεδρό του **Αχμαντ αλ Χασάν**. Από την **Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Υφεσης και Ειρήνης (ΕΕΔΥΕ)** συμμετείχαν ο Θανάσης **Παφίλης**, ΓΓ του ΠΣΕ και ο **Ηρακλής Τσαβδαρίδης**, Εκτελεστικός Γραμματέας του ΠΣΕ.**

Προσκαλεσμένες οργανώσεις ήταν η **Κινεζική Λαϊκή Ένωση για την Ειρήνη και τον Αφοπλισμό (CPAPD)** και η **Οργάνωση για την Αλληλεγγύη των Λαών της Ασίας και της Αφρικής (AAPSO)**.

Η συνεδρίαση χαρακτηρίστηκε από τη γενική συμφωνία με τις εισηγήσεις της Προέδρου του ΠΣΕ **Σοκόρο Γκόμες** και του ΓΓ Θανάση Παφίλη, ενώ εκτιμήθηκε ως ιδιαίτερα πλούσιος ο απολογισμός, με το ΠΣΕ να έχει «**αποκεντρώσει**» τις δραστηριότητές του διεθνώς, εδώ και χρόνια. Έχει «**εξαπλωθεί**» σε όλες τις πεπίρους με ιδιαίτερα πολύμορφη δραστηριότητα, με χαρακτηριστική αυτή που αφορά την αντι-ΝΑΤΟική δράση το 2009 και το αίτημα για διάλυση της πολεμικής μποχανής...

Η **Τελική Ανακοίνωση της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΠΣΕ** σημειώνει τις επικίνδυνες καταστάσεις που δημιουργούν οι συνέπειες της κρίσης και οι ανταγωνισμοί:

«**Οι εκτιμήσεις που διατυπώσαμε στην τελική διακήρυξη του Συνεδρίου για την ένταση της επιθετικότητας**

του ιμπεριαλισμού και την όχυνση των ανταγωνισμών αποκτά ιδιαίτερη σημασία με το ξέσπασμα της καπιταλιστικής κρίσης. Οι συνέπειες της οξύνουν περισσότερο τους ανταγωνισμούς και δημιουργούν επικίνδυνες καταστάσεις. Η ενιαία προσπάθεια των ιμπεριαλιστών για το ξεπέρασμά της δημιουργεί εκρηκτικά προβλήματα, όπως οι απολύσεις, η ανεργία, η πτώση του βιοτικού επιπέδου των λαών. Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ ιδιού ρωποί μαστίζονται από την πείνα. Δύο δισ. ζουν κάτω από το κατώτατο όριο της φτώχειας. Την ίδια στιγμή, το 2008 σύμφωνα με στοιχεία του SIPRI (σ.σ. ινστιτούτο μελέτης στη Σουηδία) οι στρατιωτικές δαπάνες σημείωσαν νέο ρεκόρ φθάνοντας στο αστρονομικό ποσό του 1,46 τρισ. δολάρια».

Η Ανακοίνωση της Εκτελεστικής Επιτροπής υπογραμμίζει πως «**η νέα κυβέρνηση των ΗΠΑ, παρά τις προσπάθειες να παρουσιαστεί με ένα διαφορετικό προσωπείο, διατηρεί την επιθετική ιμπεριαλιστική πολιτική που εφαρμόζει σε διάφορα σημεία του πλανήτη (...) ενώ προωθεί νέες επιθέσεις και απειλές, νέες Στρατιωτικές Βάσεις και Ναυτικούς Στόλους».**

Η απονομή του Βραβείου Νόμπελ Ειρήνης στον Αμερικανό Πρόεδρο **Μπάρακ Ομπάμα** αποτελεί πρόκληση, στους εκατομμύρια φιλειρηνιστές στον πλανήτη. «**Παρά την υποχώρηση των ΗΠΑ σε ό,τι αφορά την αντιπραυλική ασπίδα – χάρη στην κινητο-**

ποίηση των λαών – η νέα τροποποίησή του στρέφεται στην ίδια κατεύθυνση και είναι εξίσου επικίνδυνη» και το ΠΣΕ θα συνεχίσει να αντιτάσσεται σ' αυτά τα σχέδια.

Σε ό,τι αφορά την **Ευρωπαϊκή Ενωση** σημειώνει πως ενισχύει την ιμπεριαλιστική της στρατηγική και παρά τους ανταγωνισμούς προχωρά στην εφαρμογή της αντιδραστικής **Συνθήκης της Λισαβόνας** σε όλους τους τομείς, συμπεριλαμβάνοντας την ενίσχυση της στρατιωτικοποίησης, στενά δεμένα με τους στόχους του ΝΑΤΟ. «Γνωρίζουμε πως ο ευρωστρατός έχει δημιουργηθεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και μέσα και έξω από την *Ευρώπη*», σημειώνει ενώ προσθέτει πως το ΠΣΕ προβλέπει «νέες διενέξεις» στην περιοχή της Αρκτικής λόγω των πλούσιων αποθεμάτων σε πετρέλαιο και αέριο. «Το ΝΑΤΟ ετοιμάζει το νέο και ακόμα πιο επιθετικό μακροχρόνιο στρατηγικό δόγμα για το 2010. Το ΠΣΕ επιβεβαιώνει το αίτημά του για διάλυση αυτού του επιθετικού ιμπεριαλιστικού οργανισμού»

60 χρόνια ογκώνιστικής, φιλειρηνικής και αντιμπεριαστικής μράσης

Στο πλαίσιο της συνάντησης έγινε εκδήλωση για τα διαρκούντα του ΠΣΕ, όπου χαιρέτισε ο αναπληρωτής ΓΓ του Κόμματος Μπάθη της Συρίας και μίλησε ο Πρόεδρος του ΠΣΕ **Σοκόρο Γκόμες**. Σε μια ζεστή, συντροφική και φορτισμένη συγκίνηση τελετή τιμήθηκε ο διεθνιστής **Μανουέλ Τεράσας**, 86 χρόνων, πρόεδρος της Επιτροπής Ειρήνης Μεξικού, για την 50χρονη δράση του στο ΠΣΕ. Ο Μ. Τεράσας ήταν συνιδρυτής της ΠΟΔΝ στο Λονδίνο το Νοέμβρη του 1945 και της Διεθνούς Ένωσης Φοιτητών (ΔΕΦ) στη Πράγα το 1947. Από το 1947-1973 ήταν μέλος του ΠΓ του Μεξικάνικου ΚΚ. Την ίδια ημέρα έγινε επίσκεψη στο Γκολάν, στο απελευθερωμένο τμήμα (1973) της πόλης Κουνέιτρα.

1

2

3

4

6

Φωτο 1: Το πανό στην είσοδο του συνεδρικού χώρου.

Φωτο 2-4: Το προεδρείο της Εκτελεστικής Επιτροπής και περιήλεση για τα διαρκούντα του ΠΣΕ. **Φωτο 5-6:** Ο Μανουέλ Τεράσας. **Φωτο 7:** Από την επίσκεψη στην πόλη Κουνέιτρα.

5

7

Ομιλία του Γενικού Γραμματέα του ΠΣΕ Θανάση Παφίλη στη Συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΠΣΕ [αποσπάσματο]

Αγαπητοί σύντροφοι,

Η συνεδρίασή μας σε μια χώρα της Μ. Ανατολής σχετίζεται και με το βάρος που πρέπει να δώσει το ΠΣΕ σε μια περιοχή που η κατάσταση έχει γίνει ακόμα πιο σύνθετη και περίπλοκη εξ αιτίας της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης που εντείνει την ιμπεριαλιστική επιθετικότητα και οδύνει τις αντιθέσεις και τους ανταγωνισμούς. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι στην ευρύτερη περιοχή συγκεντρώνονται με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο όλες οι αντιθέσεις και τα χαρακτηριστικά της νέας ιμπεριαλιστικής τάξης.

Η ευρύτερη αυτή περιοχή έχει μεγάλη στρατηγική σημασία λόγω των μεγάλων ενεργειακών αποθεμάτων σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο. Γίνεται προσπάθεια από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 να οικοδομηθεί ένα διακρατικό σύστημα με τη δημιουργία πλαισίου που θα στηρίζεται στη δύναμη των όπλων του NATO και θα παράσχει προστασία για τη διείσδυση των πολυεθνικών στην περιοχή.

Το πλαίσιο αυτό περιλαμβάνει τον έλεγχο των διεθνών διαιύλων της Μαύρης Θάλασσας, του Αιγαίου, της Διώρυγας του Σουέζ και της Ερυθράς Θάλασσας, καθώς και τα Στενά του Κόλπου.

Το τόξο αυτό επεκτείνεται μέχρι τις ανατολικές ακτές της ΝΑ Ασίας και αποσκοπεί στη διασφάλιση της Αμερικανονατοϊκής κυριαρχίας. Ωστόσο, οξύνεται και ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις ΗΠΑ και χώρες της ΕΕ που απαιτούν μεγαλύτερο μερίδιο στο μοίρασμα των αγορών. Νέο επίσης ρόλο διεκδικούν η Ρωσική Ομοσπονδία, η Κίνα, η Ινδία. Άλλες τοπικές δυνάμεις διεκδικούν ηγετικό περιφερειακό ρόλο όπως η Τουρκία, το Ιράν, η Σαουδική Αραβία.

Σημαντική περιοχή ανταγωνισμού αποτελεί αυτή την

περίοδο το ενεργειακό τόξο που περιλαμβάνει την περιοχή των πρώην Σοβιετικών Δημοκρατιών που έχουν πλούσια κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου στο υπέδαφός τους (όπως είναι η περιοχή της Κασπίας) και φτάνει μέχρι τις πετρελαιοφόρες αραβικές περιοχές, το Ιράκ και το Ιράν.

Οι ΗΠΑ θέλουν να ελέγχουν τις πηγές αυτές και τους δρόμους μεταφοράς τους (π.χ. την περιοχή του Καυκάσου και τα Βαλκάνια) ενώ ταυτόχρονα θέλουν να περιορίσουν τη ροή πετρελαίου και φυσικού αερίου από τη Ρώσικη Ομοσπονδία προς την ΕΕ.

Σ' αυτό αντιδρούν έντονα ισχυρές χώρες της ΕΕ όπως η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία και άλλες που οι ενεργειακές τους ανάγκες εξαρτώνται άμεσα από τη Ρωσία.

Το NATO, ίδιαίτερα μετά την ανατροπή του Σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ και τη διάλυση του Συμφώνου της Βαρσοβίας, επεξεργάστηκε το νέο του δόγμα για να δυναμώσει τον επιθετικό του ρόλο στις νέες συνθήκες, με τη διεύρυνση της ακτίνας δράσης του σε όλη την υδρόγειο, με τη διεύρυνση του στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και στα Βαλκάνια, με την επέκταση σε χώρες της Μεσογείου.

Έχει καθορίσει την περιοχή μας σαν μια περιοχή υψηλού κινδύνου για την ασφάλεια των συμφερόντων που εξυπηρετεί, συγκροτώντας μια ευέλικτη και ισχυρή πολυεθνική δύναμη επέμβασης που θα αναλαμβάνει δράση όπου το NATO κρίνει ότι "διαταράσσεται" η ιμπεριαλιστική τάξη πραγμάτων, ενισχύοντας την ικανότητά του για "προληπτικά χτυπήματα".

...Μέσα σε αυτό το διεθνές πολιτικό περίγραμμα η κατάσταση για τους λαούς της Μέσης Ανατολής και της ευρύτερης περιοχής χειροτερεύει. Περιπλέκεται και δυσκολεύει το Παλαιστινιακό πρόβλημα. Τα Ισραήλ με τη στήριξη ΗΠΑ- ΕΕ εφαρμόζει μια μεθοδευμένη πολιτική γενοκτονίας κατά του παλαιστινιακού λαού. Η συνέξιση της κατοχής, οι αποκλεισμοί περιοχών, οι εν ψυχρώ δολοφονίες γυναικών, παιδιών, αγωνιστών, το διαχωριστικό τείχος, η όξυνση του προβλήματος των προσφύγων, η επέκταση των εποικισμών μεθοδεύουν λύση μακριά από την απόφαση και τη θέληση των Παλαιστινών για ανεξάρτητο Κράτος. Οι ιμπεριαλιστικοί σχεδιασμοί θέλουν ένα κράτος χωρίς σύνορα, χωρίς στρατό, περιορισμένης κυριαρχίας, ενώ μεθοδεύεται η αυτονόμηση της Λωρίδας της Γάζας.

Παρά τις κινήσεις εντυπωσιασμού του νέου Προέδρου των ΗΠΑ για να παραπλανηθούν οι λαοί, η στρατηγική του ιμπεριαλισμού δεν αλλάζει. Παραμένει η κατοχή στο Ιράκ. Οι απειλές κατά της Συρίας και του Ιράν, οι εκβιασμοί και οι πιέσεις σε όλες τις κυβερνήσεις και χώρες της περιοχής. Για το ΠΣΕ ο αγώνας και η αλληλεγγύη στους Παλαιστινίους και τους λαούς της περιοχής έχει σοβαρή προτεραιότητα.

...Αγαπητοί σύντροφοι,

Οι εξαγγελίες του νέου Προέδρου των ΗΠΑ για τη μείωση των πυρηνικών, η συμφωνία με τη Ρωσία που τόσο προβλήθηκαν αποτελούν κενό γράμμα, και δεν πρέπει να δημιουργούν αυταπάτες. Έχουν μεγάλες ασάφειες, δεν προβλέπουν την καταστροφή των πυρηνικών αλλά την αποθήκευση, δεν περιλαμβάνουν τα κινούμενα πυρηνικά όπλα σε πλοία π.χ., δεν υπάρχει κανένα σαφές χρονοδιάγραμμα. Αυτό που είναι ωστόσο σαφές είναι ότι προχωρά η παραγωγή μικρών και έξυπνων πυρηνικών. Αυτό που είναι γεγονός είναι ότι προχωρεί η νέα πυρηνική συμφωνία ΗΠΑ- Ινδίας. Αυτό που είναι σαφές είναι ότι υπόρξει υποχώρηση στο θέμα της αντιπυραυλικής ασπίδας λόγω των κινητοποιήσεων των λαών αλλά η νέα τροποποίησή της από τις ΗΠΑ είναι ακόμη χειρότερη και επικίνδυνη. Η νέα αντιπυραυλική ασπίδα μετακινείται προς Νότο και θα χρησιμοποιηθούν κινητές εγκαταστάσεις πλοίων. Ο νέος πρόεδρος των ΗΠΑ εξαγγέλλει αποστρατιωτικοποίηση αλλά την ίδια στιγμή που ο λαός και η κυβέρνηση του Εκουαδόρ διώχνουν τη Βάση της Μάντα, προωθεί την εγκατάσταση 5 νέων βάσεων στην Κολομβία. Βγάζει τον 4ο Ναυτικό Στόλο των ΗΠΑ μετά από πολλά χρόνια στη Ν. Αμερική.

Υπόρξαν πολλές διακηρύξεις από τη νέα πηγεσία των ΗΠΑ και την ΕΕ για την οικοδόμηση νέων παγκόσμιων σχέσεων συνεννόησης, όμως στη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ στο Στρασβούργο τον περασμένο Απρίλη υιοθετήθηκε η «Διακήρυξη για Συμμαχική Ασφάλεια του σιου αιώνα». Σε αυτή διατυπώνεται με σαφήνεια η επιδίωξη του ΝΑΤΟ για ακόμη μεγαλύτερη εμβέλεια, ένταση και ταχύτητα της επιθετικής και επεμβατικής δράσης σε βάρος των λαών. Χρησιμοποιούνται νέα προσχήματα όπως οι συνέπειες από τις κλιματικές αλλαγές, η ενεργειακή ασφάλεια, η πειρατεία, οι πλεκτρονικές απειλές κ.α. Σε αυτά τα πλαίσια θα εγκριθεί το Δεκέμβρη του 2010 το νέο δόγμα του ΝΑΤΟ, το επιθετικότερο από όσα γνώρισε η ανθρωπότητα.

...Είναι φανερό πως η ιμπεριαλιστική μηχανή προσπαθεί να δημιουργήσει αυταπάτες και παραισθήσεις στους λαούς με μια έξυπνη καλοστημένη προπαγάνδα, πως δύθεν αλλάζει η στρατηγική του ιμπεριαλισμού. Ο στόχος είναι ο εφοπουχασμός και η διαίρεση του παγκοσμίου αντι-ιμπεριαλιστικού κινήματος. Η υιοθέτηση της αντίληψης πως ο ιμπεριαλισμός μπορεί να γίνει ανθρώπινος. Η επικράτηση τέτοιων αντιλήψεων είναι ζημιογόνα και επικίνδυνη. Εξ άλλου δεν είναι καινούργια αυτή η κατάσταση. Έχουμε υποχρέωση να υπενθυμίσουμε τις αρχές της ιοετίας του 1990 με την εκλογή Κλίντον που έχει αρκετές ομοιότητες με την σημερινή κατάσταση.

...Αγαπητοί σύντροφοι,

Συμπληρώνονται 60 χρόνια από την επίσημη ίδρυση του ΠΣΕ. 60 χρόνια ασταμάτητης πρωτοπόρας δράσης για την ειρήνη και την κοινωνική πρόοδο. Το ΠΣΕ γεννήθηκε

μετά τη μεγάλη αντιφασιστική νίκη των λαών που δεν πρόλαβαν να την πανηγυρίσουν από το στυγερό και φρικαλέο έγκλημα του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού στη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι.

Από τη νέα ολέθρια απειλή, τον πυρηνικό κίνδυνο, γεννήθηκε η ανάγκη οργανωμένου φιλειρηνικού κινήματος και θρήκε την έκφρασή του στο ΠΣΕ. Η πορεία του ΠΣΕ σημάδεψε πράγματι τη νεώτερη ιστορία της ανθρωπότητας με τους μεγάλους αγώνες για τον πυρηνικό αφοπλισμό, το σταμάτημα των επεμβάσεων, την αλλολεγγύη στους λαούς που αγωνίζονται για την ανεξαρτησία τους, την πάλη κατά του ιμπεριαλισμού.

Ο αγώνας αυτός συνεχίζεται σήμερα σε άλλες και από μια άποψη πιο δύσκολες συνθήκες.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό και κρίσιμο το ΠΣΕ, οι εθνικές επιτροπές, οι προοδευτικοί άνθρωποι να δώσουν και μια ακόμη σπουδαία μάχη. Τη μάχη κατά της διαστρέβλωσης και παραχάραξης της ιστορίας που οργανωμένα προωθεί ο ιμπεριαλισμός με κέντρο την ίδια την ΕΕ. Με προμετώπιδα το χυδαίο αντικομμουνισμό συκοφαντούνται όλα τα προοδευτικά κινήματα με σκοπό κυρίως να δηλητηριάστουν τα μιαλά της νέας γενιάς. Για να δώσουν άφεση αμαρτιών στα ιμπεριαλιστικά εγκλήματα και να υποταχτούν στην καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Το οφείλουμε στα εκατομμύρια των θυμάτων. Το οφείλουμε κυρίως τις νέες γενιές που μπορεί και πρέπει και με τη συμβολή μας να δώσουν νικηφόρα τη μάχη για ένα ειρηνικό μέλλον για την ανθρωπότητα. ▲

Η πρόεδρος του ΠΣΕ Σοκόρο Γκόμες, ο Θανάσης Παφίλης και άλλοι συμμετέχοντες στη συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής.

Πρώην νομικός σύμβουλος της κυβέρνησης Μπλερ είχε χαρακτηρίσει «παράνομο» την «αλλαγή καθεστώτος» στο Ιράκ

Οπλισμένοι Ιρακινοί διαδηλώνουν στους δρόμους της Βαβυλώνας, στο Ιράκ, ενάντια στις ΗΠΑ και υπέρ του Ιρακινού Προέδρου Σαντάμ Χουσεΐν (15/2/2003). Ο Πίτερ Γκόλντομιθ (φωτό πάνω) είχε επισημάνει τότε ότι η ανατροπή του Σαντάμ Χουσεΐν θα αποτελούσε παραβίαση του διεθνούς δικαίου.

Οκορυφαίος νομικός σύμβουλος της Βρετανικής κυβέρνησης είχε πληροφορήσει τον τότε πρωθυπουργό Τόνι Μπλερ, το 2002, ότι η ανατροπή του Σαντάμ Χουσεΐν θα αποτελούσε παραβίαση του διεθνούς δικαίου, γράφει σήμερα η *Mail on Sunday*.

Ο Πίτερ Γκόλντομιθ, ο κορυφαίος νομικός σύμβουλος της κυβέρνησης και του στέμματος, έγραψε στον Μπλερ οκτώ μήνες πριν την έναρξη της εισβολής στο Ιράκ, το 2003 υπό την πηγεσία των ΗΠΑ, αλλά ο πρωθυπουργός αγνόησε τη γνώμη του, σύμφωνα με την εφημερίδα.

Το δημοσίευμα αναφέρει ότι η επιστολή Γκόλντομιθ συμπεριλαμβάνεται στα στοιχεία που εξετάζονται σε μια εν εξελίξει έρευνα επιτροπής για την ανάμιξη της Βρετανίας στον πόλεμο και ο Μπλερ αναμένεται να αντιμετωπίσει ερωτήματα για το θέμα το 2010.

Ο Τζέρεμι Γκρίντστοκ, πρώην πρεσβευτής της Βρετανίας στα Ηνωμένα Έθνη, είπε στην επιτροπή ότι η εισβολή ήταν

«αμφισβητούμενης νομιμότητας».

Σύμφωνα με την Μέιλ ον Σάντεϊ, ο Γκόλντομιθ «φιμώθηκε» μετά την προσπάθειά του να αποτρέψει τον Μπλερ να συναινέσει στη συμμετοχή της Βρετανίας στον πόλεμο.

Ο Γκόλντομιθ έγραψε την επιστολή της ημέρες μετά τη συνεδρίαση της κυβερνητικής επιτροπής, την 23η Ιουλίου 2002, όταν οι Υπουργοί είχαν ενημερωθεί μυστικά ότι οι ΗΠΑ και η Βρετανία θα επιδίωκαν «αλλαγή καθεστώτος» στο Ιράκ. Ο Γκόλντομιθ, που συμμετείχε στη συνεδρίαση, διαφώνησε έντονα και την 29η Ιουλίου έγραψε στον Μπλερ –στενό προσωπικό του φίλο– σε μια κόλα χαρτί.

Τόνισε ότι ο πόλεμος δεν μπορούσε να δικαιολογηθεί απλώς και μόνο για την «αλλαγή καθεστώτος». Και εξήγησε ότι αν και η χάρτα του ΟΗΕ επιτρέπει «τη στρατιωτική επέμβαση στη βάση της αυτοάμυνας», αυτό δεν ίσχει στην περίπτωση της Βρετανίας, διότι δεν αντιμετώπιζε καμιά απειλή

από το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν. Ολοκλήρωσε την επιστολή σημειώνοντας ότι «η κατάσταση ενδέχεται να άλλαξει», αλλά στην πραγματικότητα, αυτό δε συνέβη ποτέ, γράφει η Μέιλ.

Φίλος του Γκόλντομιθ, που η εφημερίδα δεν κατονομάζει, είπε ότι ο Μπλερ έγινε «έξαλλος» όταν έλαβε την επιστολή, διότι κατέρριπτε την επιχειρηματολογία του υπέρ της Βρετανικής συμμετοχής στον πόλεμο. Η ίδια πηγή ανέφερε ότι ο Γκόλντομιθ δέχθηκε τέτοιες πιέσεις από το στενό κύκλο του Μπλερ που απείλησε να παραιτηθεί, ενώ έχασε βάρος. «Ήταν ένας έντιμος άνθρωπος που υπέστη μια τρομακτική εμπειρία», ανέφερε η πηγή αυτή.

Τελικά ο Γκόλντομιθ εξαναγκάστηκε να γράψει ένα κείμενο που τεκμηρίωνε νομικά την «ανάγκη» να πάει η Βρετανία στον πόλεμο, μερικές ημέρες πριν την έναρξή του, τον Μάρτιο του 2003 – μια σύντομη και προσεκτικά διατυπωμένη ανακοίνωση.

Εργατικοί αγώνες και φιλειρηνικό κίνημα

Του ΘΑΝΑΣΗ ΚΑΛΟΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗ

Προέδρου της Επιτροπής Ειρήνης Λέσβου

ΤΟ ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ κίνημα συμμετέχει πάντοτε στις αγωνιστικές κινητοποιίσεις των εργαζομένων. Στηρίζει τις ταξικές δυνάμεις που παλεύουν για δουλειά, μισθούς που καλύπτουν τις λαϊκές ανάγκες, βελτίωση των εργασιακών σχέσεων και δικαιώματα ασφαλιστικά και ελεύθερου χρόνου.

Οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στο εξωτερικό και η επίθεση στα εργατικά δικαιώματα στο εσωτερικό των αναπτυγμένων χωρών είναι οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Η πολιτική των διαδοχικών κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ από τη δεκαετία του '90, προκειμένου να τηρήσουν τις δεσμεύσεις τους στο ακέραιο έναντι του NATO και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε), ήταν και είναι μια συνεχής επίθεση στα λαϊκά εισοδήματα και τις εργασιακές σχέσεις.

Η ιμπεριαλιστική επιθετικότητα και τα πολεμικά μέτωπα εκδηλώνονται στο φόντο της ιμπεριαλιστικής κρίσης, εξαιτίας της συσσώρευσης κεφαλαίου και ανάγκης αναζήτησης νέων αγορών για νέες κερδοφόρες επενδύσεις των πολυεθνικών και μονοπωλιακών ομίλων.

Η κλιμάκωση του πολέμου στο Αφγανιστάν, Πακιστάν και Σομαλία, οι συνεχόμενες προκλήσεις των Ισραηλινών στα παλαιστινιακά εδάφη, οι αντιπαραθέσεις στα Βαλκάνια και οι τουρκικές προκλήσεις στο Αιγαίο εξαιτίας της αμφισθήτησης των θαλασσίων συνόρων μας από ΗΠΑ-NATO-ΕΕ, απαιτούν άμεση απάντηση από το λαϊκό κίνημα και αποτελούν προτεραιότητες στο φιλειρηνικό, αντιιμπεριαλιστικό κίνημα.

Η συμμετοχή της χώρας μας στις ιμπεριαλιστικές

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΙΡΗΝΗΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

Την Δευτέρα 14 Δεκεμβρίου 2009 στο χώρο του ΚΑΠΗ (παράρτημα Β') του Δήμου Ελευσίνας, έγινε εκδήλωση αφιερωμένη στους αγωνιζόμενους λαούς της Λατινικής Αμερικής και ιδιαίτερα της Ονδούρας, όπου ο λαός είναι στους δρόμους από τον Ιούνιο που εκδηλώθηκε πραξικόπημα ενάντια στη νόμιμα εκλεγμένη κυβέρνηση και που όπως φάνηκε στη συνέχεια με την ανοχή της κυβέρνησης των ΗΠΑ.

Μετά από προβολή δεκάλεπτου βίντεο με θέμα τους αγώνες στη Λατινική Αμερική, έγινε εισήγηση από την καλεσμένη της Επιτροπής Ειρήνης Ελευσίνας, Κα Δέσποινα Μάρκου μέλος της γραμματείας της Ελληνικής Επιτροπής Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ) και υπεύθυνης για την Λατινική Αμερική. Επίσης, από την ΕΕΔΔΑ παραβρέθηκε και η Κα Ντέπη Κουλούρη, μέλος της γραμματείας της ΕΕΔΔΑ.

Στη συνέχεια ακολούθησαν ερωτήσεις και τοποθετήσεις από τους παραβρισκόμενους. Όλοι εξέφρασαν την αλληλεγγύη τους και την συμπαράστασή τους προς τους αγωνιζόμενους λαούς και την ετοιμότητά τους για επόμενη συνάντηση και προσπάθεια απ' όλους για μεγαλύτερη συμμετοχή.

επεμβάσεις στο εξωτερικό και οι δαπάνες διατήρησης στρατευμάτων κατοχής βαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό, αφαιμάσσει τα λαϊκά εισοδήματα και περιορίζει τις κοινωνικές δαπάνες.

Η χώρα μας είναι πιστή ακόλουθος συμμέτοχος σε όλες τις εκστρατείες των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ, έχει στείλει στρατιωτικές αποστολές σε Αφγανιστάν, Σομαλία, Βοσνία, Κόσσοβο, αλλά αδυνατεί να υπερασπίσει τα κυριαρχικά της δικαιώματα γιατί οι Ελληνοτουρκικές σχέσεις βρίσκονται κάτω από την Εποπτεία του ΝΑΤΟ-ΗΠΑ με προοπτική την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ.

Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής είναι, οι ελληνοτουρκικές διαφορές να εξελίσσονται σε θέματα διμερών σχέσεων και όχι σαν γεγονότα παραβίασης διεθνούς δικαίου από πλευράς Τουρκίας.

Στην ίδια λογική, οι υπεριαλιστές προσπαθούν να οδηγήσουν το Κυπριακό από πρόβλημα εισβολής και κατοχής σε λύση στο πλαίσιο της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας στην ΕΕ. Λύση που είναι αντίθετη στους αγώνες του Κυπριακού λαού και τις αποφάσεις του ΟΗΕ.

Η ένταξη του Αιγαίου, με ενεργό το ρόλο του ΝΑΤΟ, το απαράδεκτο μνημόνιο με το ΝΑΤΟ, που επιτρέπει την ελεύθερη διέλευση των ΝΑΤΟϊκών στρατευμάτων στα εδάφη της χώρας παραβιάζοντας το Σύνταγμα έχουν σαν αποτέλεσμα την απώλεια της εθνικής μας κυριαρχίας.

Οι αντιπαραθέσεις των εκπροσώπων της οικονομικής οιλιγαρχίας, Ελλάδας και Τουρκίας, δεν αγγίζουν τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα των δυο χωρών που μοιάζουν σαν δυο ψάρια πιασμένα στο ίδιο ΝΑΤΟϊκό αγκίστρι.

Το φιλειρηνικό και αντιμπεριαλιστικό κίνημα που ξεποδάει από τα σπλάχνα της εργατικής τάξης όλων των χωρών του κόσμου βρίσκεται απέναντι σε όλες αυτές τις πολιτικές μεθοδεύσεις των κυβερνήσεων που υπηρετούν τα συμφέροντα των εκπροσώπων του κεφαλαίου. Δεν παρασύρεται σε αυταπάτες που καλλιεργούν οι αστικές κυβερνήσεις για «εθνικά συμφέρουσα πολιτική». Όσο η χώρα μας είναι δεμένη στο άρμα του ΝΑΤΟ δεν υφίσταται εθνική πολιτική.

Οι Έλληνες στρατιώτες, παιδιά του λαού έχουν ως αποστολή να διαφυλάττουν τα σύνορα της χώρας τους και όχι να συμμετέχουν σε αποστολές εκτός συνόρων υπηρετώντας εγκληματικές αποστολές των Ιμπεριαλιστών. Τα συμφέροντα της οικονομικής οιλιγαρχίας, των πολυεθνικών και των μονοπωλίων δεν ταυτίζονται με τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Οι αγώνες ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο είναι άρροντα δεμένοι με την υπεράσπιση των κεκτημένων δικαιωμάτων της εργατικής τάξης και τους αγώνες της, στην προοπτική κοινωνικών αλλαγών με στόχο την ανατροπή του βαρβαρου και εκμεταλλευτικού καπιταλιστικού συστήματος.

Το φιλειρηνικό και αντιμπεριαλιστικό κίνημα, που στη χώρα μας εκφράζεται από την «Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη» (ΕΕΔΥΕ) και τις κατά τόπους Επιτροπές Ειρήνης, θα συνεχίσει σταθερά τον αγώνα σε συντονισμό με το εργατικό ταξικό κίνημα, τα κινήματα, νεολαίας και γυναικών, για την αποδέσμευση της χώρας μας από το ΝΑΤΟ, τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, ακύρωση των όλων μέχρι σήμερα συμφωνιών, απομάκρυνση των Βάσεων και επιστροφή όλων των ελληνικών στρατιωτικών αποστολών που βρίσκονται εκτός συνόρων με σκοπό την κατοχή λαών και χωρών.

Οι αγωνιστές της Ειρήνης και αντιμπεριαλιστές συμμετέχουν στους αγώνες της εργατικής τάξης για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο για έναν κόσμο χωρίς πολέμους και ιμπεριαλισμό.

Γι' αυτό το λόγο οι εργαζόμενοι στηρίζουν τα κινήματα ειρήνης ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό. ▲

Επίσκεψη του 6ου Αμερικανικού Στόλου στη Σαντορίνη

Επιστολή-ρεπορτάζ των Πολιτών Φίλων της Ειρήνης από τη Σαντορίνη

Μ' ένα φιλειρηνικό ψήφισμα-διαμαρτυρία και με το μήνυμα να κλείσουν εδώ και τώρα τα πολεμικά μέτωπα σε Ιράκ και Αφγανιστάν –όπου, εκτός από τους εμπολέμους, σκοτώνονται καθημερινά, εκατοντάδες άμαχοι πολίτες και κυρίως μικρά παιδιά– αντέδρασαν οι κάτοικοι της Σαντορίνης καταδικάζοντας έτσι τη δεύτερη, μέσα στο 2009, επίσκεψη στο νησί τους, του 6ου Αμερικανικού Στόλου.

HΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ (io/ii/2009) αφορούσε στο μεταγωγικό αμφιβίων αρμάτων "USS CONCE" το οποίο παρέμεινε στο λιμάνι της Σαντορίνης επί 4μερο και αποβίθασε στο νησί για ανάπauλa και ψυχαγωγία περίπου 1000 μισθοφόρους πεζοναύτες και αξιωματικούς που κυκλοφορούσαν στους δρόμους με πολιτική περιβολή για ευνόπους λόγους. Ο ίδιος περίπου αριθμός πεζοναυτών επισκέφτηκε το νησί και στις αρχές του περασμένου Μάρτη με το βοηθητικό αεροπλανοφόρο "SAN ANTONIO". Και τα δυο πολεμικά πλοία εξυπρετούν στρατιωτικές ανάγκες των Αμερικανών στα μέτωπα του Ιράκ και του Αφγανιστάν.

Αντίθετα με τους εκατοντάδες πολίτες που υπέγραψαν και συνεχίζουν να υπογράφουν το ψήφισμα της ι2ης Νοέμβρη της Επιτροπής Πρωτοβουλίας «Πολίτες Φίλοι της Ειρήνης», οι τοπικές αρχές του νησιού υποδέχτηκαν και στις δυο περιπτώσεις τον 6ο Στόλο μετά «βαίων και κλάδων», προσφέροντας μάλιστα ο Δήμος Θήρας και δώρα στους αξιωματικούς και τον πλοίαρχο, εκδηλώνοντας έτσι, όπως είπαν, τα αισθήματα φιλοξενίας του θηραϊκού λαού προς τους επιτελείς των πολεμικών πλοίων.

Και ως εδώ, αν και σφοδρώς διαφωνούντες, λέμε, άποψή τους, δημοκρατία έχουμε. Και για τα ειρωνικά σχόλια των εκπροσώπων του Δήμου Θήρας, εις βάρος των πολιτών που αντέδρασαν στην επίσκεψη των «Ράμπο», λέμε εκλεγμένοι είναι και θα κριθούν. Το να προπηλακίζουν, όμως, κάποιοι, να υθρίζουν χυδαία, να διώκουν, ακόμα και να συλλαμβάνουν

πολίτες –μεσούσης της Δημοκρατίας– στο φιλήσυχο νησί της Σαντορίνης, επειδή διεκδίκουσαν το αυτονότο, ειρήνην στον κόσμο, αυτό το δικαίωμα, αναρωτιόμαστε, από πού το αντλούν κάποιοι.

Σίγουρα όχι από το Σύνταγμα, που κατοχυρώνει αδιαμφισβήτητα, μεταξύ άλλων, και το δικαίωμα της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών. Γιατί, δυ-

στυχώς, για τη φήμη της Σαντορίνης και τα αληθινά, φιλόδενα αισθήματα των κατοίκων της, κάποιοι προχώρησαν σε βαρβαρότητες.

Και πώς αλλιώς να χαρακτηρίσει κανείς τη συμπεριφορά επωνύμων επαγγελματιών του νησιού, οι οποίοι μέσα στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου, όπου συζητείτο το θέμα της επίσκεψης του 6ου Στόλου, προπολάκισαν τα μέλη της Επιτροπής Ειρήνης με αποτέλεσμα να τους αφαιρεθεί βιαίως ο λόγος από τα μικρόφωνα και να διακοπεί εν μέσω ύβρεων και «γιούχα» η συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου. Η βαρβαρότητα συνεχίστηκε και τις επόμενες μέρες.

Την Κυριακή (1-3-09) με την άφιξη του αεροπλανοφόρου "SAN ANTONIO", άγνωστοι, σε κεντρική πλατεία του νησιού, αιφνιδιάζοντας ένα μέλος της Επιτροπής Ειρήνης που μοίραζε φέιγ-βολάν με αντιπολεμικό μήνυμα συνεπλάκησαν μαζί του και τον χτύπησαν παίρνοντάς του την τσάντα με τα φέιγ-βολάν. Την επομένη (2-3-09 Καθαρά Δευτέρα) η θρασύτητα αποκορυφώθηκε.

Με «άνωθεν» εντολή και την παρότρυνση επιχειρηματιών (ιδιοκτη-

τών καφέ-μπαρ στην πρωτεύουσα του νησιού) η αστυνομία συνέλαβε και κράτησε επί 8 ώρες στο Α/Τ Θήρας τη δημοσιογράφο Μαργαρίτα Ρουσσάκη, επίσης μέλος της Επιτροπής αγώνα για την Ειρήνη.

Οι κατηγορίες; Εξύθριστη Αμερικανών τουριστών... ρύπανση του περιβάλλοντος, διατάραξη σχέσεων Ελλάδας με άλλη χώρα, δυσφήμιση του νησιού και άλλα ψευδή και ανυπόστατα. Μια σύλληψη που «στήθηκε» από ψευδομάρτυρες της αστυνομίας με μοναδικό σκοπό να τρομοκρατηθούν οι πολίτες και να φιμωθεί κάθε αντίθετη φωνή στην παρουσία των «Ράμπου» στη Σαντορίνη.

Για τα πρωτοφανή αυτά γεγονότα οι θεσμικοί εκπρόσωποι του νησιού, με πηγρή εξαίρεση τα κόμματα της Αριστεράς (ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ) που κατάδικασαν εμπράκτως τις συγκεκριμένες ενέργειες και στάθηκαν δίπλα στα μέλη της Επιτροπής Ειρήνης, τήρησαν «σιωπήν ιχθύος».

Οι άλλοι «Πόντιοι Πιλάτοι» ένιψαν, εκ του μακρόθεν παρακολουθούντες, τας χείρας τους, την ώρα που δεκάδες ραδιοφωνικοί σταθμοί και δημοσιογράφοι σε πανελλαδική εμβέλεια

και μέσω του διαδικτύου παγκοσμίως δημοσιοποιούσαν το θέμα χλευάζοντας και καταδικάζοντας τη στάση των τοπικών αρχών.

Και πώς να μη χλευάζεται, πώς να μην προκαλεί ντροπή για μια κοινωνία σαν αυτή της φιλήσυχης Σαντορίνης το γεγονός ότι αστυνομία και φορείς διώκουν δημοκρατικούς πολίτες επειδή τόλμουσαν να εκφράσουν τα αντιπολεμικά αισθήματά τους και να χαρακτηρίσουν «ανεπιθύμητους» τους μισθοφόρους πολεμιστές και όχι Βεβαίως «αμερικανούς τουρίστες» όπως τους βάφτισαν «δί' ίδιον όφελος» οι αρχές και οι φορείς του νησιού.

Επειδή κάποιοι δεν εφοσυχάζουν και διεκδικούν την αξιοπρέπεια για όλους τους πολίτες του κόσμου, ιδιαίτερα γι' αυτούς που ο πόλεμος στο Ιράκ, το Αφγανιστάν σήμερα, ή όπου αλλού αύριο, αν δεν τους εξαφανίζει, τους σπρώχνει βίαια στον εκπατρισμό και την εξαθλίωση.

Δυστυχώς όμως. Έτσι ανταλλάσσουν κάποιοι στη Σαντορίνη τα ιδανικά και τις ελπίδες των ανθρώπων για μια παγκόσμια ειρηνική κοινότητα, με μια χούφτα δολάρια.

Έτσι ακριβώς. Το ισχυρίστηκαν οι ίδιοι — αρχές και επιχειρηματίες — «Εκμεταλλευόμαστε» τους Αμερικανούς «ράμπο» εν μέσω οικονομικής κρίσης και αυτό το μεταφράζουν σε χειμερινό τουρισμό...

Ευτυχώς όμως. Υπάρχει Ελπίς. Οι δημοκρατικοί πολίτες δεν εφοσυχάζουν και δεν πτοούνται. Δηλώνουν παρόντες και ενεργοί. Υπενθυμίζοντας σε όλους: από τους στρατοκράτες ανά τον κόσμο μέχρι τους κιοτίδες, ιδιοτελείς και αδιάφορους της τοπικής κοινωνίας μας, ότι οι ελπίδες των πολιτών του κόσμου για ειρήνη και πρόοδο είναι αδιαπραγμάτευτες αξίες και ότι σε κάθε περίπτωση η πολεμική παρουσία των Αμερικανών στο φιλήσυχο και ειρηνικό νησί μας θα μας βρίσκει αντίθετους με εξίσου δυναμική και συμβολική την παρουσία μας απέναντί τους. ▲

Κίνημα με καθαρούς αντιμπεριαλιστικούς στόχους

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

«Να συνεχίσουν τον αγώνα ενημερώνοντας το λαό για τα παιχνίδια που παίζονται, για τους κινδύνους που μπορεί να υπάρξουν στο άμεσο μέλλον από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς», κάλεσε τα μέλη και τους φίλους της Επιτροπής Ειρήνης Λάρισας η Βέρα Νικολαΐδου μιλώντας σε εκδήλωση στο «Φρούριο», όπου αναπτύχθηκε γόνιμη συζήτηση για τις εξελίξεις στο θέμα των ελληνοτουρκικών σχέσεων, την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στην ευρύτερη περιοχή, αλλά και το πώς το αντιμπεριαλιστικό - φιλειρηνικό κίνημα, η ΕΕΔΥΕ και οι Επιτροπές της, μπορεί να δράσει πιο αποτελεσματικά σε συντονισμό με το εργατικό κίνημα, τα κινήματα γυναικών, νεολαίας και αλληλεγγύης ενάντια στο ΝΑΤΟ, ώστε όλες οι μέχρι σήμερα συμφωνίες να ακυρωθούν, να απομακρυνθούν όλες οι βάσεις από τη χώρα μας και παντού, μέχρι τη διάλυσή του.

Η γενική γραμματέας της ΕΕΔΥΕ, μετά από σύντομη προσφώνηση του προέδρου της Επιτροπής Ειρήνης Λάρισας Βασίλη Ζωγράφου, ανέφερε ότι «οι εμπειρίες από τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ-ΝΔ με την παράδοση Οτσαλάν, τις γκρίζες ζώνες στο Αιγαίο, τη συμμετοχή της χώρας μας στη Γιουγκοσλαβία και το Αφγανιστάν, το Κυπριακό – ελληνοτουρκικές σχέσεις, ΠΓΔΜ κινούνται στη λογική των δεσμεύσεων, υποχρεώσεων, συμμετοχής και συμφωνιών. Την ψήφιση πρωτοκόλλων και μνημονίων όπως το τελευταίο Μνημόνιο της ντροπής που ψήφισε η ΝΔ λίγο πριν «παραδώσει» στο ΠΑ-

ΣΟΚ, ανάμεσα στην ελληνική κυβέρνηση και την Ευρωπαϊκή Διοίκηση του ΝΑΤΟ (SHAPE), κι όλα αυτά σε συνθήκες παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης».

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε η γ.γ. της ΕΕΔΥΕ «στο νέο ρόλο του ΝΑΤΟ στην περιοχή, στην απόφαση της Συνόδου Κορυφής στο Στρασβούργο, τον Απρίλιο του 2009 και τη Διακήρυξη για τη Συμμαχική Ασφάλεια στον 21ο αιώνα, περιέγραψε την ψήφιση των τελευταίων μνημονίων, πρωτοκόλλων και συμφωνιών που πέρασαν από τη Βουλή λίγο πριν την προκήρυξη των Βουλευτικών Εκλογών της 4ης Οκτώβρη, με την ψήφιση από ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΛΑΟΣ ή με δευτερεύουσες παρατηρήσεις από το ΠΑΣΟΚ». Ειδική αναφορά έκανε «στη λειτουργία του Στρατηγείου της Λάρισας, του ΝΑΤΟϊκού Κέντρου Αεροπορικών Επιχειρήσεων (CAOC-4), το οποίο θα διοικείται εναλλάξ από Έλληνα και Τούρκο αξιωματικό και το οποίο ενεργοποιείται στην Ιταλία το 2010». Όσον αφορά στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, σχολίασε αρνητικά «τη θέση της κυβέρνησης η οποία δηλώνει ότι είναι σε θετική κατεύθυνση», σημειώνοντας ότι «ο μεν Τούρκος πρωθυπουργός μιλάει για έναν διάλογο εφ' όλης της ύλης στη βάση των τουρκικών διεκδικήσεων, συνοριακές διαφορές, Αιγαίο, γκρίζες ζώνες, Κυπριακό, μειονότητες, μετανάστες, ο δε κ. Παπανδρέου μιλάει για ένα νέο Ελσίνκι, δηλαδή ουσιαστικά δέχεται την ύπαρξη συνοριακών διαφορών με την Τουρκία, εκτός της υφαλοκρηπίδας μεταξύ των δύο χωρών».

Αναφερόμενη στο Κυπριακό, η Βέρα Νικολαΐδου διαπίστωσε ότι «η κυβέρνηση προτείνει έναν οδικό άξονα που θα οδηγήσει σε μια λύση - πακέτο, παράλληλα με την ένταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε. στα πρότυπα του δικοτομικού σχεδίου Ανάν» και κατέληξε: «Απέναντι στις σημερινές θέσεις της κυβέρνησης και των κομμάτων του Ευρωμονόδρομου, καθώς επίσης και τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς των ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ για τη χώρα μας και την ευρύτερη περιοχή, παρά τις μεταξύ τους αντιθέσεις, η μοναδική διέξοδος είναι η ένταση της αντιμπεριαλιστικής αντιμονοπλιακής πάλης, ο συντονισμός σε εθνικό και διεθνές επίπεδο στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης με ξεκάθαρους στόχους πάλης για τη διάλυση του ΝΑΤΟ, για να ακυρωθούν στην πράξη όλες οι μέχρι σήμερα συμφωνίες των ελληνικών κυβερνήσεων με αυτούς τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, την επιστροφή όλων των ελληνικών στρατευμάτων από το Αφγανιστάν, Βαλκάνια, από παντού, για το σεβασμό των κυριαρχικών δικαιωμάτων στο χερσαίο, εναέριο και θαλάσσιο χώρο. Η ΕΕΔΥΕ και οι Επιτροπές της σε όλη τη χώρα θα παλέψουν σε αυτή την κατεύθυνση, ενημερώνοντας για τα παιχνίδια που παίζονται, για τους κινδύνους που μπορεί να υπάρξουν στο άμεσο μέλλον για το λαό μας και τους λαούς της περιοχής από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς. Το οφείλουμε στη νέα γενιά και στα εκατομμύρια μέχρι σήμερα θύματα». ▲

Η συμμετοχή του Γιάννη Ρίτσου στο φιλειρηνικό κίνημα

Του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΜΑΧΑΙΡΑ

Προέδρου της ΕΕΔΥΕ

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΜΑΣ ΠΟΙΗΤΗΣ, Γιάννης Ρίτσος συμμετείχε σε όλους τους αγώνες του Λαού μας για την Ελευθερία, τη Δημοκρατία, την Κοινωνική Δικαιοσύνη και την Ειρήνη.

Ειδικότερα, ο αγώνας του για την Ειρήνη άρχισε με τη συμμετοχή του στην «Επιτροπή Ειρήνης Διανοούμενων και Καλλιτεχνών», η οποία ιδρύθηκε το 1976, με πρόεδρο τη Μελίνα Μερκούρη, αντιπρόεδρο τον Λυκούργο Καλλέργη και Γενικό Γραμματέα εμένα και συμμετοχή πολλών επιστημόνων και καλλιτεχνών όλων των κλάδων. Όταν η Μελίνα έγινε Υπουργός, ανέλαβε εγώ την Προεδρεία.

Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή, κατά την τριετία 1981-1984 είχε την έδρα της στα Γραφεία του Δικηγορικού

Συλλόγου Αθηνών. Το 1985 συγχωνεύτηκε με την «Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη» αποτελώντας το καλλιτεχνικό της τμήμα, δυστυχώς όμως με την πάροδο του χρόνου το τμήμα αυτό έχασε την αυτοτέλειά του και πολλά μέλη του αδρανοποιηθήκαν.

Στο διάστημα της αυτόνομης ύπαρξης της «Επιτροπής Ειρήνης Διανοούμενών και Καλλιτεχνών» ο Γιάννης Ρίτσος μας χάρισε το αριστουργηματικό ποίημά του για την Ειρήνη, το οποίο και παραθέτω για δυο λόγους: Πρώτον για να το θυμηθούν οι αναγνώστες των «Δρόμων της Ειρήνης» και δεύτερον για να φυλάξουν το τεύχος αυτό στο αρχείο τους, ως πολύτιμο κειμήλιο του αγώνα μας.

Συνεδρίαση της «Επιτροπής Ειρήνης Διανοούμενών και Καλλιτεχνών», που ιδρύθηκε το 1976, με πρόεδρο τη Μελίνα Μερκούρη, αντιπρόεδρο τον Λυκούργο Καλλέργη και Γενικό Γραμματέα τον Ευάγγελο Μαχαίρα, οι οποίοι διακρίνονται στη φωτογραφία.

Ο εθνικός μας
ποιητής Γιάννης
Ρίτσος σε εγκάρδια
χειραψία με τον
Ευάγγελο Μαχαίρα.

Ειρήνη

Τ' όνειρο του παιδιού είναι η ειρήνη.
Τ' όνειρο της μάνας είναι η ειρήνη.
Τα λόγια της αγάπης κάτω απ' τα δέντρα,
είναι η ειρήνη.
Ο πατέρας που γυρνάει τ' απόβραδο μ' ένα
φαρδύ χαμόγελο στα μάτια
μ' ένα ζεμπίλι στα χέρια του γεμάτο φρούτα
κ' οι σταγόνες του ιδρώτα στο μέτωπό του
είναι όπως οι σταγόνες του σταμνιού που
παγώνει το νερό στο παράθυρο,
είναι η ειρήνη.
Όταν οι ουλές απ' τις λαβωματιές κλείνουν
στο πρόσωπο του κόσμου
και μες στους λάκκους πούσκαψαν οι οβίδες
φυτεύουμε δέντρα
και στις καρδιές πούκαψε η πυρκαϊά δένει τα
πρώτα της μπουμπούκια και η ελπίδα
κ' οι νεκροί μπορούν να γείρουν στο πλευρό
τους και να κοιμηθούν δίχως παράπονο
ξέροντας πως δεν πήγε το αίμα τους του κάκου,
είναι η ειρήνη.
Ειρήνη είναι η μυρωδιά του φαγητού το βράδι,
τότε που το σταμάτημα του αυτοκίνητου στο
δρόμο δεν είναι φόβος,
τότε που το χτύπημα στην πόρτα σημαίνει φίλος,

και το άνοιγμα του παραθύρου κάθε ώρα
σημαίνει ουρανός
γιορτάζοντας τα μάτια μας με τις μακρινές
καμπάνες των χρωμάτων του,
είναι η ειρήνη.
Ειρήνη είναι ένα ποτήρι ζεστό γάλα κ' ένα
βιβλίο μπροστά στο παιδί που ξυπνάει.
Τότε που τα στάχυα γέρνουν τόνα στ' άλλο
λέγοντας: το φως, το φως, το φως,
και ξεχειλάει η στεφάνη του ορίζοντα φως
είναι η ειρήνη.
Τότε που οι φιλακές επισκευάζονται να
γίνουν βιβλιοθήκες,
τότε που ένα τραγούδι ανεβαίνει από
κατώφλι σε κατώφλι τη νύχτα
τότε που τ' ανοιξιάτικο φεγγάρι βγαίνει απ'
το σύννεφο
όπως βγαίνει απ' το κουρείο της συνοικίας
φρεσκοδυρισμένος ο εργάτης το Σαββατόβραδο
είναι η ειρήνη.
Τότε που η μέρα που πέρασε
δεν είναι μια μέρα που χάθηκε
μα είναι η ρίζα που ανεβάζει τα φύλλα της
χαράς μέσα στο βράδι
κ' είναι μια κερδισμένη μέρα κ' ένας δίκαιος ύπνος
τότε που νιώθεις πάλι ο ήλιος να δένει
βιαστικά τα κορδόνια του

«Η ποίηση πρέπει να 'ναι
ένας οδηγός μάχης κι ευτυχίας
ένα όπλο στα χέρια του λαϊκού αγωνιστή
μια σημαία στα χέρια της ελευθερίας...»

«Οι γειτονιές του κόσμου»,
Μακρόνησος, Άν-Στράτης, 1949-1951

να κυνηγήσει τη λύπη απ' τις γωνιές του χρόνου
είναι η ειρήνη.
Ειρήνη είναι οι θυμωνιές των αχτίνων στους
κάμπους του καλοκαιριού
είναι τ' αλφαβητάρι της καλοσύνης στα
γόνατα της αυγής.
Όταν λες: αδελφέ μου – όταν λέμε: αύριο θα
χτίσουμε
όταν χτίζουμε και τραγουδάμε
είναι η ειρήνη.
Τότε που ο θάνατος πιάνει λίγο τόπο στην καρδιά
κ' οι καμινάδες δείχνουν με σίγουρα
δάχτυλα την ευτυχία,
τότε που το μεγάλο γαρύφαλλο του δειλινού
το ίδιο μπορεί να το μυρίσει ο ποιητής
κι ο προλετάριος
είναι η ειρήνη.
Η ειρήνη είναι τα σφιγμένα χέρια των ανθρώπων
είναι το ζεστό ψωμί στο τραπέζι του κόσμου
είναι το χαμόγελο της μάνας.
Μονάχα αυτό.
Τίποτ' άλλο δεν είναι η ειρήνη.
Και τ' αλέτρια που χαράζουν βαθειές
αυλακιές σ' όλη τη γης
ένα όνομα μονάχα γράφουν:
Ειρήνη. Τίποτ' άλλο. Ειρήνη.
Πάνω στις ράγες των στίχων μου
το τραίνο που προχωρεί στο μέλλον
φορτωμένο στάρι και τριαντάφυλλα
είναι η ειρήνη.
Αδέρφια μου,
μες στην ειρήνη διάπλατα ανασαίνει
όλος ο κόσμος με όλα τα όνειρά του.
Δώστε τα χέρια, αδέρφια μου,
αυτό 'ναι η ειρήνη

Μετά τη συγχώνευση της «Επιτροπής Διανοουμένων και Καλλιτεχνών» με την ΕΕΔΥΕ, και μέχρι το θάνατό του ο Γιάννης Ρίτσος δεν συμμετείχε ενεργώς ως μέλος της ΕΕΔΥΕ, αλλά υποστήριζε όλες τις εκδηλώσεις μας (Μαραθώνιες Πορείες, αντιπολεμικά συλλαλητήρια κ.λ.π.) καλώντας όλους τους δημοκρατικούς πολίτες να συμμετάσχουν. Θεωρώ σημαντικό να υπενθυμίσω ότι στις εκδηλώσεις κατά των ΝΑΤΟϊκών Βομβαρδισμών συμμετείχε το 90% των Ελλήνων.

Επίσης, έγραψε ποιήματα για όλους τους μεγάλους αγωνιστές της ειρήνης: Ζολιό Κιουρί, Πατρίς Λουμούμπα, Γρηγόρη Λαμπράκη.

Για την μεγάλη προσφορά του στους αγώνες για την Ειρήνη του απονεμήθηκαν:

Το 1977 το Βραβείο «ΛΕΝΙΝ» για την Ειρήνη και τη Φιλία των Λαών.

Το 1979: α) το Διεθνές Βραβείο Ειρήνης για τον Πολιτισμό, από το Παγκόσμιο Συμβούλιο Ειρήνης και β) το σοβιετικό παράσημο της «Φιλίας των Λαών».

Το 1986 το Βραβείο «Ποιητής Διεθνούς Ειρήνης» του Ο.Η.Ε.

Το 1989 το «Μετάλλιο Ειρήνης Γρηγόρης Λαμπράκης» της ΕΕΔΥΕ.

Το 1990 το Παγκόσμιο Συμβούλιο Ειρήνης (ΠΣΕ) του απένειμε την ανώτατη διάκριση με το μετάλλιο «Ζολιό Κιουρί».

Όλοι οι αγωνιστές της ειρήνης όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και σε όλο τον κόσμο, τιμούν τη μνήμη του Γιάννη Ρίτσου, του ποιητή της Ειρήνης, της Δημοκρατίας και του Σοσιαλισμού και εμπνέονται από το υπέροχο ποιητικό του έργο και τους αγώνες του. ▲

«Το κύμα» μια ενδιαφέρουσα επίλογή ταινίας

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΧΑΤΖΗΣΤΕΛΙΟΥ

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΕΡΧΕΤΑΙ στη μνήμη ακόμη κάποιων από μας (που μπορέσαμε βεβαίως να το χαρούμε, γιατί οι διακοπές πλέον για τους μισθοσυντήροτους είναι προνόμιο), με τη δροσιά της θάλασσας και το γαλάζιο κύμα, το κύμα που μετατρέπεται κάποτε σε τσουνάμι όταν αγριεύει η φύση με ανεξέλεγκτες συνέπειες για τους ανθρώπους, όπως συνέβη τα τελευταία χρόνια στην Ινδονησία που η έλλειψη πρόληψης από τον κρατικό μηχανισμό είχε συνέπειες αρνητικές για τους κατοίκους όταν το κύμα μεταμορφώμενό σε τσουνάμι έπληξε κατοικημένες περιοχές εξαφανίζοντας ζωές και υπάρχοντα των ανθρώπων.

Ο λόγος για «το κύμα» είναι απότελεσμα μιας αξιόλογης ταινίας που τον περασμένο χειμώνα παίζονταν στους κινηματογράφους. Η ταινία με τον ομώνυμο τίτλο, σε σκηνοθεσία του Denis Gansel, περιγράφει τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση σ' ένα σχολικό συγκρότημα της Γερμανίας, στο οποίο διδάσκει μεταξύ άλλων ένας καθηγητής Πολιτικής Ιστορίας, ο R. Bérgkne, με μεγάλη επιφροΐ στους μαθητές του. Όταν υποχρεώνεται να διδάξει τον Εθνικοσοσιαλισμό, πειραματίζεται με τη Βιωματική μέθοδο διδασκαλίας.

Παρόλο που ο ίδιος ο καθηγητής R. Bérgkne, έχει πρωτοποριακές ιδέες για την εκπαίδευση και μάλλον αναρχικό παρελθόν, μοιράζει ρόλους στους μαθητές του (role playing), στο μάθημα για τον εθνικοσοσιαλισμό προκειμένου να απαντήσει στο ερώτημα

ενός μαθητή του εάν θα μπορούσε σήμερα να ξαναυπάρξει φασισμός.

Η απόδειξη στο ερώτημα είναι έκδηλη μετά την τέλεια ταύτιση ομάδας μαθητών με την ιδεολογία του φασισμού.

Οι μαθητές δημιούργησαν ομάδα, ιεραρχικά δομημένη με αρχηγό τυπικά τον καθηγητή R. Bérgkne, η οποία άρχισε τη δράση και τα έκτροπα, ενώ σύμφωνα με την ιδεολογία του εθνικοσοσιαλισμού, υιοθέτησαν έμβλημα μέχρι και χαιρετισμό, πλήρη υποταγή στους κανόνες της ομάδας και τις οδηγίες της, ακόμη ομοιομορφία στο ντύσιμο και τη συμπεριφορά. Μόνο που όλα αυτά ξεπέρασαν το πλαίσιο της σχολικής τάξης και του συγκεκριμένου μαθήματος.

Η ομάδα το «κύμα», άρχισε να απλώνεται σε όλο το σχολείο, τη συνοικία αλλά και την προσωπική ζωή των μαθητών που συμμετείχαν. Άρχισε να στρατολογεί μέλη και να συγκρούεται με αντίπαλες ομάδες στη σκέψη και τη συμπεριφορά αλλά και τη φιλοσοφία, όπως π.χ. επιτέθηκε σε μία ομάδα συμμαθητών με αναρχικές αντιλήψεις.

Όταν το όλο πείραμα ξέφυγε των ορίων, ο καθηγητής R. Bérgkne, μάζεψε τα παιδιά σ' ένα αμφιθέατρο προκειμένου να διαλύσει την ομάδα και τις αυταπάτες που δημιούργησε

στους έφηβους μαθητές-τριες.

Δεν προέβλεψε όμως σωστά. Η ταύτιση για κάποιους μαθητές-τριες, ήταν απόλυτη. Αυτό οδήγησε ένα μαθητή με οικογενειακά προβλήματα να φέρει όπλο μαζί του και να τραυματίσει δύο συμμαθητές του ενώ στο τέλος ο ίδιος αυτοκτόνησε.

Ο καθηγητής R. Bérgkne, πλήρωσε ακριβά το τίμημα της Βιωματικής αυτής διδασκαλίας, με τη διάλυση της προσωπικής του ζωής, τη σύλληψη του από την αστυνομία και το τέλος της καριέρας του.

Η ταινία βασίστηκε στο ομότιτλο βιβλίο του Todd Strasser, υποχρεωτικό ανάγνωσμα σε αρκετά σχολεία της

Γερμανίας ενώ βασίζεται σε αληθινή ιστορία.

Τα ερωτήματα που εύλογα προκύπτουν στο θεατή είναι περίπου τα ακόλουθα: Μπορεί πράγματι να υπάρξει στις μέρες μας φασισμός; Είναι η κουλτούρα του Γερμανικού λαού τέτοια που τον κάνει ευάλωτο σε παρόμοια εγχειρήματα; Φταίει το νεανικό της πλικίας που είναι ευάλωτο σε ταυτίσεις και μίμηση περισσότερο από τους ενήλικες; Είναι πάντα κατάλληλη η Βιωματική μέθοδος διδασκαλίας; Στις μέρες μας Βιώνουμε το τέλος των ιδεολογιών, όπως πολλοί έχουν πει, ή αντίθετα την αναβίωσή τους;

Ο Μπέρτολτ Μπρεχτ λέει στα Πολιτικά του κείμενα (εκδόσεις «στοχαστής» 1987):

«Έχει μεγάλη, όχι όμως αποφασιστική σημασία το τι λέει κανείς στους νέους ανθρώπους. Αποφασιστική σημασία έχει το που βρίσκονται, από κοινωνική άποψη, την ώρα που τους μιλάνε. Χωρισμένοι από την παραγωγή, ελεύθεροι από την ανάγκη να κερδίζουν το ψωμί τους, είναι εκτεθειμένοι σε μία προπαγάνδα που μονάχα μέσα στη σφαίρα της κοινωνικής παραγωγής μπορεί να χάσει τη δύναμη της. Στη νεολαία, οι εθνικοσιαλιστικές ιδέες δε συγκρούονται άμεσα με αντίθετα συμφέροντα. Αν το ναζιστικό κράτος ήταν σε θέση να κρατήσει τη νεολαία σ' αυτή τη σφαίρα, σ' αυτή την απομάκρυνση από τη σφαίρα της παραγωγής, τότε πραγματικά θα 'χε κάθε λόγο να ελπίζει πως θα κρατήσει αυτούς τους ανθρώπους μαζί του. Όπως έχουν τα πράγματα, το μόνο που μπορεί να ελπίζει είναι να διατηρήσει το αποκλειστικό δικαίωμα της δημόσιας έκφρασης, να το διατηρήσει με τη βία, όπως κάνει και με αυτούς που δεν ανήκουν στη νεολαία.

Ο εθνικοσιαλισμός έχει τη δυνατότητα να επηρεάζει τη νεολαία όσο είναι νεολαία. Μεγαλώνοντας, μπαίνει στη σφαίρα της παραγωγής, μαζεύεται στα εργοστάσια και τα γραφεία

και παίρνει ενεργό μέρος στη γιγάντια εποπτική διδασκαλία και την πρακτική της κοινωνικής ζωής του έθνους, μια εποπτική διδασκαλία και μια πρακτική που δημιουργούν ισχυρές ιδέες αντίθετες στις εθνικοσιαλιστικές».

Ο Μπ. Μπρεχτ στο κείμενό του αυτό, που έχει τίτλο «Ο φασισμός και η νεολαία», δίνει την οπτική του από την πλευρά των τάξεων και τον τρόπο που αυτές συμμετέχουν στην παραγωγική διαδικασία.

Στις μέρες μας το πρόβλημα αυτό προβάλλει με έξοχο τρόπο μέσα από την παραπάνω ταινία. Η νεολαία ευάλωτη μακριά από παραγωγικές τάξεις ταυτίζεται και εξαιτίας της εφεβικής πλικίας με την ιδεολογία του εθνικοσιαλισμού.

Αναρωτιέται λοιπόν κανείς, αν οι ιδέες μπορούν πράγματι να επηρεάσουν ανεξάρτητα από κοινωνικές τάξεις, ανεξάρτητα από την θέση στην παραγωγική διαδικασία που έχει κανείς. Ο Marx στη «Γερμανική ιδεολογία» (Αθήνα 1979, εκ. Gutenberg), χρησιμοποίησε τον όρο προκειμένου να αντιδράσει σε αυτούς που υποστήριξαν την παραπάνω άποψη (Η. Κουσκουβέλης, Αθήνα 1997, εκ. Παπαζήση): «Κατά τον Marx, η ιδεολογία δεν αποτελεί παρά μία κίβδηλη ή φεύγικη συνείδηση, που εκλογικεύει και, σε πολλές περιπτώσεις αλλοιώνει στο επίπεδο της υπερδομής την πραγματικότητα της υποδομής, που αποτελούν οι παραγωγικές σχέσεις».

Η αλλοίωση της πραγματικότητας στο μυαλό των νεαρών μαθητών/τριών της ιδεολογίας του φασισμού στην ταινία που παρουσιάζουμε εδώ είναι προφανής. Οι μαθητές ταυτίστηκαν με τους ρόλους που τους πρόσφερε η Βιωματική διδασκαλία και μέσω αυτών ικανοποίησαν και μία σειρά ανάγκες που είχαν τη δεδομένη στιγμή, όπως ανάγκη συλλογικότητας αφού ο ατομικός τρόπος ζωής είναι η πραγματική συνθήκη ζωής τους, ανάγκη προτύπων, ισχυροποίηση δεσμών, σπάσιμο

μοναξιάς και αναπλήρωση της οικογενειακής θαλπωρής όταν αυτή ήταν απούσα, ενσάρκωση τύπου πρώων.

Μακριά από τη παραγωγική διαδικασία, οι μαθητές διαστρέβλωσαν στη συνείδησή τους τα μηνύματα που ήθελε να περάσει μέσω της Βιωματικής διδασκαλίας ο καθηγητής τους, δημιουργώντας προβλήματα αξεπέραστα στον ίδιο αλλά και στη ζωή τους.

Ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιούνται οι διάφορες διδακτικές μέθοδοι στην εκπαίδευση είναι ένα θέμα που επίσης θίγεται στην ταινία «Το κύμα». Έχει σημασία οι καθηγητές να γνωρίζουν τη ψυχολογία των εφήβων μαθητών και ο τρόπος διδασκαλίας να προσαρμόζεται ανάλογα με αυτή, με ιδιαίτερη προσοχή και διάκριση. Κι αυτό γιατί ο έφηβος με τη φαντασία που διαθέτει, μπερδεύει πολλές φορές το φανταστικό ή το εικονικό με το πραγματικό, βάζοντας σε κίνδυνο τον εαυτό του και τους άλλους.

Το θέμα της ιδεολογίας είναι κάτι που απασχολεί συγγραφέα και σκηνοθέτη από την αρχή. Η ιδεολογία στις μέρες μας όχι μόνο δεν έχει εξαφανιστεί αλλά διέπεται από αντιλήψεις που είναι ανεκτές στην κυριαρχητική τάξην.

Όσο η πάλη των τάξεων θα διεξάγεται στο κοινωνικό γίγνεσθαι, όσο θα υπάρχουν ανισότητες και αδικίες τόσο θα υπάρχουν και ιδεολογίες και όσο θα είναι κάποιος μακριά από τις σχέσεις παραγωγής τόσο θα είναι πιο επιρρεπής σε μια σειρά ιδεολογίες και φιλοσοφίες που θα τον επηρεάζουν όσο το δυνατό ανώδυνα.

Όταν όμως η ταξική σύγκρουση θα είναι αναπόφευκτη εκ των πραγμάτων ή όταν η θέση κάποιου θα είναι με τη μία ή την άλλη τάξη στη σφαίρα των σχέσεων της παραγωγής, τόσο οι αυταπάτες θα λιγοστεύουν και ο καθένας θα παίρνει με καθαρή συνείδηση το δικό του ρόλο σ' αυτή την αέναν διαλεκτική κίνηση της ζωής.

Η ταινία «Το κύμα», είναι μία πολύ ενδιαφέρουσα επιλογή, που ένας «σινεφίλ», δεν πρέπει να κάσει. ▲

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

την

ΕΕΔΥΕ

Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη

Καταθέστε την προσφορά σας στην **ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ**
αριθ. Λογ/σμού **42602434**

Γραφτείτε συνδρομητές στο περιοδικό

με ετήσια συνδρομή εσωτερικού 16 ευρώ και εξωτερικού 18 ευρώ

Βοηθάτε την υπόθεση της Ειρήνης

ΚΑΡΤΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΠΩΝΥΜΟ:

ΟΝΟΜΑ:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

ΤΑΧ. ΚΩΔ.: ΤΗΛ.:

Συμπληρώστε το και στείλτε το στη διεύθυνση:

ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ
Θεμιστοκλέους 48
106 81 ΑΘΗΝΑ

μαζί με το αντίτυπο της συνδρομής σε επιταγή

2010

**ΕΞΩ Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΤΟ
ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ**

ΓΕΝΑΡΗΣ	ΦΕΒΡΑΡΗΣ	ΜΑΡΤΗΣ	ΑΠΡΙΛΙΣ
Α Τ Τ Π Π Σ Κ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	Α Τ Τ Π Π Σ Κ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28	Α Τ Τ Π Π Σ Κ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	Α Τ Τ Π Π Σ Κ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
ΜΑΐΟΣ	ΙΟΥΝΗΣ	ΙΟΥΛΗΣ	ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
Α Τ Τ Π Π Σ Κ 1 2 3 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	Α Τ Τ Π Π Σ Κ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	Α Τ Τ Π Π Σ Κ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	Α Τ Τ Π Π Σ Κ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ	ΟΚΤΩΒΡΗΣ	ΝΟΕΜΒΡΗΣ	ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ
Α Τ Τ Π Π Σ Κ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	Α Τ Τ Π Π Σ Κ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	Α Τ Τ Π Π Σ Κ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	Α Τ Τ Π Π Σ Κ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

**ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2010
ΤΗΣ ΕΕΔΥΕ**

Το σκίτσο με θέμα το ΝΑΤΟ φιλοτέχνησε ο φίλος και συναγωνιστής της Ειρήνης, Κώστας Ρουγγέρης.
Διατίθεται μέσω όλων των Επιτροπών Ειρήνης της χώρας.